

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566
(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

THE POLITICAL COMMUNICATION AS THE EFFECTIVENESS OF PHETCHABURI MUNICIPALITY MAJOR, PHETCHABURI PROVINCE

PHRAKHRUVINAITHON ATHIT SUVADDHO (SOOKPANICH)

A THEMATIC PAPER SUBMTTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAM IN GOVERNMENT
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2023

(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

หัวข้อสารนิพนธ์	:	**การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี**
ชื่อนักศึกษา	:	**พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช)**
ชื่อปริญญา	:	**รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชา	:	**การปกครอง**
ปีพุทธศักราช	:	**2566**
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	:	**ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร**
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	:	**รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว**

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

คณบดีคณะสังคมศาสตร์ .....
(พระครูปลัดสุวัฑฒนพรหมจริยคุณ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ :
ประธานกรรมการ .....
(พระครูอรุณสุตาลังการ, รองศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) .....
(ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร)

กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....
(รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว)

กรรมการ .....
(พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.)

กรรมการ .....
(ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา)

(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

Thematic Topic	:	The Political Communication as the Effectiveness of Phetchaburi Municipality Mayor, Phetchaburi Province
Student's Name	:	Phrakhru Vinaithon Athit Suvaddho (Sookpanich)
Degree Sought	:	Master of Political Science
Program	:	Government
Anno Domini	:	2023
Advisor	:	Dr. Supreecha Chumnanphuttiphon
Co-Advisor	:	Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew

Accepted by the Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Political Science (Government)

Dean of Faculty of Social Sciences .....
(Phrakhrupaladsuwatthanaphromajariyakhun)

Thematic Committee :

Chairman .....
(Phrakhruarunsutalangkarn, Assoc. Prof. Dr.)

Member (Advisor) .....
(Dr. Supreecha Chamnanphuttiphon)

Member/Co-Advisor .....
(Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

Member .....
(Phramaha Ekkawin Piyaweero, Dr.)

Member .....
(Dr. Sitthipong Sitthiphataraprabha)

(Copyright of Mahamakut Buddhist University)

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์ : **การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี**

ชื่อนักศึกษา : **พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช)**

ชื่อปริญญา : **รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาวิชา : **การปกครอง**

ปีพุทธศักราช : **2566**

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : **ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร**

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : **รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว**

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 2) เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี จำนวน 399 คน แยกเป็น กลุ่มที่ 1 เชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี ทั้งหมด จำนวน 399 คน และ กลุ่มที่ 2 เชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้าราชการประจำ, ผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี, เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง, นักวิชาการทางรัฐศาสตร์, และสื่อมวลชน จำนวน 8 คน การศึกษาวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed method research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพด้วยการพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า :

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 ส่วนใหญ่อายุ 41-50 ปีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 อาชีพส่วนใหญ่มีรับจ้างทั่วไป จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001–20,000 บาท จำนวน 207 คนคิดเป็นร้อยละ 51.70

2. กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านด้านผู้รับสาร R (Receiver) ด้านสาร M (Message) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ผ่านด้านผู้รับสาร R (Receiver) ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.47) ด้านผู้ส่งสาร S (Sender) ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.51) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.52) ด้านสาร M (Message) ($\overline{X}$ = 4.34, S.D. = 0.52) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นการเสริมสร้างกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เพื่อเพิ่มความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีโดยมุ่งเน้น “ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมและมีประสิทธิภาพสูงสุดในรูปแบบทางสังคมที่ยั่งยืน

คำสำคัญ : การสื่อสารทางการเมือง, อย่างมีประสิทธิภาพ, นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ABSTRACT

Thematic Topic : **The Political Communication as the Effectiveness of Phetchaburi Municipality Mayor, Phetchaburi Province**

Student's Name : **Phrakhru Vinaithon Athit Suvaḍḍho (Sookpanich)**

Degree Sought : **Master of Political Science**

Program : **Government**

Anno Domini : **2023**

Advisor : **Dr. Supreecha Chumnanphuttiphon**

Co-Advisor : **Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew**

The purposes of this research were as follows: 1) to study the general state of effective political communication of the mayor of Phetchaburi municipality. Phetchaburi province, 2) to study the effective political communication process of the r Phetchaburi municipality mayor, Phetchaburi province, 3) to present the mayor's effective political communication guidelines, Phetchaburi municipality, Phetchaburi province. The sample used were 399 people in Phetchaburi municipality divided into group 1, quantitative research design, including all 399 people in Phetchaburi municipality, and group 2, qualitative research design, including permanent officials, city administrators, Phetchaburi city council members, election officials, academics in political science, and the media, 8 people. A mixed method research study using questionnaires and interviews. Statistics used in data analysis were frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation and analyzed the quality data by descriptive methods.

The study results revealed that:

1. Personal factors of the majority of respondents were male, 201 people, representing 50.20 percent, most of them aged 41-50 years, 132 people, representing 33.00 percent. Most of them had a bachelor's degree, 234 people, representing 58.50 percent, most of them are general employee of 173 people, representing 43.30 percent, most of them have income 10,001–20,000 baht, 207 people, representing 51.70 percent.

2. The mayor's effective political communication process Phetchaburi municipality through the receiver side R (Receiver), message M (Message), media side or channel C (Channel) is at a high level ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.46) when considered individually, sorted by mean, the results were found to pass through the receiver side R (Receiver) ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.47) Sender side (Sender) ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.51) Media or channel C (Channel) ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.52) M (Message) ($\overline{X}$ = 4.34, S.D. = 0.52) All aspects were at high level, respectively.

3. Guidelines for effective political communication of the mayor of Phetchaburi municipality Phetchaburi province It strengthens the political process by making people aware of the standard performance by adhering to the principle of developing the area of Phetchaburi municipality to have wealth in the area to increase good economic stability by focusing on “cleanliness and safety” that is excellent and most effective in a sustainable social way.

Keywords: Political Communication, Efficiency, Phetchaburi Mayor

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพรอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่าน ขอขอบพระคุณที่ได้ให้คำชี้แนะและแนะนำในการทำสารนิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาที่ได้ให้ความเมตตาชี้แนะแนวทางในการศึกษาตลอดถึงในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอบขอบคุณเพื่อนนักศึกษาทุกคนที่ให้ความเมตตาช่วยเหลือในด้านการเรียนพร้อมทั้งคำแนะนำเพิ่มเต็มที่เป็นประโยชน์ ตลอดถึงให้คนกำลังใจในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณต่อคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ภาควิชามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช ที่ได้ให้ความรู้พร้อมคำแนะนำแก่ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ให้ความเมตตาจากท่านนายอำเภอเมืองเพชรบุรีในการอำนวยความสะดวกต่อการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดถึง นายกิตติพงษ์ เทพพานิช นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จ่าสิบเอก ประภาส อินทนู รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี นายเชลล์ ชโยวรรณ เลขานุการนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี นายฐิติพงษ์ นุชถาวร สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี นายทวีศักดิ์ นักเบศร์ หัวหน้างานจัดการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี ดร. อนุชา พละกุล อาจารย์ประจำหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี นายศักดิ์สิทธ์ วิบูลศิลป์โสภณ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เพชรภูมิจังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นผู้ให้การสัมภาษณ์ในรายละเอียดในการทำสารนิพนธ์และ นางรัศมีกุล สุขพานิช มารดาผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา ในครั้งนี้

อานิสงส์ใดที่จะพึงบังเกิดจากการทำวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณพระรัตนตรัยคุณบิดา คุณมารดา คุณครูอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้ประสานงานข้อมูลการทำสารนิพนธ์ และผู้ใกล้ชิดที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุก ๆ เรื่องจนทำให้ผู้จัดทำสารนิพนธ์ได้รับประโยชน์

พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช)

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... จ

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ช

กิตติกรรมประกาศ ..... ฌ

สารบัญ ..... ญ

สารบัญตาราง ..... ฏ

สารบัญภาพประกอบ ..... ฐ

บทที่

1 บทนำ **1**

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 3

1.2 คำถามการวิจัย 3

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 4

1.4 ขอบเขตของการวิจัย 4

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 5

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ **5**

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง 8

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร 14

2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง 18

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำการเมืองและนักการเมืองท้องถิ่น 48

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสรางภาพลักษณ 54

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ 59

2.7 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเทศบาลเมืองเพชรบุรี 69

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 73

2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 81

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3 วิธีการดำเนินการวิจัย 82

3.1เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง..... 82

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 83

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 85

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ..... 86

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 87

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล..... 88

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 92

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 93

4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 93

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 94

4.4 องค์ความรู้..... 116

5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 119

5.1 สรุป..... 120

5.2 อภิปรายผล..... 123

5.3 ข้อเสนอแนะ 126

บรรณานุกรม 127

บุคลานุกรม 136

ภาคผนวก 134

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 136

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 138

ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวมรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย..... 142

ภาคผนวก ง แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย..... 153

ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ..... 166

ประวัติผู้วิจัย 172

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 แสดงตารางกิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี..... 71

2.2 แสดงตารางกิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี..... 72

3.1 ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 84

3.2 รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Performance)..... 85

3.3 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC..... 90

4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 94

4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ..... 94

4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการศึกษา..... 95

4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามอาชีพ..... 96

4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามรายได้..... 96

4.6 วิเคราะห์กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี..... 97

4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านผู้ส่งสาร S (Sender)..... 98

4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านสาร M (Message)..... 100

4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel)..... 102

4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านผู้รับสาร R (Receiver)..... 104

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง..... 27
2.2 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง..... 27
2.3 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง..... 28
2.4 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองยุคใหม่..... 29
2.5 แบบจำลองการสื่อสารพื้นฐาน..... 30
2.6 การสื่อสารทางการเมือง..... 32
2.7 ลักษณะเฉพาะของสื่อบุคคล..... 36
2.8 วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือของสื่อบุคคล..... 37
2.9 ตัวแปรตัวที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดวาระข่าวสาร..... 42
2.10 แนวคิดผู้รักษาประตูข่าว..... 44
2.11 ปรากฏการณ์วงเกลียวแห่งความเงียบงัน..... 45
2.12 แผนที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี..... 69
2.13 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 81
4.1 ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน..... 107
4.2 ด้านความไววางใจของบุคคล..... 110
4.3 ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่..... 113
4.4 ทักษะทางด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน..... 115

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีรูปแบบการปกครองของประเทศแบ่งออกเป็นราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งในราชการส่วนกลางประกอบด้วยกระทรวง ทบวง กรม ส่วนภูมิภาคประกอบด้วย จังหวัดและอำเภอ ส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ต่างก็มีงานที่ต้องดำเนินการแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาประเทศชาติและองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ต้องใช้ทรัพยากรต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งคนหรือที่เรียกว่าทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะคนเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งจนกลายเป็นผลผลิตหรือการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และการที่บุคลากรจะปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ โดยทั่วไปแต่ละคนมีลักษณะที่หลากหลายแตกต่างกัน ในด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติ แต่การบริหารทรัพยากรบุคคลก็ต้องตระหนักถึงสภาพร่างกาย และจิตใจของผู้ปฏิบัติงานด้วย

การปกครองท้องถิ่นเปนรากฐานอันสำคัญยิ่งในระบอบประชาธิปไตย เปนการกระจายอำนาจการบริหารจัดการจากสวนกลางสูสวนท้องถิ่น มุงหวังให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการตัดสินใจและตกลงใจเรื่องตาง ๆ ได้ด้วยคนในท้องถิ่นเองและมุงหวังให้สามารถบริหารงานได้อยางมีประสิทธิภาพเพราะการปกครองท้องถิ่น เปนวิธีการฝกให้ประชาชนรูจักและเขาใจในหลักการปกครองตนเอง การปกครองทองถิ่นมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ คือ (ลิขิต ธีรเวคิน 2552 หน้า 37)

1) ถ้าการปกครองท้องถิ่นพัฒนาตนเองให้กาวรุดหน้าไปอยางรวดเร็วทั้งในด้านการเมือง การบริหาร การจัดการ การบริหารบุคลากร การใช้ทรัพยากรที่เอื้ออำนวยประโยชนตอการพัฒนาชุมชนและตอบสนองตอความตองการของคนในทองถิ่น ก็จะกลายเปนองคกรที่สำคัญอยางยิ่งในการบริหารทรัพยากรและการพัฒนาท้องถิ่น เมื่อท้องถิ่นมีการพัฒนาก็จะนำไปสูการพัฒนาระดับชาติในที่สุด

2) การปกครองท้องถิ่นจะนำไปสูการเกิดความตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในระดับรากหญ้าชวยสงเสริมให้ประชาชน รูจักสิทธิเสรีภาพ รูจักการเรียกรอง การตอรองและปองกันสิทธิของตนเองตามกฎหมาย เปนการฝกหัดประชาธิปไตยและการปกครองตนเอง หรือ เรียกวาโรงเรียนสอนประชาธิปไตยแกประชาชน ในระดับรากหญานั่นเอง

3) มีความสำคัญในการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ให้หยั่งรากลึกลงไปในชุมชนชนบทและเขาไปสูการเปนสวนหนึ่งของวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในระดับราก

หญ่าซึ่งรากฐานการปกครองท่องถิ่นนับวามีความสำคัญมาก หากไมสามารถดำรงอยูได่อยางมั่นคง และแข็งแกรง ก็จะมีผลกระทบตอโครงสรางสวนบน หรือระดับมหภาคไดในทางทฤษฎีรัฐศาสตรนั้น ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยจะสามารถพัฒนาไปได่จะต่องประกอบด่วยตัวแปรหลัก 3 ประการ คือ

1) สภาพสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-Economic Condition) ต่องเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระบบการเมืองแบบมีสวนรวม มีกลไกของรัฐที่คำนึงถึงหลักนิติธรรม มีการประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน มีการถวงดุลอำนาจของสถาบันการเมืองและองคกรตาง ๆ

2) มีโครงสรางและกระบวนการ (Structure and Process) ที่จะนำไปสูการสถาปนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

3) มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย (Democratic Political Culture) ทั้งสวนผู้ที่ปฏิบัติงานทางการเมืองและประชาชน ในสวนของประชาชน ต่องมีอาตมันปจเจกภาพ (Selfhood) หมายถึงการที่บุคคลมีความเปนตัวตนของตนเอง มีหลักการ มีความเชื่อมั่น มีวิธีการคิดและสามารถตัดสินใจด่วยตนเองโดยไมถูกบีบคั้นจากสิ่งแวดล่อมภายนอกจนกลายเปนการขาดความอิสระในการคิดและการกระทำ หากประชาชนมีความศรัทธาในสิทธิเสรีภาพความเสมอภาคและความเปนประชาธิปไตยแลว ก็จะมีอาตมันทางการเมืองแบบประชาธิปไตย (Democratic Political Self) (ลิขิต ธีรเวคิน 2552 หน้า 64-69)

การสื่อสารทางการเมืองเป็นกระบวนการพิเศษ ที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมืองและทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมืองการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวกับการเมืองจากระบบการเมืองหนึ่งไปยังอีกส่วนหนึ่ง และถ่ายทอดระบบสังคมกับระบบการเมืองประเด็นสำคัญของการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จ ก็คือสามารถสื่อสารให้อีกฝ่ายได้รับข่าวสารได้แจ่มชัด แต่บ่อยครั้งเกิดปัญหาในการสื่อสาร ผู้ส่งข่าวสารไม่สามารถส่งเนื้อหาข่าวสารได้แจ่มชัด จนทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยเฉพาะการสื่อสารทางการเมือง (ลิขิต ธีรเวคิน, 2557) หลายปีที่ผ่านมามีความขัดแย้งในสังคมไทยทำให้สังคมได้ตระหนักและเริ่มกล่าวถึงเครื่องมือที่จะเชื่อมโยงสังคมไทยให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติมีความสุข ดังจะเห็นได้จากกลุ่มคนในประเทศต่างๆ ที่พัฒนาตนเองเข้าสู่ประเทศที่พัฒนาทั้งระบบเศรษฐกิจและการเมือง ได้ให้การยอมรับอย่างกว้างขวางในการนำการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือ (Tool) และวิธีการ (Means) (พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, 2555) เพื่อนำมาพัฒนาให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและสร้างความเจริญก้าวหน้าทั้งต่อปัจเจกบุคคล องค์กร สังคมและประเทศชาติ แม้ว่าการสื่อสารถูกนำมาเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางการเมืองระหว่างประชาชนกับรัฐบาลและรัฐบาลกับประชาชน แต่ส่วนหนึ่งที่ทำให้“ความขัดแย้ง” ขยายตัวขึ้น หรือลดระดับความรุนแรงลงในสังคม ที่สำคัญประการหนึ่งคือสื่อมวลชน ที่มีส่วนในการขยายระดับความรุนแรงของความขัดแย้ง (คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริง (คอป.), 2555)

จากสภาพปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองที่มีตัวแปรของการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ทุกยุคทุกสมัยจะมีกลยุทธแบบเดิม ๆ ไม่ทันสมัยกับวิวัฒนาการทางสังคม ณ. ปัจจุบันนี้ ซึ่งนักการเมืองที่จะเข้ามาลงสมัครรับเลือกตั้งจะต้องมีกระบวนการสื่อสารทางการเมืองที่สร้างสรรค์เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อถือเชื่อมั่นเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน และได้นักการเมืองที่มีความรู้มีความสามารถตามเจตนารมณ์ที่ประชาชนให้ความนิยมและให้ความศรัทธากับนักการเมืองท่านนั้น

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา แนวคิดทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง สภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมือง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง และแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นอย่างไร

1.2.2 กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีอะไรบ้าง

1.2.3 แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.3.2 เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.3.3 เพื่อนำเสนอแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

1) ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี จำนวน 16,379 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบุรี, 2563 หน้า 12)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยการศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยแบบออกเป็น 4 ด้าน (David K. Berlo อ้างใน นันทนา นันทวโรภาส, 2558 หน้า 15) ประกอบด้วย 1) ผู้ส่งสาร (Sender) 2) สาร (Message) 3) สื่อหรือช่องทาง (Channel) 4) ผู้รับสาร (Receiver) การสรางความนาเชื่อถือของผูนำ (กาญจนา แกวเทพ, 2549 หน้า 17) 1) ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนดวยผลงาน 2) ความไวว่างใจของบุคคล 3) การเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ 4) ทักษะทาง ด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน

1.4.2.1 ขอบเขตด้านตัวแปร

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ สภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และกระบวนการสื่อสารทางการเมือง (David K. Berlo อ้างใน นันทนา นันทวโรภาส, 2558 หน้า 15) 1) ผู้ส่งสาร (Sender), 2) สาร (Message), 3) สื่อหรือช่องทาง (Channel), 4) ผู้รับสาร (Receiver)

ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยการสรางความนาเชื่อถือของผูนำทางการเมือง (กาญจนา แกวเทพ, 2549 หน้า 17) 1) ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนดวยผลงาน 2) ความไวว่างใจของบุคคล 3) การเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ 4) ทักษะทางด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พื้นที่เขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี ทั้งหมด 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลท่าราบ, ตำบลคลองกระแชง

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.5.2 กี่ยวกับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.5.3 ทำให้ทราบแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.5.4 สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีได้อย่างสร้างสรรค์

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

กระบวนการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง กระบวนการของการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร ไปยังบุคลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร โดยผ่านช่องทางคือสื่อทั้งนี้การสื่อสารมีวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายเพื่อการเมือง ซึ่งจะครอบคลุมถึงสิ่งต่างๆ ประกอบด้วย 1) ผู้ส่งสาร (Sender) 2) สาร (Message) 3) สื่อหรือช่องทาง (Channel) และ 4) ผู้รับสาร (Receiver)

ผู้ส่งสาร (Sender) หมายถึง คุณลักษณะของผู้ส่งสาร 5 ประการดังนี้

1) ทักษะในการสื่อสาร หมายถึง ความชำนาญในการพูด การเขียน การคิด การใช้เหตุผลในการโน้มนาวจูงใจ

2) ทัศนคติ หมายถึง วิธีคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งทัศนคติในการสื่อสารประกอบด้วย ทัศนคติต่อตนเอง ทัศนคติต่อประเด็นของการสื่อสาร ทัศนคติต่อผู้รับสาร และทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่ดำรงอยู่ในขณะที่สื่อสาร

3) ความรู้ของผู้ส่งสาร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ผู้ส่งสารจะต้องรอบรู้ในเรื่องที่ต้องการสื่อสาร และสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว รวมทั้งต้องวิเคราะห์ ผู้รับสารให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งก่อนที่จะทำการสื่อสาร

4) ระบบสังคม เป็นตัวกำหนดบทบาทและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมนั้น ๆ ผู้ส่งสารจึงต้องเข้าใจระบบสังคม เพื่อที่จะปรับตัวให้สอดคล้องกับระบบ อันจะก่อให้เกิดการยอมรับของผู้รับสาร

5) ระบบวัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมของสังคมนั้น ๆ ซึ่งผู้ส่งสารต้องทำความเข้าใจ และไม่สื่อสารในลักษณะที่ขัดแย้งกับความเชื่อ ค่านิยม ของผู้รับสาร เพราะนอกจากจะไม่สามารถสื่อสารให้บรรลุเป้าหมายแล้ว ยังอาจนำไปสู่ความขัดแย้งได้

สาร (Message) หมายถึง ปัจจัยของสารประกอบด้วย รหัส เนื้อหา และการจัดเสนอทั้ง รหัส เนื้อหา การจัดเสนอสารนั้นประกอบด้วยส่วนประกอบและโครงสร้าง ซึ่งเป็นความนึกคิด ความคิด ทัศนคติ ภาพลักษณ์หรือข้อมูลอื่นๆ ซึ่งผู้ส่งข่าวสารต้องการที่จะส่งไปยังผู้รับข่าวสารที่กำหนดไว้ ข่าวสารนั้นอาจเป็นข้อความหรือคำพูด (Verb) หรือการใช้สัญลักษณ์ (Non-verbal) หรือใช้ทั้งสองอย่างร่วมกัน

สื่อหรือช่องทาง (Channel) หมายถึง มีความหมาย 3 ประการ คือ 1) สื่อ หมายถึง การเข้ารหัสและการถอดรหัส 2) สื่อ หมายถึง สิ่งที่นำสาร เช่น คลื่นแสง คลื่นเสียง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น และ 3) สื่อ หมายถึง พาหะสิ่งที่นำสาร เช่น อากาศ เป็นช่องทางที่จะนำไปสู่ประสาทความรู้สึกหรือการถอดรหัสของผู้รับสาร อันได้แก่ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่นและการลิ้มรส ทั้งนี้สื่อหรือช่องทางที่ข่าวสารถูกส่งผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การติดต่อระหว่างบุคคล ซึ่งอยู่ในรูปแบบสนทนาทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การสนทนาระหว่างพนักงานขายกับลูกค้า เป็นต้น และ การติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช้บุคคล เป็นรูปแบบการใช้สื่อมวลชน (Mass Media) ได้แก่ สื่อกระจายเสียง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ รวมถึงสื่อเฉพาะกิจ เช่น แค็ตตาล็อก แผ่นพับ เป็นต้น

ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง ปัจจัยของผู้รับสารประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติ ความรู้ ระบบสังคม และวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถและความชำนาญในการสื่อสาร (Communication Skill) หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญในการถอดรหัสสาร (Decoder) อันได้แก่ ความสารถในการอ่าน การฟัง การตีความ การจับใจความ ของผู้รับสาร

2) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่ผู้รับสั่งสมมาจากประสบการณ์หรือจากการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเป็นทั้งความรู้ในแง่วิชาการหรือความรู้ในด้านอื่น ๆ

3) ทัศนคติ (Attitudes) หมายถึง การรับรู้ ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นที่บุคคล มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเป็นความคิดเห็น หรือความรู้สึกที่ลึกซึ้งแน่นหนา เปลี่ยนแปลงได้ยาก เช่น ความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมือง รูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกอบรมสั่งสมมานาน เป็นต้น

4) ระบบสังคมและวัฒนธรรมของผู้รับสาร (Social and Cultural System) เนื่องจากผู้รับสารเป็นบุคคลเช่นเดียวกันกับผู้ส่งสาร และอาศัยอยู่ในสังคมที่มีระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความรู้ ประสบการณ์ ความเข้าใจ ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล รวมทั้งอิทธิพล ของความเป็นกลุ่มก็จะมีผลต่อสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นเดียวกัน บุคคลที่อยู่ในระบบสังคมวัฒนธรรม ที่แตกต่างกันย่อมมีความ

ชื่นชอบมีการคัดเลือกข้อมูลข่าวสารหรือมีการรับข่าวสารที่แตกต่างกันไป ระบบสังคมและวัฒนธรรมนี้ก็จัดเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ผู้รับสารจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษา วิเคราะห์ผู้รับสารก่อนเสมอเพื่อจัดกระบวนการสื่อสารให้เหมาะสมกับการสื่อสาร

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี หมายถึง หลักการสำคัญของการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรีที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและมีมาตรฐานล้ำสมัยต่อการทำหน้าที่ในฐานะผู้นำทางการเมือง ได้แก่

ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน หมายถึง ผู้นำทางการเมืองอาจจะไม่ใช่เป็นคนพูดเก่ง แต่พูดจริงทำจริง หรือ มาจากการใช้เวลาสั่งสมชื่อเสียงมาเป็นเวลายาวนาน

ความไววางใจของบุคคล หมายถึง มีลักษณะความสัมพันธทางสังคมระหว่างผู้นำทางการเมืองกับผู้รับสาร โดยที่ผู้รับสารจะมีการสะสมประสบการณมาในระดับหนึ่งว่าผู้นำทางการเมืองจากการเป็นผู้ส่งสารนั้น เปนผู้ที่มีเจตนาดีต่อกลุ่มบุคคลส่วนร่วม โดยเปนผู้พร้อมในการให้ความชวยเหลือ เป็นผูมีคุณธรรม เสียสละเพื่อสวนรวม

การเปนผู้นำทางการเมืองสมัยใหม่ หมายถึง การสื่อสารเพื่อการพัฒนาชุมชนสังคมให้เปนกระบวนการทำให้สังคมทันสมัย โดยมีขั้นตอนการลงมือปฏิบัติงานที่ล้ำสมัยที่สุด เพื่อการสรางความนาเชื่อถือซึ่งพิสูจนดวยผลงาน (พูดจริง ทำจริง)

ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน หมายถึง การสื่อสารนั้นต้องง่าย มีความชัดเจน แจ่มแจ้งไม่คลุมเครือหรือตีความหมายได้หลายแง่ สามารถเห็นภาพพจน์ได้ชัดเจน

ประชากร หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี จำนวน 16,379 คน

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ 1) อายุต่ำกว่า 30 ปี, 2) อายุ 30-40 ปี, 3) อายุ 41-50 ปี และ 4) อายุ 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ 1) ประถมศึกษา, 2) มัธยมศึกษา, 3) ปวช/ปวส, 4) ปริญญาตรี, 5) ปริญญาโท, 6) ปริญญาเอก

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท, 2) 10,00-20,000 บาท, 3) 20,001-30,000 บาท และ 4) 30,000 บาทขึ้นไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเมือง

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร

2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำการเมืองและนักการเมืองท้องถิ่น

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสรางภาพลักษณ

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.7 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเทศบาลเมืองเพชรบุรี

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง

2.1.1 ความหมายของการเมือง

Andrew Heywood (Andrew Heywood 2005, p.5) การเมือง (Politics) เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการแข่งขันเพื่อแสวงหาอำนาจ หรือเรื่องที่เกี่ยวกับการแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมหรือส่วนใหญ่ของสังคมส่วนการปกครอง (Government) หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารวางระเบียบกฎเกณฑ์สำหรับสังคม เพื่อสร้างความเสมอภาค ความเป็นธรรมแก่สังคม เพื่อให้สังคมมีความสงบสุข หรือเพื่อให้เกิดการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การเมืองและการปกครองจะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน เพราะการปกครองจำเป็นต้องอาศัยอำนาจคือการเมืองจึงจะสามารถดำเนินการได้สำเร็จ ดังนั้น การศึกษาเรื่องการเมืองการปกครองจึงหมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับองค์กรที่ใช้อำนาจ และระเบียบกฎเกณฑ์การใช้อำนาจทางการบริหาร มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การเมืองไว้มากมาย ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

การเมืองมาจากภาษาอังกฤษว่า Politics ซึ่งมีรากศัพท์จากภาษากรีกว่า polis อันหมายถึงกิจกรรมที่กระทำในเมืองใหญ่ ซึ่งในที่นี้มีลักษณะตามแบบนครรัฐ (City state) ของกรีกยุคโบราณเท่านั้นคำว่า polis ยังหมายถึง “สำหรับ” หรือ “เกี่ยวกับ” พลเมือง (Citizen)

ราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน 2556, หน้า 115) การเมือง หมายถึง ความหมายหรือความสำคัญของการเมือง ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยยุคกรีก เป็นความหมายที่กว้างขวาง มีคำอธิบายได้ดังนี้ 1) งานที่เกี่ยวกับรัฐหรือแผ่นดิน เช่น วิชาการเมือง ได้แก่วิชาว่าด้วยรัฐ การจัดส่วนแห่งรัฐ และการดำเนินการแห่งรัฐ 2) การบริหารประเทศเฉพาะที่เกี่ยวกับนโยบายในการบริหารประเทศ เช่น การเมืองระหว่างประเทศ ได้แก่การดำเนินนโยบายระหว่างประเทศ 3) กิจการอำนวยหรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น ตำแหน่งการเมือง ได้แก่ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่อำนวย (คณะรัฐมนตรี) หรือควบคุม (สภาผู้แทนราษฎร) การบริหารแผ่นดิน

พุทธทาสภิกขุ (พุทธทาสภิกขุ 2546, หน้า 21) การเมือง หมายถึง ระเบียบปฏิบัติช่วยกันจัดบ้านเมืองหรือสังคม หรือโลกให้มันหมดปัญหา หรือการช่วยแก้ปัญหาบ้านเมือง สังคมทั้งหมดนั่นเอง

จรูญ สุภาพ (จรูญ สุภาพ 2522, หน้า 7) การเมือง คือ ศิลปศาสตร์การปกครองมุ่งให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐกับบุคคลในรัฐ ระหว่างรัฐกับหัวเมืองต่าง ๆ และระหว่างรัฐกับรัฐ การเมืองจึงเป็นทั้งกิจการภายในประเทศและการต่างประเทศ การเมืองเป็นฝ่ายกำหนดนโยบายและการปกครองเป็นฝ่ายดำเนินการตามนโยบายนั้น

ความคิดทางการเมือง หมายถึง ความคิดความเชื่อของมนุษย์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในยุคใดยุคหนึ่ง แนวความคิด ลัทธิการเมืองที่สำคัญๆ

สุขุม นวลสกุลและโกศล โรจนพันธุ์ (สุขุม นวลสกุลและโกศล โรจนพันธุ์ 2544, หน้า 1) ในปัจจุบันนี้เกิดขึ้นจาก แนวความคิดของบุคคลที่มีสติปัญญา สามารถนำเอาความรอบรู้ประสบการณ์ และข้อสังเกตเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของสังคม เช่น พฤติกรรมของบุคคล ความปรารถนา ความต้องการ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ความร่วมมือหรือความขัดแย้งกัน รวมตลอดถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสงบสุข หรือปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้หลักประกันในชีวิตของบุคคลต้องเสื่อมคลายลง ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในการดำรงชีวิต นอกจากนั้น ก็เป็นข้อคิดเกี่ยวกับการมีและการใช้อำนาจการปกครองในสังคมว่าควรจะเป็นไปในแนวใด เพื่อให้บังเกิดผลหรือประโยชน์สูงสุดต่อบรรดาผู้เป็นสมาชิกแห่งสังคมนั้น ความคิดทางการเมืองว่า ความคิดทางการเมืองหมายถึง ความคิดที่เกี่ยวกับเรื่องการเมืองอย่างกว้าง ๆ ความคิดทางการเมืองที่ใช้ตามนัยแห่งภาษาอังกฤษ เป็นเสมือนยาหม้อใหญ่ที่รวมหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน ความคิดทางการเมืองมีแนวโน้มไปในทางด้านพรรณนา (descriptive) และมักเน้นหนักความคิดเชิงประวัติศาสตร์ คือเรียงลำดับว่าใครคิดอย่างใด เมื่อใด ปกติไม่ค่อยมีการแยกหัวข้อวิเคราะห์

Aristotle (1943) การเมืองย่อมเกี่ยวพันกับอำนาจ และอำนาจทางการเมืองจะต้องแตกต่างจากอำนาจอื่น องค์กรทางการเมือง (จรูญ สุภาพ, 2514 หน้า 2) จะต้องมีอำนาจปกครอง

เป็นอธิปัตย์คุณลักษณะทางการเมืองประกอบปัจจัยที่เด่นชัด 2 ประการ คือ อำนาจ (Authority) และการปกครอง (Ruling)

สรุปได้ว่า การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ (Power) อำนาจหน้าที่ (Authority) หรือความขัดแย้ง (Conflict) เป็นกระบวนการทางสังคม ในรูปของกิจกรรมที่มีทั้งการแข่งขันและการร่วมมือในการใช้อำนาจ ไม่ว่าสภาวการณ์ใดหรือสถาบันใด หากมีการต่อสู้แข่งขันกัน เพื่อแสวงหาอำนาจที่เหนือกว่ากันแล้ว ก็เป็นการเมืองทั้งหมดทั้งสิ้น

2.1.2 แนวความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการเมือง

Eulau Heinz (Eulau Heinz 1963, p.3) มนุษย์นั้นโดยธรรมชาติเป็นสัตว์สังคม ที่ต้องอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะ เมื่อมนุษย์มาอยู่ร่วมกัน หากมิได้กำหนดกติกาอะไรสักอย่างขึ้นมากำกับการอยู่ร่วมกันของมนุษย์แล้วนั้น มนุษย์ด้วยกันเองยังเชื่อว่าน่าจะก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายขึ้นในสังคมและการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ เนื่องจากโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้น ป่าเถื่อน ขลาดกลัวและไม่เป็นระเบียบดังที่ โธมัส ฮอบส์ (Thomas Hobbes) นักปรัชญาการเมืองโบราณ ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1588-1679 ได้เคยกล่าวไว้ในผลงานปรัชญาการเมืองเลื่องชื่อเรื่อง “Leviathan” ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1651 ว่า เมื่อมนุษย์จำต้องอาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมภายใต้กติกาแล้ว ก็จำเป็นจะต้องกำหนดตัวผู้นำมาทำหน้าที่ควบคุมดูแลให้สังคมหรือการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย เช่นที่กล่าวมาเราคงพอจะทราบบ้างแล้วว่าเหตุใดจึงเกิดมีระบบการปกครองขึ้น

มนุษย์จำเป็นต้องปกครองกันนั้น หากเกิดปัญหาขึ้นในระหว่างมนุษย์ด้วยกัน หรือการจะทำให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นไป หลีกเลี่ยงมิได้เสียที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทางการเมือง อันมีความหมายและบริบทที่สะท้อนออกมาในเรื่องของการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประชาชน การเมืองการปกครองซึ่งเป็นสภาพการณ์และผลที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ จึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตของมนุษย์อย่างมิอาจปฏิเสธได้ ซึ่งก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ผู้ใดก็ตามจำเป็นต้องให้ความสนใจกับเรื่องการเมืองการปกครองไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เนื่องจากสิ่งใดที่ออกมาจากสถาบันทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่ทำหน้าที่ในการตรากฎหมายต่างๆ เพื่อบังคับใช้ มาจากรัฐบาลในรูปของนโยบายสาธารณะ (Public Policies) โครงการพัฒนา (Developmental Program) และงานต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นหรือดำเนินไปโดยภาคราชการ รวมไปถึงการตัดสินคดีความหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลต่อบุคคล และบุคคลกับรัฐ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นเรื่องที่การเมืองส่งผลกระทบต่อทุกคนอย่างที่ไม่อาจมองข้ามไปได้

การศึกษาเรื่องการเมืองและการปกครองของประเทศ จึงเป็นสิ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในแทบทุกสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาให้นักศึกษาได้ร่ำเรียน ทำความรู้ความเข้าใจในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม และเป็นเรื่องภาคราชการทั้งหลายต่างรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ภายใต้ความมุ่งประสงค์ที่จะหยั่งรากประชาธิปไตยในสังคมไทย และหากได้มองย้อนไปถึงแนวคิดของนักปรัชญา

การเมืองโบราณเช่น อริสโตเติล (Aristotle) ปรัชญาเมธีชาวกรีกโบราณ ซึ่งได้รับยกย่องว่าเป็น “บิดาแห่งวิชารัฐศาสตร์” ผู้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ตามธรรมชาติเป็นสัตว์การเมืองต้องอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มหรือชุมชน อันแตกต่างไปจากสัตว์โลกอื่น ๆ ซึ่งใช้ชีวิตอยู่ด้วยสัญชาตญาณเป็นหลัก หากแต่มนุษย์นอกจากจะอยู่ด้วยสัญชาตญาณแล้ว ยังมีเป้าหมายอยู่ร่วมกันอีกด้วย ดังนั้นการอยู่ร่วมกันของมนุษย์จึงมิใช่มีชีวิตอยู่ไปเพียงวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น หากแต่เป็นการอยู่ร่วมกันเพื่อจะให้มีชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วย เราก็จะมองเห็นภาพของการเมืองในแง่หนึ่งว่าการเมืองนั้นก็คือ การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในชุมชนหรือสังคมเพื่อให้มีความสงบสุข

2.1.3 ประเภทของความหมายทางการเมือง

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (ชัยอนันต์ สมุทวณิช 2517, หน้า 61) ด้านทางทฤษฎีรัฐศาสตร์มุมมองที่ใช้พิจารณาการเมืองหรือพูดเป็นศัพท์ทางวิชาการก็คือแนวการศึกษาวิเคราะห์การเมือง (Approach to Political Analysis) ก็ย่อมแตกต่างกันออกไปบ้างตามแต่ใครจะเห็นว่าแนวการมองการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงต่อการอธิบายความเป็นการเมืองได้มากที่สุด โดยคำว่า “การเมือง” นี้ นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ ได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันไปบ้างในรายละเอียด ตามแต่จะใช้ตัวแบบใดในการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางการเมือง และด้วยตัวแบบที่เป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์นี้ จะยังผลให้กรอบการมองคำว่าการเมืองต่างกันไป ในขณะที่สาระสำคัญของคำจำกัดความเป็นไปในทำนองเดียวกันกล่าวคือเป็นเรื่องของการใช้อำนาจแบบสองทางระหว่างฝ่ายที่เป็นผู้ปกครอง (Rulers) และฝ่ายผู้ถูกปกครอง (Ruled) ดังจะได้ยกมากล่าวถึง ซึ่งสำหรับผู้ศึกษารัฐศาสตร์มือใหม่แล้ว การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่าการเมืองนั้น จึงดูจะเป็นเรื่องที่สร้างความสับสนอยู่มิใช่น้อย เนื่องมาจากความหมายของการเมืองที่ปรากฏอยู่ในตำราเล่มต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นเผยแพร่นั้นมีอยู่หลากหลายต่างกันไปตามความเจตนารมณ์และมุ่งประสงค์ในการนำความหมายของการเมืองเพื่อไปอธิบายปรากฏการณ์ของผู้ให้คำนิยามความหมายของการเมือง ดังได้กล่าวไปแล้ว

การเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับรูปของรัฐและการจัดระเบียบความสัมพันธ์ภายในรัฐระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง โดยเมื่อสังคมมนุษย์ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีรัฐบาล คนเราจึงต้องแบ่งออกเป็นสองพวกใหญ่ ๆ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่บังคับกับผู้ถูกบังคับเสมอ ซึ่งความหมายของคำว่าการเมืองมานำเสนอโดยจำแนกได้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

Pennock Roland J. and Smith David G. (Pennock Roland J. and Smith David G. 1964, p.9) กลุ่มที่ 1 การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ โดยเป็นการต่อสู้กันเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจและอิทธิพลในการบริหารกิจการบ้านเมือง โดยคำนิยามของการเมืองในเชิงอำนาจที่น่าสนใจอันหนึ่ง ที่ได้ให้คำอธิบายที่ชัดเจนมากได้แก่นิยามของ เพนนอคและสมิธ (Pennock and Smith)

ณรงค์ สินสวัสดิ์ (ณรงค์ สินสวัสดิ์ 2539, หน้า 3) การเมือง หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับอำนาจ สถาบันและองค์กรในสังคม ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีอำนาจเด็ดขาดครอบคลุมสังคม

นั้น ในการสถาปนาและทำนุรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม มีอำนาจในการทำให้จุดประสงค์ร่วมกันของสมาชิกในสังคมได้บังเกิดผลขึ้นมา และมีอำนาจในการประนีประนอมความคิดเห็นที่แตกต่างกันของคนในสังคม อีกหนึ่งคำนิยามการเมืองที่ถือได้ว่าครอบคลุมและช่วยให้เห็นภาพความเกี่ยวพันของการเมืองกับบุคคลในสังคม การเมืองเป็นการต่อสู้ช่วงชิง การรักษาไว้และการใช้อำนาจทางการเมือง โดยที่อำนาจทางการเมืองหมายถึง อำนาจในการที่จะวางนโยบายในการบริหารประเทศหรือสังคม อำนาจที่จะแต่งตั้งบุคคลเพื่อช่วยในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2535 หน้า 4-5) และอำนาจที่จะใช้ข้าราชการ งบประมาณหรือเครื่องมืออื่น ๆ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวการมองการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจ (Power Approach) ดังที่ได้ยกตัวอย่างไปนี้ เป็นแนวทางการศึกษาหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมชมชอบในหมู่นักรัฐศาสตร์และนักสังคมศาสตร์ทั่วไป ที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องหรือมีบริบทเกี่ยวกับการใช้อำนาจเพื่อการปกครองประชาชน ก็มักให้คำนิยามของการเมืองว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ในเชิงการใช้อำนาจของรัฐาธิปัตย์ ต่อผู้อยู่ใต้อำนาจซึ่งก็คือประชาชนนั่นเอง โดยคำนิยามเช่นนี้ สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ออกมาจากสถาบันทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่ทำหน้าที่ในการตรากฎหมายต่าง ๆ เพื่อบังคับใช้ มาจากรัฐบาลในรูปของนโยบายสาธารณะ (Public Policies) โครงการพัฒนา (development program) และงานต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นหรือดำเนินไปโดยภาคราชการ รวมไปถึงการตัดสินคดีความหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลต่อบุคคล และบุคคลกับรัฐ จึงล้วนแต่เป็นเรื่องที่การเมืองส่งผลกระทบต่อนักศึกษาและบุคคลทั่วไป โดยบริบทดังกล่าวการศึกษาเรื่องการเมืองและการปกครองของประเทศ จึงเป็นสิ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในแทบทุกสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาให้นักศึกษาได้ร่ำเรียน ทำความรู้ความเข้าใจในฐานะที่อย่างน้อยก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมและเป็นความรู้หนึ่งที่ประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยสมควรสั่งสมให้แก่พลเมืองของรัฐ เพื่อประโยชน์เป็นพื้นฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องการต่อสู่แย่งชิงกันของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) ที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ ในอันที่จะแย่งชิงกันเข้าสู่อำนาจการบริหารประเทศ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้ผลผลิตจากระบบการเมือง (Political Outputs) ผลผลิตของระบบการเมือง เป็นคำศัพท์เทคนิคทางรัฐศาสตร์ตามทัศนะของอีสตัน (David Easton) นักรัฐศาสตร์อเมริกัน ที่ได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของแนวคิดทฤษฎีการเมืองเชิงระบบ (the Systems Theory) อันได้แก่ นโยบาย กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ โครงการหรือแผนงานพัฒนาของภาครัฐและภาคราชการ ซึ่งผลในทางที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มของตนมากที่สุด เราเรียกการวิเคราะห์การเมืองแนวทางนี้ว่าเป็น การวิเคราะห์เชิงกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งดูไปก็เป็นส่วนสำคัญหนึ่งของแนวการมองการเมืองเชิงอำนาจที่จะกล่าวถึงต่อไป ความหมายของการเมืองในมุมมองนี้ จึงเป็นว่าการเมืองการเมืองคือการที่บุคคลใดหรือกลุ่มใดในสังคม ซึ่งอาจมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดกันก็ตาม หรือมีความเห็นเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็

ตาม มาทำการต่อสู้เพื่อสรรหาบุคคลมาทำหน้าที่ในการปกครองและเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจที่จะให้เขาสามารถตัดสินใจในเรื่องของส่วนรวมได้โดยชอบธรรม ซึ่งจัดเป็นแนวที่นักรัฐศาสตร์เชิงพฤติกรรมการเมือง (Political Scientist) นิยมกัน

กลุ่มที่ 2 การเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรของรัฐหรือสิ่งที่มีคุณค่าทางสังคม ดังเช่นมุมมองของอีสตัน (David Easton) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่า การเมือง เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดสรรแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าต่าง ๆ ให้กับสังคมอย่างชอบธรรม(The authoritative allocation of values to society) ความหมายของการเมืองดังที่ยกตัวอย่างมานี้ เป็นนิยามที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงจากสำนักพหุนิยม (Pluralism) การให้ความหมายการเมืองดังกล่าวนี้ได้ก็ต่อเมื่อ ในสังคมนั้น ๆ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับผลกระทบจากทั้งทางตรงและทางอ้อม มีความเห็นพ้องต้องกันและยอมรับในกติกาที่กำหนดการใช้อำนาจเพื่อแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเท่านั้น (เรื่องเดียวกัน, 2535 หน้า 6) ส่วนในสังคมที่ยังไม่มีความเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับกติกาการกำหนดสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม และได้อธิบายว่า การเมืองยังคงเป็นเรื่องของการแข่งขันกันเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการแบ่งปันคุณค่าที่ให้ประโยชน์แก่ฝ่ายตนมากที่สุด เท่าที่จะเป็นได้ หรือ “The competition for the authority to determine the authoritative allocation of values to society” โดยนัยเช่นนี้ การเมืองจึงมีสองระดับ ระดับแรก การเมืองอยู่ภายใต้การแข่งขัน ขัดแย้งของฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองที่ทุก ๆ ฝ่ายยอมรับได้ ในขณะที่การเมืองในความหมายอย่างแรกดังทัศนะของนักคิดกลุ่มพหุนิยมที่ได้กล่าวไปแล้ว ดูจะยอมรับในจุดเน้นว่ารัฐ เป็นการรวมกันหรือประกอบกันของกลุ่มหลากหลายในสังคม และรัฐมิได้เป็นเครื่องมือทางการบริหาร โดยที่มิได้เป็นตัวกระทำทางการเมือง (actors) ที่จะชี้นำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ แต่รัฐเป็นเพียงรัฐบาล (State as government) ที่ทำหน้าที่เพียงเอื้ออำนวยความสะดวกในการแข่งขันกันของกลุ่มหลากหลายเท่านั้น (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2517 หน้า 61) นอกจากนี้ คำนิยามการเมืองในกลุ่มที่สอง ซึ่งได้รับการกล่าวถึงอย่างสูงยังได้แก่ ทัศนะของลาสเวลล์ (Harold D. Lasswell) ที่กล่าวว่า การเมือง เป็นเรื่องของการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลและผู้มีอิทธิพล และการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับว่า ใคร ทำอะไร เมื่อไร และอย่างไร

กลุ่มที่ 3 การเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้ง ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรของชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ขณะที่ผู้คนซึ่งต้องการใช้ทรัพยากรนั้นมีอยู่มากและความต้องการใช้ไม่มีขีดจำกัด การเมืองจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่คนในสังคมไม่อาจตกลงกันได้หรือเกิดมีความขัดแย้งขึ้น อย่างไรก็ดี การมองการเมืองในลักษณะนี้มีข้อโต้แย้งอยู่มากว่า หากไม่อาจยุติข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ บ้านเมืองย่อมตกอยู่ในสภาวะยุ่งยากวุ่นวาย ต่อมาจึงมีผู้ให้มุมมองการเมืองใหม่ว่าเป็นเรื่องของการประนีประนอมความขัดแย้งมากว่าเป็นเรื่องของความขัดแย้ง

กลุ่มที่ 4 การเมืองเป็นเรื่องของการประนีประนอมผลประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้เกิดความขัดแย้งจากการดำเนินงานทางการเมืองที่ไม่มีทางออก

กลุ่มที่ 5 การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับรัฐและการบริหารประเทศในกิจกรรมหลัก 3 ด้านคือ งานที่เกี่ยวกับรัฐ การบริหารประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบาย และการอำนวยการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งเป็นการควบคุมให้มีการดำเนินงานตามนโยบาย ซึ่งหากพิจารณาให้ละเอียดแล้ว การเมืองโดยนัยยะความหมายประการนี้ เป็นเรื่องที่คาบเกี่ยวกับการเมืองในความหมายเชิงอำนาจ ซึ่งก็เป็นเพราะอำนาจทางการเมืองนั้น ได้ถูกนำไปใช้ผ่านกระบวนการนโยบายและการแต่งตั้งคัดสรรผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ) ในรูปของอำนาจและการปฏิบัติงานทางการปกครอง และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและการบริหารหรือการปกครองที่ยากจะแยกออกจากกันได้

กลุ่มที่ 5 การเมืองเป็นเรื่องของการกำหนดนโยบายของรัฐ กล่าวคือ การเมืองคือกิจกรรมใดใดที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย หน่วยงานและเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการกำหนดนโยบาย โดยนัยหนึ่ง การเมืองก็คือกระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐนั่นเอง

สรุปได้ว่า การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับรัฐและการใช้อำนาจหน้าที่รัฐการได้มาซึ่งอำนาจหน้าที่ เพื่อที่จะใช้อำนาจหน้าที่ที่รัฐให้อำนาจ มาจัดสรรผลประโยชน์ให้เกิดแก่ประชาชนให้มากที่สุด เป็นการจัดสรรสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อในการพัฒนาประเทศ และเป็นการพัฒนาบุคลากรให้เท่าเทียมนานาประเทศ

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร

2.2.1 ความหมายของการสื่อสาร

Aristotle (Aristotle 1975 p.256) การสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดข้อมูลจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรือกลุ่มคนหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งการสื่อสารนั้นจะต้องดำเนินการผ่านสื่อต่าง ๆ สื่อมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางในการส่งผ่านข้อมูล โดยสื่อในปัจจุบัน แบ่งเป็นส่งประเภทใหญ่ ๆ คือ สื่อมวลชนกระแสหลัก อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ กับสื่อใหม่ ซึ่งเป็นสื่อที่มาพร้อมเทคโนโลยีสมัยใหม่ นั่นคือ อินเตอร์เน็ต ในการศึกษาการสื่อสาร เราจึงต้องเรียนรู้ประเภทของสื่อ ต่าง ๆ รวมถึงคุณลักษณะของสื่อ เพื่อที่จะควบคุมให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์

การสื่อสาร (Communication) มีรากศัพท์ มาจากภาษากรีกว่า Communis แปลว่า ทำให้เหมือน ซึ่งต่อมาได้มีนักวิชาการให้ความหมายของการสื่อสารไว้มากมาย เช่น (George Grebner, p.1996) การสื่อสารหรือวิชาวาทศิลป์ (Rhetoric) คือการจูงใจทุกรูปแบบ นักวิชาการบ้างท่านได้กล่าวว่า การสื่อสารหมายถึงการถ่ายทอดข่าวสาร จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ส่วน เอเวอเร็ต เอ็ม โร

เจอร์ และ เอฟ ฟลอยด์ ชูมัคเกอร์ (Everett M. Roger & F. Floyd Shoemaker, 1971 p.110) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารคือกระบวนการในการ แลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็น ทัศนคติ ระหว่างบุคคลกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยผ่านทางการพูด การเขียน กิริยาท่าทางการแสดงออก เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งและ ผู้รับสารมากที่สุด แต่ก็มีนักวิชาการบางท่าน ได้เสนอว่า การสื่อสาร คือการแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ด้วยการใช้สัญลักษณ์ และระบบสาร (Message Systems) (Berelson, Bernard and Gray A. Steiner, 1964 p.551) ได้อธิบายว่า การสื่อสาร เป็นกระบวนการ ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ผ่านสัญลักษณ์ เช่น ภาษา ภาพ ตัวเลข ฯลฯ การสื่อสารครอบคลุมถึง กระบวนการทุกอย่างที่บุคคลหนึ่งส่งผลต่อความรู้สึกของอีกคนหนึ่ง การสื่อสาร จึงมิใช่เพียงการเขียน และการพูดเท่านั้น แต่รวมถึงการแสดงและพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ (Warren W. Weaver in Claude E. Shanon and Warren W. Weave, 1964 p.95)

สรุปได้ว่า การสื่อสารคือกระบวนการของการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผ่านสื่อต่าง ๆ จากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรือกลุ่มคนหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งการสื่อสารนั้นจะต้องดำเนินการผ่านสื่อต่าง ๆ สื่อมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางในการส่งผ่านข้อมูล

2.2.2 ความสำคัญของการสื่อสาร

ปรมะ สตะเวทิน (ปรมะ สตะเวทิน 2539, หน้า 1-8) การสื่อสาร คือ กระบวนการเกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยของคนทุกคน และมีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคลอื่นตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนอาศัยอยู่ ไม่ว่าจะทำสิ่งใดล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น จะเห็นได้จากการที่คนพยายามคิดค้นและพัฒนาวิธีการ สื่อสารมาตั้งแต่สมัยโบราณทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนเครื่องมือหรือเทคนิควิธีการต่างๆ ล้วนเกิดจากความพยายามอย่างสูงของคนต่อเนื่องมาหลายชั่วอายุ หากการสื่อสารไม่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งแล้วเครื่องมือและวิธีการสำหรับการสื่อสารต่างๆ เหล่านี้คงไม่เกิดขึ้นและพัฒนามาให้เห็นเหมือนปัจจุบันนี้

สภาพสังคมที่คนจะต้องเกี่ยวข้องกันมากขึ้นเช่นปัจจุบันการสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคมมากขึ้น หากคนในสังคมขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดหรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันได้ ยอมจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลและสังคมทุกวันนี้มีอยู่มากอาจเป็นสาเหตุมาจากความล้มเหลวของการสื่อสาร ดังนั้น การสื่อสารจึงมีความสำคัญสำหรับบุคคลและสังคมหลายด้าน ทั้งด้านชีวิตประจำวัน วันที่แต่ละคนจะต้องสื่อสารกับตัวเองและสื่อสารกับผู้อื่นตลอดเวลา นับตั้งแต่เวลาตื่นนอนก็ต้องสื่อสารกับตัวเองและคนอื่นที่อยู่ใกล้ตัว การฟังวิทยุ อ่านหนังสือ ออกจากบ้านไปปฏิบัติภารกิจ

ประจำวันก็ต้องพบปะบุคคลและเหตุการณต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นเรื่องที่ต้องทำการสื่อสารอยู่ทั้งสิ้น ไมในฐานะผู้ส่งสารก็ในฐานะผู้รับสาร

หากคนเราขาดความรูหรือทักษะการสื่อสารก็อาจทำให้การปฏิบัติภารกิจประจำวันอาจบกพรองได ในด้านสังคมการรวมกลุ่มในสังคมสังคมทั้งในระดับ ครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับประเทศจะต่องมีการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในเรื่องต่างๆ และมีกระบวนการทำให้คนยอมอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาของสังคม โดยเฉพาะด้านการเมืองการปกครองนั้น ก็จะต้องใช้การสื่อสารทุกขั้นตอนเช่นกัน

2.2.3 ประเภทของการสื่อสาร

การสื่อสารแบ่งตามจำนวนของผู้รับสาร ได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การสื่อสารภายในตนเอง หมายถึงการที่บุคคล คิด ตัดสินใจ วิเคราะห์ปัญหา แล้วสื่อสารจากความคิดผ่านไปเป็นการกระทำ

2. การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารที่มีผู้รับสารตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า ที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง

3. การสื่อสารสาธารณะ เป็นการสื่อสารที่กระทำกับผู้รับสารจำนวนมาก ในที่สาธารณะมักเป็นการสื่อสาร เพื่อโน้มน้าวใจในเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง เช่นการปราศรัยทางการเมือง

4. การสื่อสารภายในองค์กร เป็นการสื่อสารกับผู้รับสารที่อยู่ภายใน องค์กรเดียวกันมีเป้าหมายเพื่อสร้างเอกภาพภายในองค์กร

5. การสื่อสารมวลชน คือการสื่อสารที่ส่งผ่านสื่อไปยังผู้รับสารจำนวนมากที่แตกต่างกันผู้รับสาร สามารถรับสารได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และรับซ้ำได้

2.2.4 หลักของการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ

Cutlip S. M. & Center (Cutlip S. M. & Center 1978 pp.109-210) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการต่างประเทศคือ กัทลิพ และ เวนต์เตอร์ (Cutlip and center) ได้กล่าวถึงหลักของการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพต้องประกอบด้วยหลักสำคัญ 7 ประการ คือ

1) ความถูกต้องและน่าเชื่อถือ (Credibility) การสื่อสารที่จะได้ผล สารจะต้องมีความถูกต้อง และผู้ส่งสารควรจะเป็นผู้น่าเชื่อถือ เป็นผู้มีความรู้หรือเชี่ยวชาญ มีความน่าไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับของผู้รับสาร

2) ความเหมาะสมกับกาลเทศะ (Context) คือ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการสื่อสารต้องสอดคล้องกลมกลืนไม่ขัดกับวัฒนธรรมและสังคม สิ่งแวดล้อม บุคคล เวลา และสถานที่

3) เนื้อหาสาระ สารที่ส่งต้องมีเนื้อหาสาระ (Content) เป็นประโยชน์มีคุณค่าและสำคัญต่อผู้รับ รวมทั้งเหมาะสมและสอดคล้องกับความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมของผู้รับให้มาก

ที่สุด และก่อให้เกิดความหมายบางอย่างแก่ผู้รับ มีความเข้าใจความหมายเพื่อเป็นปัจจัยในการนำข่าวสารนั้นไปประพฤติปฏิบัติ

4) ความแจ่มแจ้งชัดเจน (Clearity) สารนั้นต้องง่าย มีความชัดเจนแจ่มแจ้งไม่คลุมเครือหรือตีความหมายได้หลายแง่ สามารถเห็นภาพพจน์ได้ชัดเจน

5) ความสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (Continuity and Consistency) จะเป็นการย้ำเตือนความจำของผู้รับ แต่ต้องระวังมิให้เกิดความซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย และความต่อเนื่องต้องกระทำเป็นประจำกำหนดเวลาแน่นอน

6) ช่องทางในการสื่อสาร (Channel) สื่อแต่ละชนิดมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานการณ์ ฉะนั้น ผู้ส่งสารควรเลือกช่องทาง หรือสื่อให้เหมาะสมกับผู้รับสารและสถานการณ์ในการสื่อสารรู้ว่าสื่อสารกับใคร อย่างไร เมื่อไร

7) ความสามารถของผู้รับสาร (Capability of Audience) ผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของผู้รับ ทั้งทางด้านความรู้และการรับรู้ทางร่างกายและจิตใจ

ในกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงผู้รับสารอยู่เสมอ เพราะผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการสื่อสาร หากผู้รับสารเข้าใจสารของผู้ส่งสาร การสื่อสารก็ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย ในทางตรงกันข้ามหากผู้รับสารไม่เข้าใจสารของผู้รับสาร การสื่อสารก็ล้มเหลว ดังนั้น หากผู้ส่งสารจะทำการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องเตรียมตัว เตรียมสาร เตรียมสื่อ ให้เหมาะสมกับผู้รับสารของตน

2.2.5 คุณลักษณะของสื่อมวลชน

การจะอธิบายว่าสื่อชนิดใดจัดเป็นสื่อมวลชน จะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะดังต่อไปนี้ 1) สื่อนั้นสามารถส่งสารไปยังผู้รับจำนวนมากได้พร้อม ๆ กัน 2) ผู้รับสามารถรับสารจากสื่อนั้นได้อย่างสะดวก 3) ผู้รับสามารถรับสารจากสื่อนั้นได้อย่างรวดเร็ว 4) ผู้รับสามารถรับสารจากสื่อนั้นได้ทุกเวลาที่ต้องการ 5) ผู้รับสารสามารถรับสารจากสื่อนั้นซ้ำได้ และผู้ส่งสามารถส่งซ้ำได้ หากเข้าข่ายคุณสมบัติเหล่านี้ ก็จัดว่าสื่อนั้นเป็นสื่อมวลชน ดังนั้น บรรดาสื่อใหม่ (New Medias) ที่ส่งสารผ่าน Internet จึงจัดเป็นสื่อมวลชน เช่น facebook เฟซบุ๊ก twitter ทวิตเตอร์ line ไลน์ instragram อินสตาร์แกรม และได้มีการอธิบายถึงความสำคัญของสื่อมวลชนไว้ ดังนี้

1) สื่อมวลชนเป็นแหล่งพลังอำนาจ เนื่องจากเป็นช่องทางที่มีอิทธิพล ในการถ่ายทอดข่าวสารต่าง ๆ การที่สื่อมวลชนเลือกที่จะนำเสนอข้อมูลชุดใด ย่อมส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสาร อย่างกว้างขวาง สื่อมวลชนเป็นพื้นที่สาธารณะที่เปิดให้คนทุกกลุ่มได้ใช้พื้นที่ สาธารณะนี้ทั้งในระดับชาติ และระดับสากล (McQuail Dennis, McQuail s Mass, 2005 p.7)

2) สื่อมวลชนถือเป็นต้นกำเนิดของความหมายต่าง ๆ ในสังคม เช่น การเผยแพร่คำ นิยาม ศัพท์ต่าง ๆ การถ่ายทอดภาพลักษณ์ของบุคคล องค์กร สถาบัน การให้คุณค่ากับวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนค่านิยมต่าง ๆ ให้เป็น ค่านิยมหลักของสังคม

3) สื่อมวลชนเป็นผู้กำกับให้กฎระเบียบในสังคมดำรงอยู่หรือสูญสลายไป

4) สื่อมวลชนเปรียบเสมือนกุญแจของเกียรติยศชื่อเสียง ผู้ที่ปรากฏตัวผ่านสื่อมวลชน ย่อมเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และเมื่อได้พื้นที่ สื่อมวลชนซ้ำ ๆ ก็จะกลายเป็นบุคคลสาธารณะ ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในที่สุด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดข้อมูลจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรือกลุ่มคนหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งการสื่อสารนั้นจะต้องดำเนินการผ่านสื่อต่าง ๆ สื่อมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางในการส่งผ่านข้อมูล โดยสื่อในปัจจุบัน แบ่งเป็นส่งประเภทใหญ่ ๆ คือ สื่อมวลชนกระแสหลัก อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ กับสื่อใหม่ ซึ่งเป็นสื่อที่มาพร้อมเทคโนโลยีสมัยใหม่

2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

2.3.1 ความเป็นมาของการสื่อสารทางการเมือง

Berlo, David K (Berlo, David K 1960, p.7) การสื่อสารทางการเมืองถือกำเนิดมาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ ตามหลักฐานที่บันทึกไว้ในราว 500 ปีก่อนคริสตกาล “การสื่อสารคือการแสวงหาวิธีการจูงใจทุกรูปแบบ”แม้ว่าการสื่อสารทางการเมืองจะเป็นเรื่องที่มีมายาวนานแล้ว แต่ศาสตร์แห่งการสื่อสารทางการเมืองกลับเป็นเรื่องใหม่ ที่มีการศึกษาอย่างกว้างขว้างเมื่อไม่นานมานี้ อาจกล่าวได้ว่า การสื่อสารทางการเมือง ที่ได้รับการศึกษาในฐานะศาสตร์นั้น เริ่มต้นพร้อมกับการเกิดขึ้นของสื่อโทรทัศน์ในช่วงทศวรรษ ๑๙๕๐ เพราะพลังอำนาจของสื่อโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อผู้ที่รับชม ทำให้นักการเมืองมองเห็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญนี้ จึงหยิบมาใช้ในทางการเมือง โดยเริ่มต้นจาก นายพลไอเซนฮาวน์ ที่ใช้สื่อโทรทัศน์ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 1956 ตามมาด้วย จอห์น เอฟ เคนเนดี้ ในปี ค.ศ. 1960 ซึ่งในกรณีของ เคนเนดี้นั้น นับเป็นตัวอย่างของการใช้โทรทัศน์ เป็นสื่อในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยจอห์น เอฟ เคนเนดี้ ได้โต้วาที (Debates) กับ รองประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน ซึ่งเป็นที่รู้จักของชาวอเมริกันมากกว่า แต่จากการปรากฏตัว การวางบุคลิก และการพูดที่โดดเด่นกว่าของจอห์น เอฟ เคนเนดี้ ที่ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อโทรทัศน์ ไปยังชาวอเมริกันกว่าร้อยล้านคน สร้างความประทับใจอย่างสูง จนส่งผลให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีในที่สุด (Bruce I. Newman, 1994 p.3) นับเนื่องจากนั้นเป็นต้นมาการศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองในฐานะศาสตร์แขนงหนึ่งก็เริ่มขึ้น โดยการศึกษานั้นมุ่งไปสู่ความพยายามที่จะอธิบาย กระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ตัวข้อมูล

ข่าวสาร และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสื่อสารนี้ โดยองค์ประกอบทั้งหมดเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางการเมืองสหรัฐอเมริกา คือต้นแบบของการศึกษาศาสตร์แห่งการสื่อสารทางการเมือง เพราะเป็นประเทศที่นำเอาสื่อมวลชนมาใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีมากกว่าประเทศใดในโลก (เสถียร เชยประดับ, 2540 หน้า 1) นอกจากความเป็นประเทศมหาอำนาจอันดับหนึ่งที่ทำให้คนทั่วโลกจับตาแล้ว การสื่อสารทางการเมืองของสหรัฐอเมริกาก็มีความแปลกใหม่ ทั้งตัวเนื้อหาสาระรวมไปถึงความเป็นผู้นำในการใช้สื่อใหม่ ๆ อีกด้วย และด้วยเหตุนี้เองที่บรรดาประเทศต่าง ๆ จึงพากันศึกษาและพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองตามต้นแบบนี้ การศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมือง นอกจากการศึกษาจากตัวนักการเมืองซึ่งเป็นผู้สื่อสารแล้ว ยังต้องศึกษาถึงสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองไปยังประชาชน ซึ่งสื่อมวลชนนั้นมีหลายประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ รวมถึงสื่อใหม่อันได้แก่ สื่อดาวเทียมและอินเตอร์เน็ต เป็นต้น เมื่อการเมืองคือเรื่องของอำนาจ การสื่อสารทางการเมืองจึงหมายรวมถึงการถ่ายทอดความหมาย สัญญาณ หรือ สัญลักษณ์ระหว่างบุคคล เพื่อต้องการมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นในสังคม (Ithiel de Sola Pool, 1968 pp. 90-95)

ดังนั้น การสื่อสารทางการเมือง จึงหมายถึงกิจกรรมสื่อสารทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่ว่าจะเป็นพื้นที่สาธารณะ (Public Sphere) หรือพื้นที่ส่วนตัว (Private Sphere) แต่ในการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองครั้งนี้จะใช้ศัพท์ การสื่อสารทางการเมือง ในความหมายแคบ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้ นิยามการสื่อสารทางการเมืองของ Manuel Pares i Maicas ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ (นันทนา นันทวโรภาส, 2558 หน้า 113-114)

1. การสื่อสารใด ๆ ที่สัมพันธ์ระหว่างการเมืองกับบริบทสังคม อันได้แก่ รัฐบาลพรรคการเมือง กลุ่มกดดันทางการเมือง การเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชน ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านี้อาจเป็นทั้งผู้ส่งหรือผู้รับสาร

2. การสื่อสารทางการเมืองเป็นเรื่องของการโน้มน้าวใจ จัดกระทำหรือการหลอกลวง เพื่อจะนำไปสู่อำนาจ อุดมการณ์ ผลประโยชน์ ความขัดแย้ง ประชามติ ฯลฯ

3. การสื่อสารนี้อาจเป็นไปในรูปแบบของข่าว เหตุการณ์เสมือนจริง การโฆษณาชวนเชื่อ การเบี่ยงเบนข้อเท็จจริง โดยวิธีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

4. การสื่อสารทางการเมืองเกี่ยวข้องกับการตลาดทางการเมือง โดยเฉพาะกระบวนการเลือกตั้ง การหยั่งเสียง อันเป็นเครื่องมือสำคัญในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน

การสื่อสารทางการเมือง คือ การถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวกับการเมืองจากส่วนหนึ่งของระบบการเมืองไปยังอีกส่วนหนึ่งของระบบการเมือง และเป็นการถ่ายทอดระหว่างสังคมกับระบบการเมือง และได้อธิบายเสริมว่า การสื่อสารทางการเมืองเป็นองค์ประกอบที่อยู่ในสภาวะไม่หยุดนิ่ง กระบวนการต่าง ๆ ทางการเมือง เช่นการกล่อมเกลาทางการเมือง การคัดสรรบุคคลเข้าสู่ระบบ

การเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองล้วนต้องพึ่งพาอาศัยการสื่อสารทางการเมืองทั้งสิ้น(Robert E. Denton and Gary C. Woodward, 1990 p.14) การสื่อสารทางการเมือง “เป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ทัศนะความคิดเห็น และประสบการณ์ทางการเมืองระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมืองและทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมือง”(Warren K. Agee, Phillip H. Ault and Edwin Emery, 1976 p.4)

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร 2545 หน้า 27) การสื่อสารทางการเมือง คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น ค่านิยม อุดมการณ์ ทางการเมือง ภายในระบบการเมืองอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งฉายภาพให้เห็นถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์กระทำในทางการเมืองการสื่อสารทางการเมืองจึงเป็นความพยายามที่จะใช้ประโยชน์จากกิจกรรมพื้นฐานของมนุษย์ในสังคมที่ต้องมีการสื่อสารถึงกัน ผสานกับความต้องการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติของการเมืองที่ต้องมีการโน้มน้าวชี้นำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การสื่อสารทางการเมืองจึงไม่ใช่เรื่องของชะตากรรมหรือความบังเอิญที่กำหนดโดยสิ่งเหนือธรรมชาติหากแต่เป็นเรื่องของศักยภาพและเจตจำนงที่มนุษย์เป็นผู้กำหนดเอง นักวิชาการท่านหนึ่งได้อธิบายไว้ว่า การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองเป็นข่าวที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมือง พรรคการเมือง การเลือกตั้ง การบริหารงานของรัฐบาลและหน่วยงาน ของรัฐบาล ข่าวการเมืองจะสะท้อนให้เห็นสภาพการเมืองการปกครองในแต่ละยุคสมัย ข่าวสารการเมืองเป็นความรู้ของประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบอบการเมืองการปกครอง อันมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ในสภาวะของระบบทั้งในการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐ และการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคมซึ่งมีบทบาทสำคัญช่วยให้เกิดความเห็นพ้องต้องกัน ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ช่วยย้ำค่านิยมและเป้าหมายร่วมกันในสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนจำนวนมากเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของส่วนร่วม เพื่อตรวจสอบสอดส่องการบริหารงานของรัฐบาล (ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา, 2536 หน้า 12)

สรุปได้ว่า ในอดีตที่ผ่านมาการนำเสนอข่าวการเมือง เป็นเรื่องที่น่าเบื่อ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มการนำเสนอข่าวในโลกตะวันตกให้มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยนำเอาความบันเทิงเข้ามาผสมผสานโดยปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมประชานิยม (Popular culture) เช่นมีการสรุปข่าวแบบเล่าเรื่อง ย่อยข่าวให้เข้าใจง่าย และมีการนำเสนอแบบถ่ายทอดสด ทำให้คนทั่วไปหันมาสนใจดูข่าวมากขึ้น การศึกษาการสื่อสารทางการเมือง จากอดีตจนถึงปัจจุบันได้คลี่คลายไปตามวิวัฒนาการจากการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน ที่มีสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระเนื้อหา การนำเสนอ มาจนถึงสื่อใหม่ในปัจจุบันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยยะสำคัญทางการสื่อสารการเมือง เพราะเหตุที่อินเตอร์เน็ตนั้นแพร่ขยายไปในทุกครัวเรือน ทำให้ประชาชนสามารถรับข่าวสารโดยตรงจากนักการเมืองได้โดยไม่ต้องผ่านสื่อมวลชนอื่น ๆ ซึ่งทำให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งที่ง่ายและตรง

ขณะเดียวกันการบิดเบือนข่าวสารก็สามารถแพร่ขยายได้รวดเร็วไม่แตกต่างกัน การสื่อสารทางการเมืองในยุคข้อมูลข่าวสารนั้นจึงเป็นการสื่อสารที่สะดวก รวดเร็ว แต่ป้องกันการบิดเบือนได้ยาก ดังนั้นทีมงานการสื่อสารของนักการเมืองทั้งหลายจึงล้วนต้องเป็นมืออาชีพทั้งสิ้น ไม่อาจใช้อาสาสมัครทั่วไปได้ เพราะการส่งข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งล้วนมีผลต่อคะแนนนิยมตลอดเวลา บทบาทของการสื่อสารในทางการเมืองทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ และแพร่ขยายวงการศึกษาศาสตร์นี้จากซีกโลกตะวันตกกระจายไปทุกภูมิภาคในโลก รวมถึงประเทศไทยที่ได้มีการศึกษาศาสตร์แขนงนี้อย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ทศวรรษที่ 2540 เป็นต้นมา

2.3.2 ความหมายของกระบวนการสื่อสารทางการเมือง

Denton, R.E. and Woodward, G.C.(Denton, R.E. and Woodward, G.C.1990, P.14) การสื่อสารทางการเมือง คือ การถกเถียงของสาธารณชน เกี่ยวกับการจัดสรรสาธารณประโยชน์ อำนาจหน้าที่ และกำหนดกฎระเบียบในสังคม (การให้รางวัล และการลงโทษ)

Maicas, Manual Pares I. (Maicas, Manual Pares I 1992, p.27) ความหมายของการสื่อสารทางการเมืองมี 4 ข้อ คือ

1. การสื่อสารใด ๆ ที่สัมพันธ์ระหว่างการเมืองกับระบบสังคม อันได้แก่ รัฐบาล พรรคการเมือง กลุ่มกดดันทางการเมือง การเคลื่อนไหวของประชาชน ซึ่งกลุ่มหรือบุคคลเหล่านี้อาจเป็นทั้งผู้ส่งหรือผู้รับสาร

2. สื่อสารการเมืองเป็นเรื่องของการโน้มน้าวจิตใจ จัดกระทำหรือการหลอกลวงเพื่อที่จะนำไปสู่อำนาจ อุดมการณ์ ผลประโยชน์ ความขัดแย้ง ประชามติ ฯลฯ

3. การสื่อสารนี้อาจเป็นไปในรูปของข่าว เหตุการณ์เสมือนจริง การโฆษณาชวนเชื่อ การเบี่ยงเบนข้อเท็จจริง โดยวิธีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

4. การสื่อสารทางการเมือง เกี่ยวข้องกับการตลาดทางการเมือง โดยเฉพาะกระบวนการเลือกตั้ง การหยั่งเสียง อันเป็นเครื่องมือสำคัญในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน

McNair Brian.(McNair Brian.1995, P.4) การสื่อสารซึ่งมีคุณลักษณะที่จัดได้ว่าเป็นการสื่อสารทางการเมือง มี 3 ข้อ คือ

1. การสื่อสารทุกรูปแบบที่กระทำโดย นักการเมือง และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง

2. การสื่อสารที่สื่อมวลชนและผู้เลือกตั้งส่งถึงนักการเมือง

3. กิจกรรมการสื่อสารที่สื่อมวลชนนำเสนอเกี่ยวกับการเมือง เช่น การรายงานข่าว บทบรรณาธิการ การวิพากษ์วิจารณ์ในคอลัมน์ต่างๆ

กิจกรรมทางการเมืองทั้งหมด คือการสื่อสารทางการเมือง ไม่เพียงการพูด การเขียน แต่ทุกอย่างที่ปรากฏสู่สายตา ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ทรงผม ตราสัญลักษณ์ ล้วนเป็นองค์ประกอบของ

การสื่อสาร อันจะนำไปสู่สิ่งที่เป็นภาพลักษณ์ หรืออัตลักษณ์ ของบุคคล บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสื่อสารทางการเมือง มี 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มองค์กรทางการเมือง ทำการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารของตนเองไปยังสื่อมวลชน เพื่อให้สื่อมวลชนถ่ายทอดข้อมูลเหล่านั้นผ่านสื่อต่าง ๆ ไปยังประชาชน ซึ่งสามารถอธิบายกระบวนการส่งและรับข้อมูล ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 องค์กรทางการเมือง ในฐานะต้นธารของ “สาร” ที่ต้องการส่งออกไป เพื่อให้มีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของประชาชนและรัฐบาล โดยองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ ประกอบด้วย พรรคการเมือง เป็นองค์กรทางการเมืองที่เป็นที่รวมของคนที่มีแนวความคิดคล้ายคลึงกัน มีแนวคิดอุดมการณ์ร่วมกัน พรรคการเมืองในประเทศประชาธิปไตยสมัยใหม่ มีพันธกิจในการบรรลุเป้าหมายตามรัฐธรรมนูญ คือการชนะเลือกตั้ง หรือเป็นผู้บริหาร หรือเป็นผู้แทนในสภา ดังนั้นพรรคการเมืองจึงต้องพยายามสื่อสาร หรือโน้มน้าวใจผู้เลือกตั้ง ให้เห็นว่าพรรคมีศักยภาพ มีจริยธรรม และมีนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน แนวทางการสื่อสารของพรรคการเมือง มีทั้งการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การปั่นข่าว (Spinning) ทั้งนี้เพื่อให้สื่อมวลชนนำเสนอข่าวของพรรคในเชิงบวก โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งกระบวนการนี้จัดกระทำโดยที่ปรึกษาด้านการสื่อสารทางการเมืองมืออาชีพ อันมีอยู่ในทุกพรรคการเมืองในปัจจุบัน

กลุ่มที่ 2 องค์กรสาธารณะ (Public Organization) หรืออาจเรียกว่าองค์กรภาคประชาชน ได้แก่สหภาพแรงงาน กลุ่มผู้บริโภคและสมาคมวิชาชีพ กลุ่มองค์กรที่มิใช่ ภาครัฐนี้ เป็นองค์กรที่สื่อสาร เพื่อเป้าหมายเฉพาะขององค์กร บางครั้งอาจสนับสนุนพรรคการเมือง บางครั้งอาจจะต่อต้าน ขึ้นอยู่กับประเด็นและสถานการณ์

กลุ่มที่ 3 กลุ่มกดดัน (Pressure Groups) เป็นการรวมตัวของบุคคลในประเด็นเฉพาะกิจ ไม่มีลักษณะเป็นสถาบัน แต่มีวัตถุประสงค์ทางการเมืองที่ชัดเจน มีการรวมตัวกันในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อกดดันให้มีการดำเนินการ หรือเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่นกลุ่มรณรงค์ปลดอาวุธนิวเคลียร์ กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ ฯลฯ กลุ่มเหล่านี้ต้องใช้การสื่อสารอย่างมาก เพื่อโน้มน้าวให้คนทั่วไปเห็นด้วย หรือคล้อยตามในประเด็นของกลุ่มที่นำเสนอ

กลุ่มที่ 4 องค์การก่อการร้าย (Terrorist Organizations) หมายถึง กลุ่มที่ใช้วิธีการรุนแรง การระเบิดในเมือง การจี้เครื่องบิน การลอบสังหาร การลักพาตัว เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ เพื่อสื่อสารให้ประชาชนได้รู้ถึงความมีอยู่และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ยิ่งสื่อมวลชนนำเสนอข่าวความรุนแรงจากการกระทำของกลุ่มเหล่านี้มากเท่าไหร่ ก็ยิ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกลุ่มก่อการร้ายมากเท่านั้น กลุ่มเหล่านี้ได้แก่ กลุ่มไออาร์เอ ในประเทศไอร์แลนด์เหนือ กลุ่มอัลเคดาร์ ในตะวันออกกลาง กลุ่มก่อการร้ายในภาคใต้ของประเทศไทย

กลุ่ม 5 สื่อมวลชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในฐานะผู้นำสารไปสู่ประชาชน และขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ในการส่งสารจากประชาชนไปยังนักการเมือง หรือองค์กรทางการเมือง ด้วย

ความกว้างใหญ่ของพื้นที่ประเทศ ประกอบกับจำนวนมหาศาลของประชาชนทำให้นักการเมืองไม่อาจติดต่อโดยตรงกับประชาชนได้ สื่อมวลชนจึงเป็นช่องทางสำคัญ ในการกระจายข่าวสารไปยังประชาชน ดังนั้นนักการเมืองและผู้แสดงทางการเมืองทั้งหลาย จึงต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ตนเองและเรื่องราวต่าง ๆ ได้ปรากฏเป็นข่าวในสื่อมวลชน จะโดยช่องทางปกติ หรือใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวก็ตาม ซึ่งในการนำเสนอและวิพากษ์วิจารณ์ ทางการเมืองของสื่อมวลชนนั้น ก็ถูกตั้งข้อสังเกตถึงความเป็นกลาง และความมีอคติอยู่เสมอ ๆ

กลุ่มที่ 6 ประชาชน คือกลุ่มเป้าหมายของการสื่อสารทางการเมือง หากไม่มีประชาชน การสื่อสารทางการเมืองก็ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นการสื่อสารทางการเมือง จึงมักที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ให้เข้าถึงประชาชนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ได้ผลตามที่มุ่งหวังไว้ และโดยที่ประชาชนนั้นมีความแตกต่างกันทั้งสถานะ อาชีพ การศึกษา รายได้ ภูมิภาค ฯลฯ การจะเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายทางการเมือง จึงเป็นเรื่องที่นักการเมืองจะต้องแสวงหาช่องทาง และวิธีการในการสื่อสารให้สอดคล้องอย่างเฉพาะเจาะจง

สรุปได้ว่า ความหมายของการสื่อสารทางการเมือง คือ กระบวนการสื่อสารที่มีองค์ประกอบ 3 ฝ่าย ได้แก่ กลุ่มองค์กรทางการเมือง สื่อมวลชน และประชาชน โดยที่กลุ่มองค์กรทางการเมือง มีความต้องการการสนับสนุนจากประชาชน จึงจำเป็นต้องทำการส่งสาร ผ่านสื่อมวลชนไปยังประชาชน สื่อมวลชนก็ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง ในการเผยแพร่ข่าวสารนั้น ภายใต้มุมมองของตนเอง ซึ่งอาจมีอคติ หรือทำหน้าที่อย่างเป็นกลาง เป็นสิ่งที่ประชาชนผู้รับสารจะใช้วิจารณญาณในการวินิจฉัยตัดสิน และในขณะเดียวกันประชาชนก็อาจส่งสารไปยังกลุ่มองค์กรทางการเมือง เพื่อเสนอแนวทาง เรียกร้อง ต่อต้าน โดยผ่านไปยังสื่อมวลชน ซึ่งอาจเป็นจดหมาย หรือทัศนคติจากการหยั่งเสียง (Poll) ในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งในกระบวนการนี้ สื่อมวลชนนอกจากจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของทั้ง 3 กลุ่มแล้ว ยังสามารถแสดงบทบาทเป็นผู้ส่งสารได้อีกด้วย โดยวิธีการนำเสนอ ความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ บทวิเคราะห์ผ่านคอลัมน์ต่าง ๆ และแม้แต่ในเนื้อหาของข่าวเอง การกลั่นกรองที่จะนำเสนอเป็นข่าวใหญ่ ข่าวเล็ก หรือไม่นำเสนอ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารทางการเมืองด้วย

2.3.3 ความสำคัญของการสื่อสารทางการเมือง

Karl W. Deutch.(Karl W. Deutch.1966, p.182.) การเมืองเป็นเรื่องที่มีความสำคัญกับชีวิตของคนที่อยู่ในสังคม การสื่อสารทางการเมืองจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต และการตัดสินใจของประชาชนอย่างกว้างขวาง ศาสตร์ชนิดนี้จึงแยกออกจากการสื่อสารโดยทั่วไป การเมืองเป็นเรื่องของการตัดสินใจในประเด็นสาธารณะ การจัดสรรทรัพยากรอันมีอยู่จำกัดในสังคมให้กระจายตัวอย่างเป็นธรรม การเมืองจึงเป็นเรื่องของ “การใช้และการควบคุมอำนาจ” ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อทุกคนในสังคม ทำให้การสื่อสารเป็นกลไกสำคัญทางการเมืองที่จะเชื่อมโยงผู้ปกครองและผู้ใต้

ปกครองผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน การเมืองจึงผูกพันอยู่กับการสื่อสารจนไม่สามารถแยกจากกันได้ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อทุกคนในสังคม ทำให้การสื่อสารเป็นกลไกสำคัญทางการเมืองที่จะเชื่อมโยงผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน การเมืองจึงผูกพันอยู่กับการสื่อสารจนไม่สามารถแยกจากกันได้การสื่อสารนั้นเปรียบเหมือนเส้นใยประสาทของมนุษย์ และการสื่อสารทางการเมือง ก็เป็นดังเส้นใยสมองของรัฐบาล หากปราศจากซึ่งการสื่อสารรัฐบาลก็ไม่อาจดำรงอยู่ได้

นันทนา นันทวโรภาส (นันทนา นันทวโรภาส 2558, หน้า58) การเมืองจึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจแยกออกจากการสื่อสารได้เลย เพราะหากปราศจากการสื่อสาร ก็ไม่อาจนำมาซึ่งการตอบรับสนับสนุนจากประชาชน ซึ่งระบอบประชาธิปไตยถือเสียงประชาชนเป็นผู้ตัดสินเลือกผู้ปกครอง กระบวนการสื่อสารทางการเมือง จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในทุกขั้นตอนทางการเมืองเริ่มตั้งแต่การเลือกตั้ง ซึ่งเป็นที่มาของผู้ปกครอง และฝ่ายนิติบัญญัติ ผู้ที่เสนอตัวเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก็จะต้องสื่อสารให้ผู้เลือกตั้งได้รู้จัก และรู้ถึงแนวทางนโยบายของพรรค เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือก ซึ่งการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ถือเป็นการสื่อสารทางการเมืองที่เข้มข้นอย่างยิ่ง บรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องจ้างที่ปรึกษามืออาชีพ มาวางกลยุทธ์การหาเสียง ทั้งวางแผนนโยบายให้โดนใจผู้เลือกตั้ง สร้างคำขวัญที่โดดเด่น น่าสนใจ ชวนจดจำ และวางแผนการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อให้ “สาร” ถูกส่งไปถึงกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในปัจจุบัน ได้นำเอาแนวคิดการตลาดทางการเมืองมาใช้อย่างเต็มรูปแบบ เพื่อช่วงชิงชัยชนะในการเลือกตั้ง ทั้งในซีกโลกตะวันตกและแพร่ขยายมายังซีกโลกตะวันออก รวมถึงประเทศไทยแล้ว

เมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งแล้ว ก็จะต้องสื่อสารเพื่อที่จะนำเสนอผลงานให้เป็นที่รับรู้ของสาธารณชน อันจะเป็นการรักษาหรือเพิ่มคะแนนนิยม ซึ่งในระหว่างที่อยู่ในตำแหน่งหากไม่สื่อสารหรือสื่อสารไม่ดี ก็จะส่งผลต่อการเลือกตั้งในสมัยต่อไป บรรดานักการเมืองทั้งหลาย จึงให้ความสำคัญกับการสื่อสารในห้วงเวลานี้มาก เพราะการดำรงตำแหน่งถือเป็นเป้าโจมตีทางการเมืองทั้งจากพรรคการเมืองคู่แข่งและสื่อมวลชน แม้ผู้อยู่ในตำแหน่งจะมีโอกาสได้สื่อสารผ่านสื่อมวลชนโดยการเป็นข่าวมากกว่าฝ่ายค้าน แต่ก็จะต้องคอยปัดป้องแก้ข้อกล่าวหาในเรื่องอื้อฉาวต่าง ๆ อยู่เสมอเช่นกัน การสื่อสารของนักการเมือง มีความหมายต่อประชาชนผู้เลือกตั้งเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นช่องทางในการที่จะได้รับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ทางการเมืองเพื่อมาประกอบการตัดสินใจ และในขณะเดียวกันก็ต้องใช้วิจารณญาณในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อด้วย เพราะการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนนั้น อาจเป็นไปด้วยความเป็นกลาง สุจริต มีจรรยาบรรณ แต่สื่อมวลชนบางสื่อ การนำเสนอข่าว วิเคราะห์ข่าว วิพากษ์วิจารณ์ กระทำไปโดยมีวาระซ่อนเร้น ต้องการให้คุณให้โทษ กับใคร กลุ่มใด หรือใช้สื่อของตนเป็นเครื่องมือทางการเมือง ซึ่งผู้รับสารก็จะต้องตรวจสอบข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ก่อนที่จะเชื่อหรือคล้อยตามการนำเสนอของสื่อนั้น ๆ การสื่อสารทางการเมืองที่

กระทำโดยนักการเมืองแล้ว การสื่อสารทางการเมืองโดยภาคประชาชนก็เริ่มมีบทบาทสำคัญ เพราะการสื่อสารทางการเมืองเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การสื่อสารซึ่งกระทำโดยประชาชนก็เป็นสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลต้องแสวงหา ทั้งนี้เพื่อให้รู้ว่าประชาชนต้องการอะไร ไม่ต้องการอะไร และจะตอบสนองความต้องการของประชาชนแต่ละกลุ่มได้อย่างไร การเดินขบวน การประท้วง เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งประชาชนต้องการยื่นข้อเสนอบางอย่างต่อผู้ปกครอง การสื่อสารลักษณะเช่นนี้ มีให้เห็นในสังคมประชาธิปไตยอยู่เสมอ รัฐบาลต้องเรียนรู้วิธีการจัดการและการสื่อสารเพื่อคลี่คลายปัญหาในทุก ๆ สถานการณ์ทางการเมือง มีการสื่อสารและในทุก ๆ การสื่อสารมีความสำคัญที่อาจจะนำไปสู่การตอบรับสนับสนุน การปฏิเสธ การต่อสู้ขัดแย้งหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อกันได้ในที่สุด

2.3.4 บทบาทของสื่อมวลชนในกระบวนการสื่อสารทางการเมือง

McCombs, M.E. and Shaw D. (McCombs, M.E. and Shaw D. 1972, pp. 176-187) สื่อมวลชนนอกจากจะเป็นผู้นำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์ ประเมิน บุคคล สถานการณ์ ต่าง ๆ ทางการเมืองอีกด้วย ดังนั้น สื่อมวลชนจึงเปรียบเหมือน “ตัวแสดง” ทางการเมืองด้วย การที่สื่อมวลชนเลือกที่จะนำเสนอหรือไม่นำเสนอประเด็นทางการเมืองใด ก็เหมือนเป็นผู้กำกับหรือผู้กำหนดความเป็นจริงทางการเมือง บทบาทของสื่อมวลชนในทางการเมืองจึงมีสูงอย่างยิ่ง ดังต่อไปนี้

1. อำนาจในการกำหนดความจริงทางการเมือง

สื่อมวลชนเป็นผู้เลือกปรากฏการณ์ทางการเมืองมานำเสนอต่อผู้รับสาร ซึ่งปรากฏการณ์ที่ถูกเลือกมานำเสนอนั้น สื่อมวลชนหลาย ๆ แขนงอาจนำเสนอปรากฏการณ์เดียวกัน แต่นำเสนอด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน ก็ย่อมทำให้ผู้รับสารรับรู้ข่าวสารด้วยทัศนะที่ไม่เหมือนกัน ตัวอย่าง วิกฤตการเมืองไทยในช่วงปี พ.ศ. 2557 มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 สื่อมวลชนนำเสนอภาพความวุ่นวายของการขัดขวางการเลือกตั้งของกลุ่ม กปปส.(คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข) ด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน กล่าวคือ สื่อมวลชนที่สนับสนุนแนวคิดของ กปปส. ก็จะนำเสนอข่าวในเชิงสนับสนุนการกระทำดังกล่าว ด้วยเหตุผลที่ต้องการปฏิรูปประเทศ ก่อนที่จะเปิดให้มีการเลือกตั้ง ส่วนสื่อมวลชนที่ไม่เห็นด้วยกับกลุ่ม กปปส. ก็จะเสนอข่าวในมุมมองที่ชี้ให้เห็นถึง ความรุนแรงและการละเมิดสิทธิการเลือกตั้งของผู้อื่น ซึ่งหากมีสื่อมวลชนที่สนับสนุนในแนวทางใดมากกว่า ก็ย่อมชี้นำสังคมไปในแนวทางนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า “ความจริง” ถูกกำหนดโดยสื่อมวลชน

2. อำนาจในการกำหนดระเบียบวาระทางการเมือง

แม้สื่อมวลชน จะไม่สามารถทำให้คนเชื่อตามสิ่งที่นำเสนอได้ แต่ก็สามารถทำให้คนคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้และนี่คือพลังอำนาจของสื่อมวลชน ในการที่สามารถจะกำหนดระเบียบวาระให้กับสังคมได้ ดังนั้นเป้าหมายสำคัญของการสื่อสารทางการเมือง คือการกำหนดระเบียบวาระ

สาธารณะ (Public agenda) ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรทางการเมือง นักการเมืองจึงพยายามที่จะให้ระเบียบวาระทางการเมืองของตน ได้รับการยอมรับสนับสนุนจากสื่อมวลชน และเมื่อสื่อมวลชนนำเสนอ ก็จะกลายเป็นระเบียบวาระของสังคม บางอย่าง นักการเมืองที่ต้องการมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม ก็ต้องอาศัยพื้นที่ของสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวให้เป็นวาระของสังคม หรือรัฐบาลต้องการที่จะให้นโยบายได้รับการสนับสนุนจากประชาชน ก็ต้องผลักดันให้สื่อมวลชนนำเสนอจนกลายเป็นวาระของสังคม แต่ทั้งนี้การนำเสนอของสื่อมวลชนมิใช่ ประเด็นที่เป็นด้านบวกเสมอไป บ่อยครั้งที่สื่อมวลชน ตั้งใจนำเสนอวาระที่เป็นด้านลบ อันได้แก่ ข้อมูลการทุจริต พฤติกรรมอันไม่เหมาะสม ซึ่งนำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์จนกลายเป็น “กระแส” การต่อต้านของสังคมไปในที่สุด เช่น นโยบายการรับจำนำข้าว ของรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งเป็นนโยบายที่ได้รับความนิยมจากเกษตรกร จนทำให้พรรคเพื่อไทย ชนะการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2557 แต่สื่อมวลชน ได้นำเสนอข้อมูลการทุจริตในโครงการนี้อย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นวาระที่คนชั้นกลางในเมืองพากันลุกขึ้นต่อต้านรัฐบาล การเลือกที่จะไม่นำเสนอข้อมูลปรากฏการณ์ใด ๆ ก็ถือเป็นการกำหนดระเบียบวาระของสื่อมวลชนด้วยเช่นกัน เพราะการที่สื่อมวลชนเลือกที่จะไม่นำเสนอเรื่องราวใด ก็เหมือนกับการจงใจที่จะไม่ให้สังคมรับรู้เรื่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น การที่สื่อมวลชนละเลยการนำเสนอเรื่องการทุจริตของนักการเมืองหรือข้าราชการบางคน ทั้ง ๆ ที่มีข้อมูล ก็ถือเป็นความตั้งใจปกปิดข้อมูลต่อสังคม ทำให้สังคมขาดข้อมูลในการตรวจสอบนักการเมือง ดังนั้นการกำหนดระเบียบวาระของสังคม จึงถือเป็นอำนาจอันทรงพลังของสื่อมวลชน ที่สามารถให้คุณให้โทษ แก่นักการเมืองและองค์กรทางการเมืองเป็นอย่างมาก

3. อำนาจในการกำหนดสาธารณมติ

สื่อมวลชนโดยทั่วไปมักทึกทักว่าทัศนะที่ตนมีต่อประเด็นต่าง ๆ นั้น คือสาธารณมติ คือเสียงส่วนใหญ่ในสังคม เป็นเช่นเดียวกับที่ตนคิด หลังจากนั้นก็มักจะนำเสนอข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในด้านที่ตนเองสนับสนุน ทำให้ผู้รับสารคล้อยตามไปว่า สิ่งที่สื่อนำเสนอคือมติของสาธารณะ ตัวอย่างเช่น การที่สื่อมวลชนสื่อใด สนับสนุนแนวทางของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการ กปปส. ก็จะนำเสนอข้อมูลด้านบวก รวมทั้งเสาะหาทัศนะจากนักวิชาการและผู้รู้ทั้งหลาย ที่มีแนวคิดสอดคล้องกันมานำเสนอ จนดูประหนึ่งว่า สาธารณะมติ ต้องการการปฏิรูปการเมือง ก่อนที่จะให้มีการเลือกตั้งตามข้อเสนอของ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ในขณะที่สื่อมวลชนที่มีมุมมองตรงกันข้าม ก็พยายามจะหาการสนับสนุนให้ฝ่ายตนเอง จนกลายเป็นเหมือนสาธารณะมติเช่นเดียวกัน ซึ่งบทบาทเช่นนี้เป็นบทบาทที่สื่อมวลชน สามารถโน้มน้าวให้ประชาชนผู้รับสารคล้อยตามได้มาก เป็นการสื่อสารที่มีอำนาจอย่างยิ่ง ผู้รับสารทั้งหลายจึงต้องระมัดระวัง มิให้ตกเป็นเหยื่อของสื่อมวลชน หรือนักการเมืองในการสร้างกระแสสาธารณะมติที่แปลกปลอมนี้

4. ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

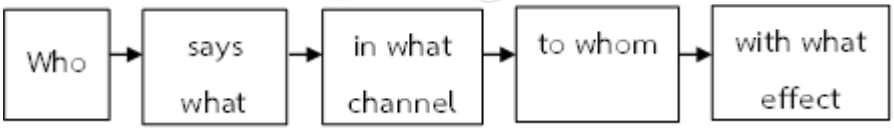
การสื่อสารทางการเมืองนั้น เริ่มตั้งแต่องค์กรทางการเมือง อันได้แก่ นักการเมือง พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มก่อการร้าย การส่งสารไปยังสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เพื่อให้สื่อมวลชนส่งข้อมูลต่าง ๆ ประชาชนก็อาจทำหน้าที่ผู้ส่งสารโดยการส่งจดหมายร้องเรียน เดินขบวนประท้วง เพื่อให้สื่อมวลชนส่งสารนั้นไปยังนักการเมือง โดยมีแบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง ดังนี้

แผนภาพที่ 2.1 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง McNair, Brian (1999, p.251)

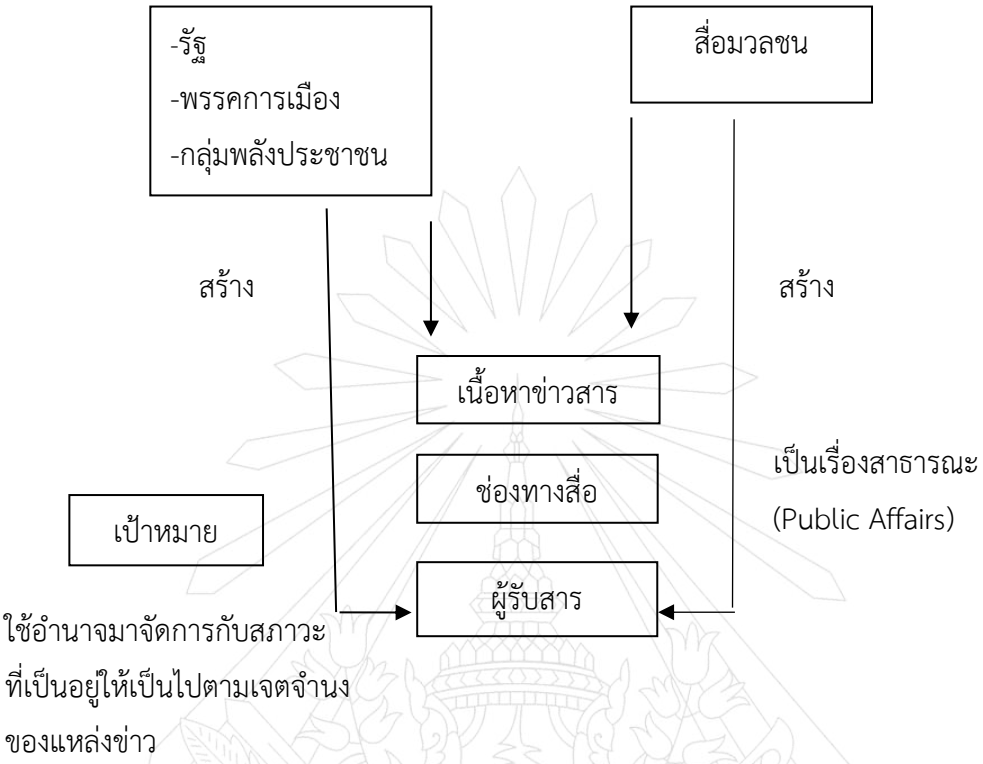
2.3.5 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

สำหรับนักรัฐศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการสื่อสารที่ส่งผลทางการเมือง โดยเสนอแบบจำลองทางการเมืองไว้ ดังนี้

แผนภาพที่ 2.2 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง (Lasswell, Harold D. and Kaplan, Abraham. (1950, P.261)

แหล่งข่าว

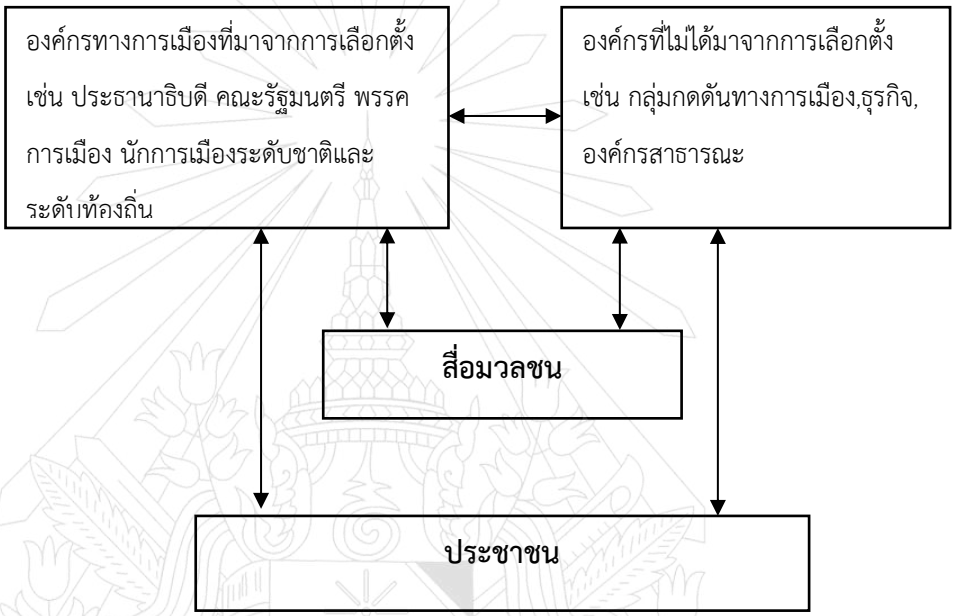
แผนภาพที่ 2.3 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง (Gurevitch & J.A.Blumler., 1977, P.315)

สรุปได้ว่า เนื้อหาข่าวสารที่ถูกสร้างโดยกลุ่มการเมืองและกลุ่มสื่อมวลชน จะอยู่ในบริบททางการเมือง อันได้แก่ การเลือกตั้ง กฎหมาย การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การจัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์ รวมถึงการต่อสู้แย่งชิงอำนาจ ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของสาธารณะ (Public Affairs) และตัวบุคคลที่อยู่ในข่าวก็ล้วนเป็นบุคคลสาธารณะ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนรวมทั้งสิ้น ตามกรอบแนวคิดของทฤษฎีนี้ มุ่งไปที่ผู้ส่งสาร ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งสื่อมวลชนและนักการเมืองที่สร้างเนื้อหาของสารแล้วส่งไปยังประชาชน ซึ่งในกรณีของกลุ่มการเมือง การที่จะส่งข่าวสารตรงไปยังประชาชนได้ จะต้องมีเครื่องมือที่เป็นสื่อของตนเอง เช่น รัฐบาลอาจจะใช้สื่อที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เช่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 หรือกลุ่มการเมืองที่มีสื่อในสังกัด เช่น กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ก็ใช้เคเบิ้ลทีวี “เอสทีวี” พรรคประชาธิปัตย์ ก็มีสถานีโทรทัศน์ “บลูสกายชาแนล” เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ก็มีสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม “เอเชียอัพเดต” เป็นเครือข่ายการสื่อสารของฝ่ายตน เป็นต้น แบบจำลอง

การสื่อสารของ Gurevitch and Blumler ไม่มีช่องทางการสื่อสารของประชาชน ย้อนกลับไปยังผู้ส่งสาร ประชาชนจึงเป็นเป้าหมายของการสื่อสาร มิใช่ตัวผู้ส่งสารแต่อย่างใด

2.3.7 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

มีเสนอแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองยุคใหม่ที่มีกระบวนการสื่อสารทั้งกลุ่มการเมืองและกลุ่มที่ไม่เป็นการเมืองมีการสื่อสารทางตรง และสื่อสารผ่านสื่อมวลชน มีการสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างสื่อมวลชน ประชาชน และองค์กรทางการเมือง

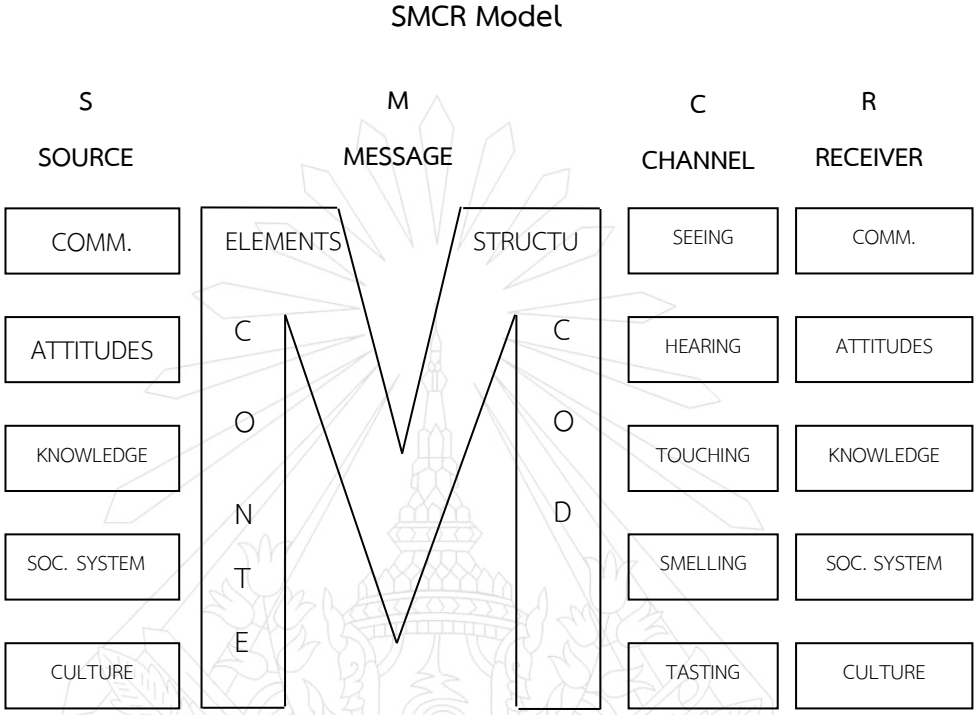
แผนภาพที่ 2.4 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองยุคใหม่ (Lillger, Darren G. 2006, p.312)

กรอบแนวคิดนี้แสดงถึง ช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างสำหรับทุกกลุ่มทั้งในฐานะผู้ส่งสารและในฐานะผู้รับสาร อันเป็นการแสดงถึงการสื่อสารของผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเต็มที่ ซึ่งกระบวนการสื่อสารเช่นนี้ ดำเนินการได้เฉพาะประเทศที่เป็นประชาธิปไตยเท่านั้น ประเทศในระบอบปกครองอื่นอาจมีข้อจำกัดในการสื่อสารตามแบบจำลองนี้

2.3.8 ทฤษฎีการสื่อสาร

เป็นทฤษฎีพื้นฐานที่จะทำความเข้าใจกับกระบวนการสื่อสาร ได้อย่างชัดเจน โดย อธิบายองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารไว้ 6 ประการคือ 1) แหล่งสาร (Source) 2) ผู้เข้ารหัสสาร (Encoder) 3) เนื้อหาข่าวสาร (Message) 4) ช่องทางการสื่อสาร (Channel) 5) ผู้ถอดรหัสสาร (Decoder) ๖) ผู้รับสาร (Receiver) การสื่อสารเป็นกระบวนการ เริ่มต้นจากผู้ส่งสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคลคนหนึ่งหรือกลุ่มคนที่มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร ทำการส่งเนื้อหาข่าวสาร ซึ่งอาจเป็นคำพูด

การเขียน สัญลักษณ์ โดยการเข้ารหัสสารผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ไปสู่ผู้รับสาร ซึ่งผู้รับสารจะทำการถอดรหัส เพื่อรับสารนั้น ซึ่งกระบวนการสื่อสารนี้ อาจเรียกทั่วไปว่า SMCR Model ตามแบบจำลอง ดังนี้

แผนภาพที่ 2.5 แบบจำลองการสื่อสารพื้นฐาน (David K. Berlo. 1960, p.7.)

1. ผู้ส่งสาร (Sender) จากกรอบแนวคิดเรื่องการสื่อสารของ Berlo นั้น จุดเริ่มต้นของการสื่อสารอยู่ที่ผู้ส่งสาร ซึ่งการส่งสารจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้ส่งสาร 5 ประการ ดังนี้

1.1 ทักษะในการสื่อสาร อันหมายถึงความชำนาญในการพูด การเขียน การคิด การใช้เหตุผล ในการโน้มน้าวจูงใจ ซึ่งหากผู้ส่งสารมีความสามารถในการเรียบเรียง จัดระบบความคิด แล้วนำเสนอด้วยบุคลิก สีหน้า กิริยาท่าทาง น้ำเสียง ที่น่าเชื่อถือ การสื่อสารนั้น ก็จะมีประสิทธิภาพสูง

1.2 ทัศนคติ หมายถึง วิธีคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งทัศนคติในการสื่อสารประกอบด้วย ทัศนคติต่อตนเอง ทัศนคติต่อประเด็นของการสื่อสาร ทัศนคติต่อผู้รับสาร และทัศนคติต่อ สภาพแวดล้อม ที่ดำรงอยู่ในขณะที่สื่อสาร ทัศนคติเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพ การสื่อสาร อย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น หากผู้ส่งสารมีอคติต่อ “สาร” ที่ต้องการจะนำเสนอ ก็ไม่อาจโน้มน้าวให้ผู้รับสารเชื่อใน “สาร” นั้นได้ คนที่ไม่เชื่อว่าการเลิกสูบบุหรี่เป็นผลดีต่อชีวิต ก็ไม่อาจรณรงค์ให้คนเลิกสูบบุหรี่ได้

ดังเช่น ศิลปินบางคนที่พยายามออกมารณรงค์ให้คนเลิกสูบบุหรี่ แต่ตัวเองยังสูบอยู่ การสื่อสารนั้นย่อมไม่บรรลุเป้าหมายอย่างแน่นอน

1.3 ความรู้ ของผู้ส่งสาร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ผู้ส่งสารจะต้องรอบรู้ในเรื่องที่ต้องการสื่อสารและสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว รวมทั้งต้องวิเคราะห์ผู้รับสารให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งก่อนที่จะทำการสื่อสาร

1.4 ระบบสังคม เป็นตัวกำหนดบทบาทและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมนั้น ๆ ผู้ส่งสารจึงต้องเข้าใจระบบสังคม เพื่อที่จะปรับตัวให้สอดคล้องกับระบบ อันจะก่อให้เกิดการยอมรับของผู้รับสาร

1.5 ระบบวัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ของสังคมนั้น ๆ ซึ่งผู้ส่งสารต้องทำความเข้าใจ และไม่สื่อสารในลักษณะที่ขัดแย้งกับความเชื่อ ค่านิยมของผู้รับสาร เพราะนอกจากจะไม่สามารถสื่อสารให้บรรลุเป้าหมายแล้ว ยังอาจนำไปสู่ความขัดแย้งได้

2. สาร (Message)องค์ประกอบที่สองของการสื่อสาร คือ “สาร” (Message) จะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

2.1 รหัสของสาร (Message code) คือการนำเอาภาษา สัญลักษณ์ต่าง ๆ มาใช้เพื่อถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้รับสาร ซึ่งรหัสของผู้ส่งสาร ควรเป็นระบบเดียวกันกับรหัสของผู้รับสาร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถถอดรหัสสารได้ หากผู้รับสารไม่สามารถถอดรหัสสารได้ การส่งสารนั้นก็ไม่บรรลุเป้าหมาย

2.2 เนื้อหา (Content) คือสาระที่ต้องการนำเสนอครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ทั้งหมด เนื้อหาของสารนั้น ไม่ควรที่จะยากจนเกินกว่าความสามารถที่ผู้รับสารจะเข้าใจได้และไม่ง่ายจนผู้รับสาร ไม่มีความจำเป็นต้องรับสารแต่อย่างใด

2.3 การจัดสาร (Treatment) คือการจัดเรียงลำดับเนื้อหา การเลือกใช้ถ้อยคำ ภาษา ไวยากรณ์ การเน้นย้ำข้อความ ซึ่งการจัดสารนี้จะต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า หากจัดสารได้ดีก็ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพที่ดีของการสื่อสารด้วย ซึ่งจากการสำรวจวิธีการจัดสาร จากผู้รับสารจำนวนมาก พบว่า การจัดสาร ที่มีความสำคัญไว้ตอนต้น หรือ ตอนท้าย จะได้ผลในการจูงใจมากกว่าการจัดสารที่สำคัญไว้ตรงกลางเรื่อง

3. สื่อหรือช่องทางการส่งสาร (Channel) ช่องทางการสื่อสาร หรือพาหะที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร Berlo อธิบายการนำสารไปสู่ประสาทรับรู้ทั้ง 5 ประการได้แก่ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น การลิ้มรส ซึ่งช่องทางการรับสารดังกล่าวนี้ เป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า แต่หากเป็นการสื่อสาร ผ่านสื่อมวลชน สื่อเหล่านี้ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเตอร์เน็ต และสื่อใหม่ (new media) ฯลฯ

4. ผู้รับสาร (Reciever) องค์ประกอบที่สี่ของการสื่อสาร คือผู้รับสาร เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะวัตถุประสงค์ของการสื่อสารคือการนำสารไปให้ถึงผู้รับสารให้ได้ ดังนั้นใน

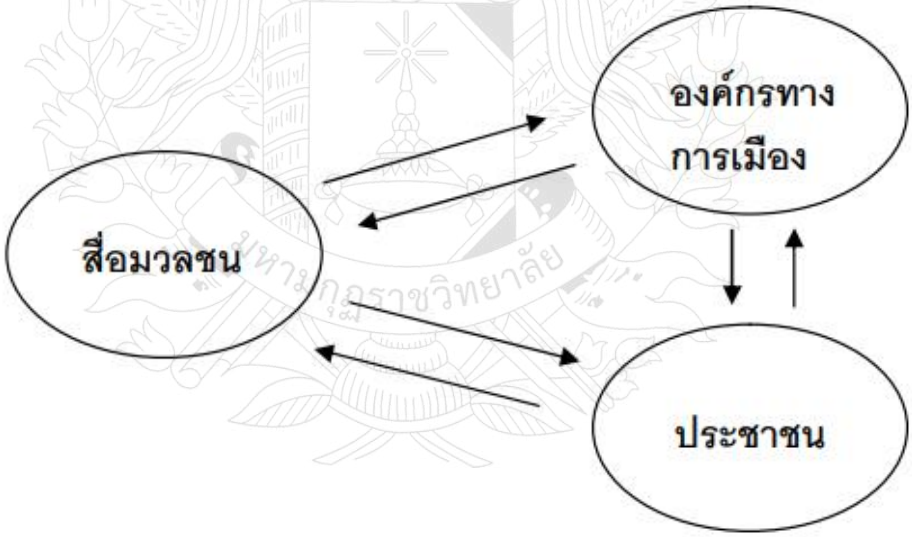
กระบวนการสื่อสาร สิ่งที่ต้องตระหนักถึงเป็นอันดับแรกคือ ผู้รับสาร ซึ่งในแบบจำลองของ Berlo นี้ ผู้รับสารจะต้องถอดรหัสสารของผู้ส่งสาร คุณลักษณะของผู้รับสาร จึงเป็นองค์ประกอบเดียวกับผู้รับสารทั้ง 5 ประการ

การสื่อสารทางการเมืองนี้แบงผู้เกี่ยวของออกเปน 3 กลุม ดังนี้

1. กลุมองคกรทางการเมือง เชน พรรคการเมือง รัฐบาล องคกรสาธารณะ กลุมพลังทางการเมือง กลุมกอการราย ฯลฯซึ่งในแบบจำลองนี้จะเนนไปที่การสื่อสารของพรรคการเมือง โดยมีฐานคติที่วาพรรคการเมือง คือ กลุมคนที่รวมกัน โดยมีอุดมการณเหมือนกันตกลงที่จะนำองคกรไปสูเปาหมายเดียวกัน โดยนำเสนอแนวนโยบายสูประชาชนและหาวิธีการที่จะสรางความเชื่อมั่นใหแกประชาชน เพื่อเปนหนทางที่จะนำไปสูการนำนโยบายไปปฏิบัติภายหลังไดรับการเลือกตั้ง

2. กลุมสื่อมวลชน ทำหนาที่2 ประการ คือเปนตัวสงผานขอมูลจากพรรคการเมืองและสงขาวสารที่สรางขึ้นเอง เชน บทบรรณาธิการ บทวิเคราะหขอวิจารณตาง ๆ ไปยังกลุมที่สาม คือ ประชาชน

3. กลุมประชาชน ไมวาลักษณะและจำนวนของกลุมผูรับสารจะเปนอยางไร การสื่อสารทางการเมืองทุกประเภทมุงที่จะบรรลุผลสำเร็จจากการสงสารนั้น ๆ ไมวาจะเปนการรณรงคหาเสียงเลือกตั้ง จนถึงประธานชุมชน นักการเมืองเหลานี้พยายามที่จะสรางภาพเชิงบวกใหเกิดขึ้นในใจและสงผลตอพฤติกรรมทางการเมืองของผูมีสิทธิเลือกตั้ง

แผนภาพที่ 2.6 การสื่อสารทางการเมืองของ ดร.นันทนา นันทวโรภาส (ประยุกตจากแบบจำลองของ Brian McNair)

เสถียร เชยประทับ (เสถียร เชยประทับ 2551 หน้า 45-46) ได้กล่าวว่า การสื่อสารทางการเมืองมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาระบบการเมือง โดยเฉพาะสื่อมวลชนมีส่วนในการพัฒนากระบวนการประชาธิปไตยให้สมบูรณ์กล่าวคือองค์กรสื่อ (Media Organizations) ในระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยได้ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ถ่ายทอดสารทางการเมืองที่มีจุดกำเนิดมาจากภายนอกองค์กรสื่อและผู้ส่งสารทางการเมืองที่มีจุดกำเนิดมาจากภายในองค์กรสื่อ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นผู้ส่งสารทางการเมือง ที่มีผู้สื่อข่าวภายในองค์กรสื่อเป็นผู้สร้างขึ้น บทบาทของสื่อมวลชนในสองด้านที่กล่าวมานี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในประการแรกและเห็นชัดที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติการด้านการเมืองต้องใช้สื่อเพื่อถ่ายทอดสารของตนให้แก่ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โครงการทางการเมือง แนวนโยบายการรณรงค์ของกลุ่มอิทธิพล การจูงใจให้ลงคะแนนเสียงแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ดังนั้นผู้ส่งสารทางการเมืองทั้งหลายจึงต้องพยายามหาทางเข้าถึงสื่อมวลชนให้ได้สถาบันทางการเมืองในฐานะส่วนหนึ่งของระบบการเมืองมีหน้าที่ในการอบรมเรียนรู้ทางการเมือง ปลูกฝังวัฒนธรรมทางการเมืองหล่อหลอมให้คนในสังคมมีทัศนคติความเชื่อ ค่านิยมและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงอยู่ของระบบการเมือง รวมทั้งมีหน้าที่ในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการเมืองทั้งในระดับชาติ ได้แก่นายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีสมาชิกรัฐสภา จนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อให้กระบวนการทางการเมืองดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง หน้าที่ตามกล่าวมาต้องใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างสถาบันทางการเมืองกับองค์ประกอบอื่น ๆ ในระบบการเมืองซึ่งถือเป็นการสื่อสารทางการเมืองตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น การพิจารณาถึงการสื่อสารขององค์กรทางการเมืองจำเป็นต้องพิจารณาจากแนวคิดที่หลากหลายมุมมอง แนวคิดที่น่าสนใจและสามารถนำมาพิจารณาถึงลักษณะของการสื่อสารขององค์กรทางการเมือง ได้แก่

1. การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อบุคคล เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารในระดับบุคคลกับบุคคล ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในการดำเนินงานทางการเมือง เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาล การปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมือง การถ่ายทอดค่านิยมทางการเมืองเพื่อการอบรมเรียนรู้ทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการสื่อสารระดับบุคคลทางการเมืองจะให้ความสำคัญกับการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ

2. การสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน เป็นการสื่อสารระหว่างองค์กรทางการเมืองไปยังประชาชนโดยผ่านสื่อมวลชน มีการดำเนินงานทางการเมืองในหลายลักษณะ เช่น การรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมือง การสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยของหน่วยงานของรัฐ มีแนวคิดที่สำคัญ คือ การประชาสัมพันธ์ทางการเมืองและการโฆษณาทางการเมือง

3. การสื่อสารเชิงภาพลักษณ์ทางการเมือง เป็นการสื่อสารที่เน้นภาพลักษณ์ขององค์กรและบุคคลทางการเมือง เพื่อนำไปสู่ความนิยมศรัทธาของประชาชนต่อองค์กรทางการเมืองซึ่งจะช่วย

สนับสนุนให้องคกรทางการเมืองดำเนินภารกิจของตนเองได้อยางราบรื่นและได้รับการสนับสนุนจากประชาชน มีแนวคิดที่สำคัญ คือ กระบวนการสื่อสารเพื่อสรางภาพลักษณ

4. การสื่อสารทางการเมืองเชิงการตลาด เปนแนวคิดที่เกิดขึ้นจากการรณรงคหาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมือง เปนกลยุทธการสื่อสารของพรรคการเมืองที่นำหลักการตลาดมาประยุกตใชสรางความนิยมในตัวผูสมัครและพรรคการเมืองและประสบผลสำเร็จในการรณรงคหาเสียงเลือกตั้ง

สื่อบุคคล (Personal Media) เปนสื่อที่เกี่ยวของกับการเปลี่ยนแปลงขาวสารแบบตัวตอตัวระหวางบุคคล 2 คน หรือ มากกวา 2 คนขึ้นไป สื่อแบบนี้มีประสิทธิภาพมากกวาสื่อมวลชนในการโนมน้าวใจ ผูรับสารที่มีความนิ่งเฉย หรือ มีปฏิกิริยาตอตานผูสงสาร สื่อที่เปนสื่อระหวางบุคคลสามารถทำใหปฏิบัติภารกิจตางๆ ได้สื่อบุคคลเปนวิธีการสื่อสารที่เกาแกที่สุด ใชกันตั้งแตเริ่มมีมนุษยขึ้นในโลก เปนสื่อที่ใช้กันมากในกลุมประชาชนทั่วไป เครื่องมือของสื่อบุคคลมีทั้งที่เปนคำพูด กริยาทาทางการแสดงออกทางอากัปกิริยา วิธีการสื่อสารด้วยบุคคล จะเปนการใช้คำพูดเปนหลัก ด้วยวิธีการสนทนาอภิปราย บรรยาย สาธิต ประชุม เปนต้น คำพูด (Spoken Word) เปนเครื่องมือสื่อสารที่ทุกคนคุนเคยกันดีอยูแล้วและทุกคนตองใช้คำพูดในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพในชีวิตสวนตัว สื่อคำพูดจึงเปนสื่อที่เกาแกที่สุดชนิดหนึ่ง นอกจากนี้หากคำพูดนั้นเปนคำพูดของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่สังคมยกยองนับถือก็จะยิ่งเพิ่มน้ำหนักในคำพูดนั้นมากขึ้นเปนเงาตามตัวการพูดจึงเปนเครื่องมือในการถายทอดชักนำความรูสึกนึกคิดของมนุษยออกมาให้ผูอื่นได้ทราบและเข้าใจ ดังนั้นคำพูดจึงเปนเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำใหมนุษยเกิดความรวมมือรวมใจกัน สื่อบุคคล หรือ การสื่อสารด้วยคำพูดนั้นมี 2 แบบ คือ

1. แบบที่เปนทางการ (Formal Oral Communication) เชนการอภิปราย การสาธิต การบรรยาย การประชุม การประกาศขาว การให้สัมภาษณการสัมมนา เปนต้น

2. แบบที่ไมเปนทางการ (Informal Oral Communication) คือ การพูดจา สนทนาปราศรัยตางๆ ในการพูดที่ไมเปนทางการนั้น ผูพูดจะต้องพูดให้ผูฟงสนใจ เข้าใจ ประทับใจและเกิดศรัทธา

เสถียร เชยประทับ (เสถียร เชยประทับ 2526 หน้า 75) กลาวถึงประสิทธิภาพของสื่อบุคคลว่า

1. สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขาวสารแบบยุทธวิธีถ้าผูรับสารไมเขาใจก็สามารถไตถามหรือขอขาวสารเพิ่มเติมจากผูสงสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว สวนผูสงสารก็สามารถปรับปรุงแกไขสารที่สงออกไปให้เข้ากับความต้องการและความเข้าใจของผูรับสารได้ในเวลาอันรวดเร็วเชนกัน การที่ชองทางการสื่อสารระหวางบุคคลมีระดับปฏิกิริยาตอบสนองสูง สามารถลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดขึ้นจากการเลือกรับสาร การเลือกแปล หรือ ตีความสารและเลือกจำสารได

2. สามารถจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝงรากลึกได้จะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว างบุคคลสามารถมีอิทธิพลในการชักจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติจากเดิมที่เป็นอยู นอกจากนี้ ตามแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารสองขั้นตอน (Two-Step Flow of Communication) แหลงสาร ประเภทสื่อมวลชน จะไม่ผานไปยังผู้รับสารโดยตรง แต่จะผานโยงใยความสัมพันธระหวางบุคคลใน สังคมอีกชั้นหนึ่งและโยงใยความสัมพันธระหวางบุคคลนั้น ซึ่งมิได้ทำหน้าที่ในการสงผานขาวสารแต อยางเดียวแต่จะมีบทบาทในการเติมแตงขยาย บิดเบือน หรือ แปรเปลี่ยนขาวสารไปเรื่อย ๆ ดังนั้น การสื่อสารระหวางสื่อมวลชนกับผู้รับสารบางสวนนั้นจะมีสิ่งที่อยู่ระหวางกลางซึ่งก็คือความสัมพันธ ระหวางบุคคลจะแปรเปลี่ยนสารที่สงผานไปบาง

เรืองกิตติ์ เหลืองสกุลทอง (เรืองกิตติ์ เหลืองสกุลทอง 2542 หน้า 42) ได้กลาววา สื่อบุคคลเป็นสื่อที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารที่เกาแก่ที่สุด วิธีการสื่อสารใช้ในรูปของคำพูดและการ แสดงออกทางอากัปกิริยาทาทาง แต่เมื่อกลาวถึงสื่อบุคคลแล้วจะมุงในความหมายของสื่อคำพูดเป็น หลัก สามารถแบงประเภทของวิธีการสื่อสารของบุคคล ได้ดังนี้

1. การสนทนา

1.1 การสนทนาอยางเป็นทางการ เป็นการคุยปรึกษาหารือโดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด เมื่อ บรรลุวัตถุประสงค์ดังกลาวการสนทนาก็สิ้นสุดลง เช่น การสงงาน การรายงานผลการ ดำเนินงาน การ ปรึกษาหารือขอแก้ไขในการทำงาน การรับโทรศัพท์หรือ การตอบข้อซักถามของบุคคลที่มาติดตอกับ หน่วยงาน

1.2 การสนทนาอยางไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยมีจุดมุ งหมายที่ไม่ชัดเจนนัก

2. วิธีการอภิปราย เป็นการเสนอความคิด หรือ การให้ทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อเรื่อง ใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้เข้ารวมประชุม โดยจะมีผู้ดำเนินการและควบคุมให้การอภิปรายบรรลุวัตถุประสงค์ และอาจมีการซักถามปัญหาบาง

3. วิธีการบรรยาย คือ การใช้สื่อบุคคลมาพรรณนาถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ตาง ๆ ให้ผู้ฟัง ได้รับทราบ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแบงออกเป็น

3.1 การบรรยายสรุป เป็นการอภิปรายชี้แจง เพื่อให้ผู้ฟงมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องใด เรื่องหนึ่งอยางกว้าง ๆ ผู้บรรยายสรุปจะเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องที่จะพูดเป็นอยางดี เช่นในการศึกษาดู งาน เยี่ยมชมหน่วยงานต่างๆ จะมีผู้บรรยายสรุปให้ฟง

3.2 การบรรยายประกอบการแสดงสาธิต เป็นการบรรยายประกอบควบคู่กันกับการแสดง สาธิตเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้ผู้ชมเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นมากขึ้น

4. วิธีการประชุม มีลักษณะคล้ายกับการอภิปราย แต่ที่แตกต่างก็คือ การประชุมจะมีประธานในที่ประชุมเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการประชุมไปตามวาระต่าง ๆ เพื่อหาข้อสรุป หรือมติของที่ประชุม เช่น การประชุมโต๊ะกลม การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น

5. วิธีการสัมมนาและการฝึกอบรม เป็นการใช้สื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ความสามารถมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เข้าร่วมสัมมนาฟัง เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ปฏิบัติได้จริง โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดูแลและควบคุมการอบรมสัมมนา

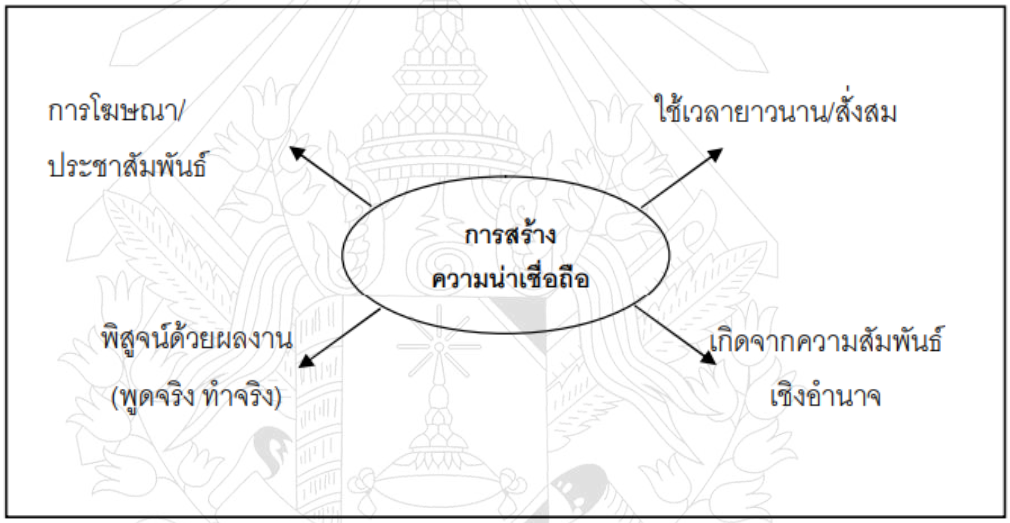
6. วิธีการพูดในที่ชุมชน เป็นการใช้สื่อบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่พูดมีทัศนะตลอดจนมีเทคนิคการพูดที่ดีการพูดลักษณะนี้อาจเป็นการพูดแบบแสดงปาฐกถา กล่าวคำปราศรัย กล่าวสุนทรพจน์กล่าวเปิดงาน เป็นต้น ทั้งหมดนี้จะต้องมีจุดหมายเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่หน่วยงาน ข้อควรระวัง คือ ผู้พูดจะต้องเป็นบุคคลที่ผู้ฟังยอมรับและเป็นผู้แทนของหน่วยงาน

ข้อดีของสื่อบุคคลนั้น ได้แก่ การพูด ทำให้ได้เห็นหน้าตา ท่าทาง อากัปกิริยา ตลอดจนน้ำเสียงของผู้พูด ย่อมมีอิทธิพลในการชักจูงและการกระตุ้นเร้าความสนใจ หรือ ก่อให้เกิดความประทับใจได้ง่ายและทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ผู้พูดสามารถพิสูจน์ได้ว่าการสื่อข้อความของเขาได้ผลดีหรือไม่ในทันทีการใช้คำพูดสามารถดัดแปลงแก้ไข หรือ ยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับโจทย์หรือเหตุการณ์นั้นได้ดีกว่าอย่างอื่น ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ในฐานะที่เป็นสื่อชนิดหนึ่ง สื่อบุคคลย่อมมีคุณลักษณะรวมกับสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เป็นสิ่งที่แบกรับเนื้อหาและความหมาย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสื่อบุคคลเป็นสื่อของมนุษย์ดังนั้นสื่อบุคคลจึงมีคุณลักษณะบางอย่างที่เฉพาะตัว เป็นสื่อที่มีลักษณะที่ยืดหยุ่นสูงมาก สื่อบุคคลมีโอกาสที่จะใช้การสื่อสารเพื่อการพัฒนา เป็นสื่อที่มีการสื่อสารภายในจิตใจ เป็นสื่อที่มีเจตนา/แรงจูงใจ สื่อบุคคลมีทั้งมิติที่เป็นเรื่องส่วนตัวและเรื่องส่วนรวม สื่อบุคคลมีลักษณะหลายโฉมหน้า / หลายสถานะ (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ 2549 หน้า 17) ตามลักษณะเฉพาะของสื่อบุคคล ดังภาพนี้

แผนภาพที่ 2.7 ลักษณะเฉพาะของสื่อบุคคล

โดยสวนใหญแลวการตอบคำถามเรื่องการสื่อสารที่แสดงออกของสื่อบุคคลนั้น มักจะได้คำตอบโดยการวัดตัวแปร หรือ เกณฑที่คาดวาจะเปนตัวแทนที่เกี่ยวของกับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของสื่อบุคคล คือ ตัวลักษณะของสื่อบุคคล (ที่สรางผลกระทบในเชิงความสัมพันธกับผูรับสาร) เกณฑที่นิยมวัดมากที่สุด คือ ความนาเชื่อถือ(Credibility)ของผูสงสาร คุณสมบัติขอนี้ไดมาจากความรูความสามารถและความเชี่ยวชาญของสื่อบุคคล เชน ชาวบานจะรับรูวาถาเกิดประสบปญหาเรื่องการใชปุย ยาฆาแมลงและโรคพืชจะตองไปพบเกษตรตำบล หรือเกษตรอำเภอเพราะเปนผูที่มีความรูและความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกลาวสื่อบุคคล จัดไดวาเปนสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงในการสื่อสาร ที่จะทำหนาที่ถายทอดเรื่องราวตาง ๆ ขององคกรสูเปาหมาย โดยเฉพาะอยางยิ่งวิธีการสรางความนาเชื่อถือ เชน การโฆษณา ประชาสัมพันธการใหสัมภาษณการประชุม การพบปะพูดคุย การสนทนา การสอน การอภิปราย การปาฐกถา ในโอกาสตางๆ รวมถึงการพิสูจนดวยผลงาน ดังภาพนี้

แผนภาพที่ 2.8 วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือของสื่อบุคคล

สวนวิธีการสรางความนาเชื่อถือของผูนำในชนบทนั้น มีดังนี้

1. ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนดวยผลงาน เชน ประธานชุมชน อาจไมใชคนพูดเกงแตพูดจริงทำจริง หรือ มาจากการใชเวลาสั่งสมชื่อเสียงมายาวนาน เชน กรณีของพระพยอมที่ทำงานมานับยี่สิบป

2. ความนาไวว่างใจของสื่อบุคคล คุณสมบัติขอนี้เกิดมาจากลักษณะความสัมพันธทางสังคมระหวางสื่อบุคคลกับผูรับสาร โดยที่ผูรับสารจะมีการสะสมประสบการณมาในระดับหนึ่งวาสื่อบุคคลจากผูสงสารนั้น เปนผูที่มีเจตนาดีตอตน เปนผูพรอมใหความชวยเหลือ เปนผูมีคุณธรรมเสียสละเพื่อสวนรวม ฯลฯ เชน บรรดาผูนำตามธรรมชาติของชุมชน ปราชญพื้นบาน พระภิกษุหมอพื้นบาน ฯลฯ

3. ความเปนผูนำสมัยใหม (Modern Man) การสื่อสารเพื่อการพัฒนาชุมชนนั้น นับวาเปนกระบวนการทำใหสังคมทันสมัย (Modernized Society) ในขั้นตอนของการลงมือปฏิบัติงานตองมองหาสิ่งที่ทันสมัยที่สุด เพื่อจะไดถายโอนความทันสมัยนั้นใหไหลลงไปสูสวนอื่น ๆ ของชุมชนและสังคม ในแงนี้การวัดคุณลักษณะของสื่อบุคคล จึงใชเกณฑความทันสมัยมาเปนตัวแปรวัดประสิทธิภาพของสื่อบุคคล องคประกอบของความเปนคนที่ทันสมัยก็ถูกนำมาใชวัด เชน ลักษณะการติดตอกับโลกภายนอก การเปนบุคคลที่กวางขวางเปนที่รูจัก การรูจักปรับตัวฯลฯ

4. ทักษะทางดานการสื่อสาร (Communication Skill) เปนคุณสมบัติอีกประการหนึ่งของสื่อบุคคลที่มักจะถูกนำมาใชในการสื่อสาร ตัวอยางเชน กรณีศึกษาสื่อบุคคลที่เปนพระสงฆและเปนพระนักพัฒนาซึ่งไดขอสรุปตรงกันวาคุณสมบัติ3 ประการที่ทำใหพระสงฆเปนสื่อบุคคลเพื่อการพัฒนา คือ มีความนาไววางใจ มีความนาเชื่อถือและมีทักษะในการสื่อสาร

อนึ่ง สื่อบุคคล (Personal Media) ที่นำมาใชในการรณรงคหาเสียงเลือกตั้ง มีหลายรูปแบบ เชน

1. การพูดหาเสียงในที่สาธารณะแบบเผชิญหนา (Face- to-Face Communication)
2. การเดินหาเสียง (Door- to- Door Campaign)
3. การจัดตั้งหัวคะแนน (Opinion Leaders)

การสื่อสารเฉพาะที่เกี่ยวของกับการบริหาร มีดังนี้

1. การสื่อสารวิสัยทัศน (Visionary Communication)

เนื่องจากวิสัยทัศนมีความสำคัญสำหรับนักบริหารระดับสูงยุคใหม เพราะเปนสิ่งที่แสดงภาพอนาคตขององคกรซึ่งบางอยางก็เปนเรื่องที่สามารถอธิบายใหเห็นภาพไดอยางชัดเจนแตบางอยางก็ยากแกการอธิบายใหเห็นชัดถึงวิธีนำพาบุคคลไปสูภาพอนาคตนั้น

Kotter (John P. Kotter 1996 p. 72) ไดกลาวไววา สมรรถนะ 3 ประการ ซึ่งผูนำทั้งภาครัฐและเอกชนของยุคศตวรรษที่ 21 จะตองมีไดแก การกำหนดวิสัยทัศนวาทกรรม และคุณภาพของการสื่อสารวิสัยทัศนระหวางผูบริหารระดับสูงกับผูบริหารระดับรองและพนักงานอื่น ๆ ทั้งหมดในองคกรลักษณะของวิสัยทัศนที่มีประสิทธิภาพ (Effective Vision) ควรมีลักษณะที่สามารถจินตนาการไดโดยเห็นภาพของอนาคตที่เปนจริง เปนที่ตองการ คือ ตรงกับใจของพนักงาน ลูกคาและผูที่เกี่ยวของ จับตองไดคือ ดูจริงจัง ไมเลื่อนลอย มีความชัดเจนที่ทำใหสามารถตัดสินใจไดมีความยืดหยุนไดทำใหสื่อสารไดงายโดยไมซับซอนและสามารถอธิบายใหเขาใจได

ความสำคัญของการสื่อสารวิสัยทัศนคือ วิสัยทัศนเปนสิ่งที่เราอาจเชื่อมโยงเหตุการณประจำวันเล็ก ๆ เขาไปสูคุณคาใหญที่ตองการ ผูบริหารที่มีวิสัยทัศนสามารถอธิบายวาเหตุใด บริษัทหรือ องคกรจึงสามารถเชื่อมโยงงานชิ้นเล็ก ๆ ไปสูกรอบใหญตามโครงการได้เนื่องจากมีวิสัยทัศนของเปาหมายที่ชัดเจน จึงทำใหการทำงานบรรลุความสำเร็จตรงตามเปาหมายที่ตองการไดผูบริหารที่มี

วิสัยทัศนจะทำงานโดยมีปญหานอยลงเพราะจะไมทำใหเกิดความสับสนในแตละชิ้นงาน ทุกอยางลวนสามารถเขาใจไดชัดเจนถึงการไปสูเปาหมายตามวัตถุประสงค

2. การสื่อสารสารสนเทศ (Information Technology Communication)

พัชนี เชยจรรยา และคณะ (พัชนี เชยจรรยา และคณะ 2541 หน้า 89) กลาววา นักบริหารในศตวรรษที่ 21อันเปนยุคสารสนเทศยอมตองรูจักวิธีใชการสื่อสารสารสนเทศ (Information Technology Communication) ในยุคที่ผูคนสามารถสงขอมูลขาวสารถึงกันไดทั่วโลกจนเกิดเปนสังคมสารสนเทศ (Information Society) เทคโนโลยีสารสนเทศที่เจริญรุดหนา ทำใหระบบการสื่อสารเปนไปอยางมีประสิทธิภาพในรูปแบบของการสื่อสารไรสาย การสื่อสารผานดาวเทียม การสื่อสารผานเคเบิลใยแกว การสื่อสารดวยระบบไมโครซอฟ การใชคอมพิวเตอรเชื่อมตอกับโทรศัพทและระบบอินเทอรเน็ต ในการบริหารทุกวันนี้แมวาเทคโนโลยีดานสารสนเทศจะสงผลกระทบมหาศาล แตก็มักเปนเรื่องที่มองเห็นดวยตาเปลาเทานั้น ยังไมสงผลกระทบตอสิ่งที่มองไมเห็นในรูปนามธรรม เชน ดานกลยุทธและนวัตกรรม ดังนั้น สำหรับผูบริหารระดับสูงแลวตองเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหาร โดยนำเอาขอมูลขาวสารใหมนี้มาใชในการตัดสินใจใหมากขึ้น

ธงชัย สันติวงษและคณะ (ธงชัย สันติวงษและคณะ 2542 หน้า 52) กลาวถึงการสื่อสารสารสนเทศกับการบริหารวา ดานเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหมที่กาวหนา ทำใหกลายเปนปจจัยหลักในการชวยใหการสรางประสิทธิภาพการบริหารจัดการกับดำเนินงานใหไดมากขึ้นโดยตรง โดยสามารถสรางระบบขาวสารขอมูลใหมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังหนวยตาง ๆ ไดการพัฒนาของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลอยางยิ่งตอรูปแบบองคกร จึงควรพิจารณาในดานของผลดีผลเสียโครงสราง การเปลี่ยนแปลงและความเปนไปไดอื่น ๆ กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงองคกรและความกาวหนาของเทคโนโลยีสารสนเทศเปนสิ่งที่สัมพันธกัน เชน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองคกรโดยการเปลี่ยนจากการบริหารแนวดิ่งมาเปนแนวราบ ซึ่งรูปแบบแนวราบมีลักษณะที่สำคัญ คือ เปนองคกรที่ทำงานดวยกระบวนการ มีสายการบังคับบัญชาสั้น บริหารงานดวยทีมงาน มีการประเมินผลงานดวยความพึงพอใจของลูกคา มีรางวัลการทำงานจากผลงาน มีการติดตอผูรับบริการดวยการบริการขอมูลขาวสารและมีการอบรมหนวยงานทุกระดับอยางตอเนื่อง

3. การสื่อสารเพื่อโนมนาวใจ (Persuasive Communication)

นอกจากที่กลาวมาแลว ยังมีรูปแบบของการสื่อสารสำหรับผูบริหาร จากแนวคิดและทฤษฎี ตาง ๆ อีกมากมาย ซึ่งผูวิจัยจะขอนำเสนอเฉพาะที่เกี่ยวของกับการศึกษาเรื่องนี้ ไดแก การสื่อสารเพื่อโนมนาวใจ (Persuasive Communication) เปนการสื่อสารอีกประการหนึ่ง ที่นักบริหารนิยมใชกันเพื่อใหงานราบรื่น การสื่อสารโนมนาวใจ หมายถึง การสื่อสารของมนุษยที่สรางขึ้นมาเพื่อใหมีอิทธิพลเหนือผูอื่น โดยการเปลี่ยนความเชื่อ คานิยม ทัศนคติและพฤติกรรม ผูนำที่มีประสิทธิภาพจำเปนตองมีอิทธิพลในการจูงใจผูอื่นได

อรวรรณ ปลันธนโอวาท (อรวรรณ ปลันธนโอวาท 2549 หน้า 39) กลาววา พฤติกรรม คือ การกระทำหรือพฤติกรรมใด ๆ ของคนเรา สวนใหญเปนการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นฐานที่มาจากความรูและทัศนคติของบุคคลมีพฤติกรรมตางกัน เนื่องมาจากการมีความรูและทัศนคติที่แตกตางกัน เกิดขึ้นไดเพราะความแตกตางอันเนื่องจากการเปดรับสื่อและความแตกตางในการแปลความสารที่ตนเองไดรับ

ในปจจุบันความสามารถในการโนมนาวและจูงใจผูอื่นมีความสำคัญอยางยิ่งสำหรับผูบริหาร เพราะการสั่งงานอยางเดียวแลวคาดหวังใหลูกนองทำตามนั้น ใชไมไดผลอีกตอไปแลว ดังนั้นเราจึงตองขายความคิดของเราเพื่อใหผูอื่นเห็นคลอยตาม กุญแจสำคัญที่จะทำใหเราประสบความสำเร็จในการโนมนาวใจผูอื่น คือ มีความคิดที่โดดเดนและมีความสามารถในการสื่อสารความคิดนั้นออกไปอยางมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความคิดเปนหัวใจสำคัญของการสื่อสาร

4. การสื่อสารรณรงค(Communication Campaign)

การสื่อสารที่ใชไดกับการบริหารงานสมัยใหมอีกประการหนึ่ง ไดแก การสื่อสารรณรงค (Communication Campaign) ซึ่งมีนักวิชาการใหความหมายไวหลายประการ เชน

กาญจนา แกวเทพและคณะ (กาญจนา แกวเทพและคณะ 2543 หน้า 288) ให ความหมายไววา การสื่อสารรณรงคคือ ชุดของกิจกรรมการสื่อสารที่ถูกวางแผนเอาไวลวงหนาไดรับการออกแบบมาเพื่อเขาถึงและจูงใจประชาชน โดยการใช สาร (Messages) ที่มีเฉพาะการรณรงคนั้น ๆ ซึ่งทำไดชวงเวลาสั้น ๆ (ปกติคือ 1 สัปดาหถึง 3 เดือน) โดยมีวัตถุประสงคเชิงทัศนคติและพฤติกรรมการรณรงคมักจะใชสื่อหลากหลาย (Multimedia Approach) เสมอ การรณรงคเผยแพรขาวสาร (Information Campaign) มักจะเกี่ยวของกับชุดเนื้อหาสาระที่มีลักษณะกระตุนใหเกิดการเปลี่ยนแปลง (Promotional Messages) ในสาธารณชน สารดังกลาวถูกแพรกระจายผานชองทางสื่อมวลชนตาง ๆ ไปสูผูรับสารที่เปนกลุมเปาหมาย

อรวรรณ ปลันธนโอวาท (อรวรรณ ปลันธนโอวาท 2552 หน้า 394-396) อธิบายวา การสื่อสารรณรงคที่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

1. ความนาเชื่อถือ (Credibility) การรณรงคที่ประสบความสำเร็จ โดยปกติจะพยายามสื่อสารถึงความนาเชื่อถือของผลิตภัณฑบุคคล หรือแนวคิด

2. ความนิยมของประชาชน (Climate of Opinion) เปนเรื่องที่เปลี่ยนแปลงงายผูที่จะรณรงคไดสำเร็จตองจับกระแสนี้ใหไดและพยายามใชประโยชนจากสิ่งนี้

3. ผูนำความคิด (Opinion Leaders) การรณรงคที่ไดผลจะมุงสงสารไปยังผูนำทางความคิด

4. ความเปนหนึ่งเดียว (Uniqueness) การรณรงคที่ประสบความสำเร็จตองพยายามทำเรื่องธรรมดาใหเปนเรื่องไมธรรมดา

5. ความรูสึกใชไดการโฆษณาหรือรณรงคพยายามเนนการกระทำที่จะทำใหผูรับสารรูสึกวาตัวเองใชได(หรือ O.K.) คือ ตองการใหผูรับสารรูสึกวาตัวเองดูดีเมื่อใชผลิตภัณฑหรือบริการนั้น

6. สภาพภายในของจิตใจ (Internal States) การรณรงคที่สัมฤทธิ์ผล ปกติจะใชขอมูลประสบการณความทรงจำของผูรับสารมากกวาจะสอนขอมูลใหมๆ ใหแกผูรับสารการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การรณรงคจะมีลักษณะของการโนมนาวจิตใจอยูเสมอ โดยการรณรงคมีจุดมุงหมายที่จะดำเนินกิจกรรมใดใหสำเร็จลุลวง ดังนั้นการรณรงคจึงตองมีการจูงใจเพื่อใหผูรับสารเปลี่ยนความเชื่อ ทัศนคติและพฤติกรรมดวย

2.3.9 ทฤษฎีกระสุนปืน (Magic Bullet Theory)

ทฤษฎีกระสุนปืน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทฤษฎีเข็มฉีดยา (Hypodermic Theory) สาเหตุ ที่เรียกชื่อทฤษฎีเช่นนี้ เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงพลังอำนาจของสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อการโน้มนำความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารเป็นสำคัญ ทฤษฎีนี้มีต้นกำเนิดมาจากปฏิบัติการ “โฆษณาชวนเชื่อ” (Propaganda) ในโลกตะวันตก โดยเริ่มมาจากสมัยศตวรรษที่ 6 กลุ่มพระสงฆ์คาทอลิกคณะเยซูอิต ชื่อ The Society for the Propagation of the Faith ทำการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความเชื่อและความศรัทธา ซึ่งในสมัยต่อมา การชวนเชื่อมุ่งเน้นที่เป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงการกระทำของผู้คน ซึ่งการที่จะทำให้พฤติกรรมของคนเปลี่ยนนั้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ประชาชนรับรู้ตัวเองและรับรู้โลก การใช้เครื่องมือสื่อสารทุกชนิดเพื่อโน้มน้าวใจจึงเกิดขึ้น โดยในช่วงทศวรรษ 1930 ได้เริ่มมีการนำเอาภาพยนตร์และวิทยุ เข้ามาใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อแล้ว ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศต่าง ๆ ได้นำเอาแนวคิด “การโฆษณาชวนเชื่อ” มาใช้กันอย่างกว้างขวาง เพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนการทำสงครามของฝ่ายตนเอง ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา โน้มน้าวให้คนเชื่อว่าอเมริกาและฝ่ายสัมพันธมิตร เป็นฝ่ายรักสันติ เสรีภาพและความยุติธรรม ขณะเดียวกันก็สร้างภาพให้ฝ่ายตรงข้าม เป็นพวกเผด็จการ หลอกลวงชั่วร้าย ฝ่ายเยอรมัน นำโดยอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ ก็ทำการโฆษณาชวนเชื่อผ่านโทรทัศน์ ให้ชาวเยอรมัน เชื่อมั่นในผู้นำที่เข้มแข็งอย่างฮิตเลอร์ พร้อมทั้งปลุกเร้าให้คนเยอรมันเกลียดชังชาวยิว ในฐานะที่จะเป็นผู้ทำลายเผ่าพันธุ์อารยันอันสูงส่งของชาวเยอรมัน จึงสมควรที่จะต้องฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ชาวยิวเสียทั้งหมด (ปฏิบัติการโฆษณาชวนเชื่อของ ฮิตเลอร์ ได้ผลอย่างยิ่ง คนเยอรมันส่วนใหญ่ คล้อยตามการชี้นำนี้จนนำไปสู่การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวกว่า ๖ ล้านคน)

2.3.10 ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda Setting)

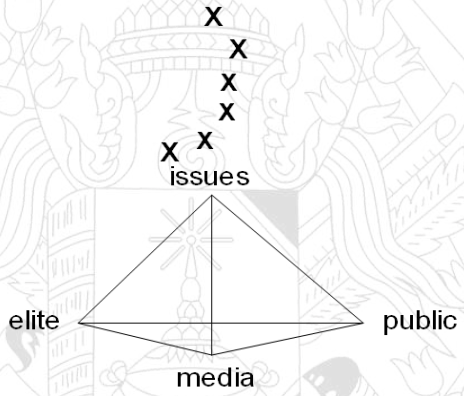
แนวคิดนี้เชื่อในพลังอำนาจของสื่อมวลชน ในการกำหนดวาระให้คนครุ่นคิด ดังนั้นการที่สื่อมวลชน เลือกที่จะนำเสนอประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ก็เหมือนการกำหนดวาระให้กับสังคม มีรายงานการวิจัยซึ่งสามารถสรุปเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ว่า“สื่ออาจไม่ประสบความสำเร็จในการทำให้คนคิดตามสื่อ แต่ประสบความสำเร็จในการทำให้คนคิดถึง (think about) เรื่องที่สื่อหยิบยกมาเป็นข่าวได้ สื่ออาจจะ

ไม่สามารถ เปลี่ยนแปลงการกระทำของคนได้ แต่สื่อสามารถปรับเปลี่ยนการรับรู้ของคนได้”ได้ระบุตัวแปร 3 ตัวที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดวาระข่าวสาร ได้แก่

1. วาระของสื่อ (Media agenda) คือการกำหนดประเด็นการนำเสนอจากกองบรรณาธิการ การพิจารณา เลือกที่จะนำเสนอข่าวใด ละเว้นการเสนอข่าวใด เป็นการกำหนดวาระโดยใช้วิจารณญาณของผู้ปฏิบัติการข่าว หรือผู้บริหารในสื่อนั้น ๆ

2. วาระสาธารณะ (Public agenda) คือการกำหนดวาระโดยสาธารณชน เป็นการเลือกนำเสนอข่าวที่สอดคล้องกับความสนใจของคนส่วนใหญ่ ซึ่งมักเป็นข่าวที่แปลก ข่าวที่ใหญ่หรือเป็นข่าวที่มีคนส่วนใหญ่เข้าร่วม เช่น การชุมนุมประท้วงของคนจำนวนมาก

3. วาระที่ถูกกำหนดจากชนชั้นนำ (Elite agenda) คือ วาระที่ผู้มีชื่อเสียง บุคคลสาธารณะชนชั้นนำ กำหนดโดยการพูดหรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้สื่อมวลชนนำเสนอ ตัวอย่างเช่น การปาฐกถาของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ การที่บุคคลในราชนิกูลรวมตัวกันออกแถลงการณ์ ฯลฯ จัดเป็นการกำหนดวาระโดยชนชั้นนำ

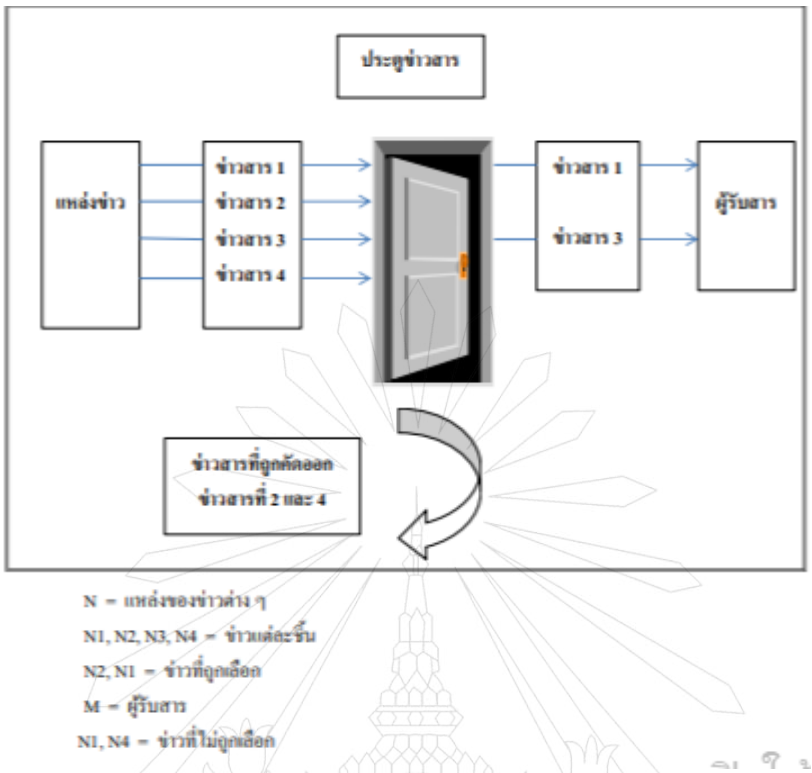
แผนภาพที่ 2.9 ตัวแปรตัวที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดวาระข่าวสาร (McCombs, M.E. and Shaw, D., 1972, pp. 176-187)

Arterton, Christopher F. and Harlan Hahn. (Arterton, Christopher F. and Harlan Hahn. 1975, p.122) จากแบบจำลองนี้ สื่อมวลชนจะทำหน้าที่ในการคัดเลือกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อนำเสนอเป็นข่าว ขณะเดียวกันก็ลำดับความสำคัญของข่าวโดย แบ่งพื้นที่การนำเสนอให้เป็นข่าวใหญ่ ข่าวเล็ก โดยใช้ตัวแปรทั้ง ๓ ตัวข้างต้นเข้ามากำหนดวาระข่าวสาร ในทางการเมือง ทฤษฎีนี้ถูกนำมาใช้อธิบายความสำเร็จของการสื่อสารของกลุ่มการเมือง กล่าวคือ นักการเมืองย่อมต้องการให้ตนเองเป็นที่รู้จักของสาธารณชน การเป็นข่าวปรากฏบนสื่อย่อมสร้างชื่อเสียงให้กับบุคคลและองค์กรได้ ดังนั้นนักการเมืองทุกคนจึงต้องมีความสามารถในการกำหนดวาระในสื่อให้ได้ เพื่อให้

ข่าวและภาพของตนเองอยู่ในความสนใจของสาธารณชนเสมอ ตัวอย่างเช่น พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แม้จะใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศแต่ก็สามารถเป็นข่าว ในสื่อมวลชนได้ตลอดเวลา และเป็นข่าวมากกว่านักการเมืองที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเสียอีก ซึ่งอิทธิพลของการกำหนดวาระในสื่อมวลชนก็คือ การชี้นำความสนใจของสาธารณะชนนั่นเอง ความสำคัญของสื่อมวลชนในทางการเมืองเป็นดังที่ อาร์เธอร์ตัน (Arterton) กล่าวไว้ว่า “สิ่งที่นักการเมืองทำไม่สำคัญเท่าสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ” เพราะหากนักการเมืองทุ่มเททำงาน แต่ไม่เป็นข่าว ก็เหมือนการไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะประชาชนไม่เคยรับรู้การกระทำนั้น บรรดานักการเมืองทั้งหลายจึงต้องอาศัยทฤษฎีนี้เป็นบันไดในการสร้างชื่อเสียงทางการเมือง

2.3.11 ทฤษฎีผู้รักษาประตูข่าว (Gate Keeper)

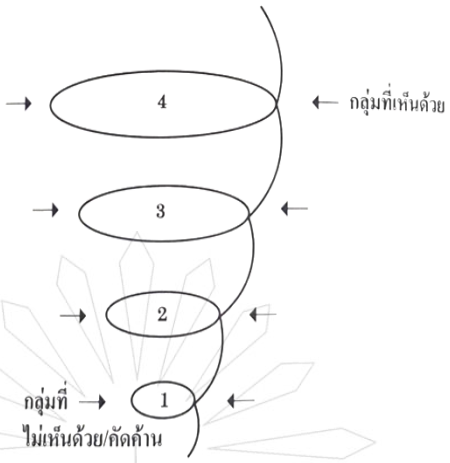
แนวคิดนี้อธิบายการทำงานของสื่อมวลชน ว่าเปรียบเหมือนผู้รักษาประตู ทำหน้าที่กักเก็บข่าวบางข่าวไว้และปล่อยให้ข่าวบางข่าวออกไปสู่สาธารณะชน สื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้คัดกรองประเมินค่า และตัดสินใจว่าข่าวใดควรนำเสนอสู่สาธารณะชนและข่าวใดไม่ควรนำเสนอ ขณะเดียวกันก็กำหนดด้วยว่าข่าวใดควรเป็นข่าวใหญ่ และข่าวใดควรเป็นข่าวรอง อธิบายแนวคิดผู้รักษาประตูข่าวว่า ในแต่ละวันจะมีข่าวสารมากมายหลายชนิด ส่งเข้ามายังกองบรรณาธิการข่าวโทรทัศน์ วิทยุ สำนักงานหนังสือพิมพ์ บรรณาธิการ จะทำการคัดเลือกข่าวบางชิ้นเพื่อนำเสนอและตัดข่าวบางชิ้นทิ้งไป เมื่อคัดเลือกแล้วว่าจะเสนอข่าวใด ก็นำข่าวนั้นมาตกแต่งเพื่อการนำเสนอ เช่นการกำหนดหัวข่าว การตัดต่อภาพและเสียง การเรียบลำดับการนำเสนอเมื่อตกแต่งข่าวแล้วจึงนำเสนอต่อผู้รับสารต่อไปดังแบบจำลองนี้

แผนภาพที่ 2.10 แนวคิดผู้รักษาประตูข่าว (White D.M., 1983, p.25.

2.3.12 ปรากฏการณ์วงเกลียวแห่งความเงียบงัน (Spiral of Silence)

เป็นปรากฏการณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับมติสาธารณะ ในประเด็นที่มีความคิดแตกต่างออกเป็นสองด้านนั้น หากสื่อมวลชนหลาย ๆ สำนักออกมาแสดงจุดยืนไปในทิศทางที่เหมือนกัน จะทำให้คนที่มีความคิดแตกต่างถอยร่นและเงียบงันไปในที่สุด ในขณะที่กลุ่มคนที่เห็นสอดคล้องกับสื่อก็จะเสียงดังขึ้นทุกที่ ปรากฏการณ์นี้จัดเป็นรูปแบบหนึ่งของอิทธิพลของสื่อในการกำหนดวาระให้กับสังคมในระดับมหาภาค

แผนภาพที่ 2.11 ปรากฏการณ์วงเกลียวแห่งความเงียบงัน Katz, E., Blumler, J. G., & Gurevitch, M.(1983, p.91.)

Elisabeth Noelle-Neumann.(Elisabeth Noelle-Neumann.1974, pp.43-51) ได้ศึกษาเรื่องประชามติ (Public Opinion) แล้วพบว่า เมื่อใดที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารใด ๆ ออกไป ณ จุดที่สื่อได้แสดงจุดยืนสนับสนุนด้านใด ก็จะทำให้กลุ่มคนที่คัดค้านและเห็นต่างจากสื่อมวลชน เริ่มลังเลที่จะแสดงความคิดของตนและเมื่อฝ่ายที่เห็นด้วยในทิศทางของสื่อยิ่งส่งเสียงดังออกมา ก็จะทำให้เสียงที่ตรงข้ามเงียบหายไป ซึ่งอาจเป็นเพราะฝ่ายที่เงียบหายไปนั้น ขาดข้อมูลมาสนับสนุนหรืออาจขาดความมั่นใจ แล้วเปลี่ยนข้างไปเป็นด้านของเสียงส่วนใหญ่ หรืออาจจะหลบไปเพราะไม่ต้องการถูกโดดเดี่ยวความคิด

ได้อธิบายปรากฏการณ์วงเกลียวแห่งความเงียบงันว่า การที่สื่อมวลชนนำเสนอจุดยืน ที่สนับสนุนข้างใด สื่อมวลชนมักจะนำข้อมูลต่าง ๆ มาสนับสนุน พร้อมทั้งให้พื้นที่กับข้างที่สนับสนุนอย่างมาก ประหนึ่งสิ่งที่สื่อได้นำเสนอนั้นเป็นประชามติ หรือสาธารณะมติ ซึ่งแม้จะมิได้มีการสำรวจสาธารณะมติ แต่สื่อก็นำเสนอประหนึ่งเป็นสาธารณะมติไปแล้ว สังคมจึงสุ่มเสี่ยง ที่จะถูกครอบงำด้วยความคิดที่ชี้นำโดยสื่อมวลชน ดังนั้นผลกระทบที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลกระทบในระดับกว้างที่แสดงให้เห็นว่า แม้สังคมจะปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่สื่อมวลชนกลับกลายเป็นผู้ที่จำกัดเสรีภาพทางความคิด จำกัดทางเลือกของสังคม และทำให้เกิดความเงียบงันในกระแสการไหลของข่าว

2.3.13 ทฤษฎีบรรทัดฐานของสื่อมวลชน (Normative Theories of Media Performance)

บรรทัดฐานของสื่อมวลชน หรืออาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Four Theories of The Press มีแนวคิดอยู่บนหลักการที่ว่า สื่อมวลชนเป็นภาพสะท้อนของสังคม สังคมเป็นแบบไหนสื่อมวลชนก็

เป็นเช่นนั้น ในขณะเดียวกันสื่อมวลชนก็สะท้อนเสรีภาพของประชาชน ดังนั้น เสรีภาพของประชาชนก็ย่อมสะท้อนเสรีภาพของสื่อมวลชน เช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับสังคม

1. สื่อมวลชนเป็นผลผลิตของสังคม ดังนั้น “สังคมแบบไหน สื่อมวลชนก็เป็นแบบนั้น”

2. สื่อมวลชนเป็นภาพสะท้อนของสังคม ดังนั้น “เสรีภาพของสื่อ ย่อมสะท้อนเสรีภาพของประชาชน”

3. สื่อมวลชนเป็นผู้รับผิดชอบต่อความเจริญก้าวหน้าของคนในสังคม ดังนั้น “รายการโทรทัศน์เป็นอย่างไร คนดูก็เป็นอย่างนั้น”

ทฤษฎีบรรทัดฐานของสื่อมวลชน เกี่ยวข้องกับเรื่องของการควบคุม การตรวจสอบ การกำกับดูแล กระบวนการทำงานของสื่อมวลชน โดยอาศัย กฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ องค์กรที่กำกับดูแลสื่อมวลชนโดยเฉพาะ

ทฤษฎีสื่อสารมวลชนในยุคที่สามนี้ เป็นยุคที่สื่อมวลชนมีพัฒนาการมากขึ้น ในขณะที่การรับรู้ของผู้รับสารเปิดกว้างมากขึ้น จึงทำให้การเปิดรับสื่อเป็นการตีความระหว่างสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอกับสิ่งที่ผู้รับสารรับรู้ผ่านการตีความตามทฤษฎีสัญญะวิทยา ทฤษฎีในกลุ่มนี้มีมุมมองว่าผู้รับสารเป็นฝ่ายกระทำ มิใช่ฝ่ายถูกกระทำอีกต่อไป แม้ว่าจะมีการกำหนด “วาทกรรม” ขึ้นมา แต่การรับรู้ของผู้รับสาร ก็จะเป็นไปตามตัวกรอง จากความเชื่อ ประสบการณ์ และฐานคติที่มีมาแต่เดิมของผู้รับสาร ในยุคนี้สื่อจึงขาดพลังในการกำหนดการรับรู้ของผู้รับสาร สื่อจะทำหน้าที่ในเชิงของความบันเทิง แต่ไม่อาจชี้นำความคิดของผู้รับสารดังเช่นในยุคแรกอีกต่อไป

2.3.14 ทฤษฎีการสร้างวาทกรรมทางการเมือง

ชัยรัตน์ เจริญสินโอพาร (ชัยรัตน์ เจริญสินโอพาร 2549,หน้า 19-20) วาทกรรม หมายถึง ระบบและกระบวนการในการสร้าง ผลิตเอกลักษณ์ และความหมายให้กับสรรพสิ่งต่าง ๆ ในสังคมที่เราอยู่ ทั้งความรู้ ความจริง อำนาจ หรือ ตัวตนของเรา นอกจากนี้วาทกรรมยังทำหน้าที่ ตรึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่ และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้าง จนกลายเป็นวาทกรรมหลัก ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เก็บกดและปิดกั้นมิให้เอกลักษณ์ และความหมายของบางสิ่ง เลือนหายไปพร้อม ๆ กัน การสร้างวาทกรรมจึงเป็นแนวคิดรวบยอดในการสื่อสารทางการเมืองที่สำคัญ เพราะหากฝ่ายใดช่วงชิงการสร้างวาทกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายตนสำเร็จก็เท่ากับสามารถเก็บกด ปิดกั้นวาทกรรมของฝ่ายตรงข้ามมิให้มีอิทธิพลในสังคมต่อไป นักการเมืองจึงพยายามที่จะสร้างวาทกรรม เพื่ออธิบายความหมายให้กับสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้คนคล้อยตามและสถาปนาวาทกรรมนั้นเป็นวาทกรรมหลักในสังคม ตัวอย่างการสร้างวาทกรรม ในห้วงภาวะวิกฤตทางการเมือง ที่มีความขัดแย้งระหว่างกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่ากลุ่มเสื้อแดง กับรัฐบาลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (มีการชุมนุมยืดเยื้อตั้งแต่วันที่ 13 มีนาคม–19พฤษภาคม พ.ศ. 2553) ต่างฝ่ายต่างสร้างวาทกรรมเพื่อชัยชนะทางการเมือง เช่นกลุ่มเสื้อแดงได้สร้างวาทกรรม “ไพร่กับ

อำมาตย์” เพื่ออธิบายการชุมนุมต่อต้านรัฐบาลของผู้ชุมนุมว่า เป็นการต่อสู้ทางชนชั้นระหว่างผู้ด้อยโอกาสคือ “ไพร่” กับผู้มีอำนาจในแผ่นดิน คือ “อำมาตย์” มิใช่การออกมาต่อสู้เพื่อ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ทั้งนี้เพื่อขยายแนวร่วมในการต่อสู้ให้เป็นเรื่องของสงครามชนชั้น ขณะที่ฝ่ายรัฐบาล ที่มีศูนย์อำนวยการควบคุมและป้องกันสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือที่เรียกโดยย่อ ว่า ศอฉ. ซึ่งทำหน้าที่ในการสื่อสารกับประชาชนในภาวะวิกฤต ก็สร้างวาทกรรมในการจัดการกับผู้ชุมนุมว่า เป็นการ “ขอคืนพื้นที่” และ “กระชับวงล้อม” แทนการใช้คำว่า “สลายการชุมนุม” ดังเช่นที่เคยเป็นมา ซึ่งผลจากการสร้างวาทกรรมและผลิตซ้ำโดยเจตนาที่จะเก็บกดปิดกั้นวาทกรรมเดิม ทำให้ชนชั้นกลางในเมืองจำนวนมากสนับสนุนการดำเนินการของ ศอฉ. เนื่องจากวาทกรรม ที่ทำให้ดูเหมือนเป็นปฏิบัติการที่ไม่รุนแรง แม้ว่าความจริงจะมีผู้เสียชีวิตกว่า 90 คน และบาดเจ็บกว่าพันคนก็ตาม (ความจริงจากข่าวสด : ความตาย 90 ศพ) วาทกรรมทางการเมืองจึงเป็นเครื่องมือการสื่อสารทางการเมืองที่ผู้เกี่ยวข้องต้อง

2.3.15 ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ของสื่อมวลชน

ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ของสื่อมวลชน เปรียบเทียบสังคมกับร่างกายของมนุษย์ โดยถือว่าร่างกายทั้งหมดเป็นระบบใหญ่ โดยมีระบบย่อย ๆ ประกอบกันอยู่ ซึ่งต่างต้องพึ่งพาอาศัยกัน ระบบใหญ่จะต้องมีหน้าที่พื้นฐาน คือรักษาเสถียรภาพของทั้งระบบเอาไว้ เพื่อให้ทั้งระบบมีความสมดุล ทุกส่วนต้องมีการแบ่งงานกันทำตามหน้าที่ หากระบบย่อย ๆ ทำหน้าที่ได้ดี ระบบทั้งหมดก็จะมีเสถียรภาพ ดังนั้นแบบแผนของกิจกรรมจะต้องคงทนและมีเสถียรภาพ สื่อสารมวลชนมีหน้าที่ทางสังคมหรือพันธกิจ (Social Function) คือ เป็นผู้เฝ้าระวังและตรวจสอบสภาพแวดล้อมทางสังคมและการเมือง ที่เรียกว่า “สุนัขเฝ้าบ้าน” (watchdog)

Parson ระบุหน้าที่ทางสังคมของสื่อมวลชนไว้ 4 ประการคือ 1) ปลูกฝังค่านิยมหลักในสังคม (Core Value) 2) รักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของระบบไว้ 3) ขจัดความขัดแย้งในสังคม 4) หาวิถีทางในการปรับตัวให้สังคมอยู่รอด

ได้อธิบายหน้าที่ของสื่อมวลชน ในการที่จะต้องแก้ไขบทบาทของสื่อบางสื่อที่ทำให้คนในสังคมเกิดความแปลกแยกต่อสังคม ดังนี้

1) สื่อต้องทำหน้าที่พาผู้คนหลบหนีจากโลกของความเป็นจริง เพื่อประคับประคองมิให้คนเกิดความโดดเดี่ยวจนต้องการฆ่าตัวตาย 2) สื่อต้องทำหน้าที่ผ่อนคลายความตึงเครียด มิให้คนในสังคมเกิดความเครียดจนนำไปสู่การแสดงออกที่รุนแรง ๓) สื่อต้องทำหน้าที่สร้างสิ่งชดเชยหรือทดแทน เพื่อมิให้สังคมขาดที่พึ่งพิง ตัวอย่างเช่น การที่สื่อมวลชนทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการระดมเงินทุนช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำการเมืองและนักการเมืองท้องถิ่น

2.4.1 ความหมายของผู้นำทางการเมือง

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร 2547, หน้า 30) ผู้นำ คือ บุคคลที่มีอิทธิพลตอกลุมปฏิบัติหนาที่ของความเปนผูนำบุคคลผูผลักดัน(Mobilizer) ผูดลบันดาล (Inspier) ผูสรางพลังรวม (Synergizer) ผูสรางแรงจูงใจกระตุน(Motivator) ผูกอใหเกิดพลัง (Energiner) การปฏิบัติการดำเนินการของมวลสมาชิกใหเขาสูเปาหมายตามที่ตองการ

เอกชัย ธนผลผดุงกุล (เอกชัย ธนผลผดุงกุล 2547,หน้า 60) ผู้นำ หมายถึง ผู้มีความรูในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอันเปนที่ตองการในการดำเนินงานของกลุมและ ความสามารถใชความรูปนั้นชวยใหกลุมบรรลุวัตถุประสงคไดในสถานการณใดสถานการณหนึ่งและ ความเปนผูนำ (Leadership) เปนกระบวนการที่มีอิทธิพลตอกิจกรรมของกลุมที่รวมตัวกันขึ้นเพื่อนำกลุมใหบรรลุวัตถุประสงคและเปาหมายที่วางไวผูนำสวนใหญมีบุคลิกภาพ และมีความรูความสามารถเปนพิเศษในชุมชนหรือทองถิ่นนั้น ๆ เปนผูที่สามารถจูงใจประชาชนใหมีความคิดเห็นคลอยตามและลงมือทำงานอยางใดอยางหนึ่งจนนำกลุมไปสูจุดหมายปลายทางไดเปนผลสำเร็จในที่สุดหรืออีกนัยหนึ่ง ผูนำคือ ผูที่มีบทบาทในการขึ้นสั่งการหรือมีอำนาจเหนือบุคคลอื่นที่จะใหบุคคลเหลานั้นดำเนิน การไปสูจุดหมายตามที่ตองการไมวาจะมาโดยตำแหนงหนาที่หรืออำนาจตามกฎหมายหรือไมก็ตาม

เกียงไกร เจริญผล และคณะ (เกียงไกร เจริญผล และคณะ 2560, บทคัดย่อ) ผู้นำทางการเมือง คือ บุคคลที่ตองมีคุณลักษณะพิเศษ สามารถเขาถึงใจมวลชน บริหารประเทศไดโดยสามารถแกปญหาทั้ง ปญหาเฉพาะหนา และปญหาระยะยาวอยางมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีวิสัยทัศนและมีวุฒิภาวะใน การทำงาน รวมทั้งการดำรงชีวิตสวนตัว ฯลฯ ถาจะกลาวถึงคุณสมบัติของผูนำในอุดมคตินั้น คงจะมีหลายประการดวยกัน แตที่เดน ๆ มีอยู ๔ ประการ คือ ประการแรกผูนำจะตองมีความรู กลาวคือมีความรูความเขาใจในประเด็นปญหาตาง ๆและ จะตองมีขอมูลอยางพรอมสรรพเพื่อใชประกอบในการวิเคราะหหาสาเหตุ ขณะเดียวกันตองสามารถที่จะใชขอมูล และใชความสามารถในการวิเคราะห์ปญหาวิเคราะหสาเหตุตาง ๆ ที่ประเทศกำลังเผชิญอยู และหาหนทางแกไขประการที่สองผูนำตองมีความสามารถ ความรูเปนประโยชนในตัวของมัน เปนประโยชนในการเปนฐานในการวิเคราะหวิจัย สำหรับผูนำจะตองมีความสามารถใชความรูดังกลาวเพื่อประยุกตกับการบริหาร ประการที่สาม ผูนำตองมีความเปนผูนำทางการเมืองคือสามารถทำตนใหเปนที่ยอมรับของ บุคคลอื่นจะดวยผลงานดวยวาทศิลป ดวยประวัติอันดีเยี่ยมผูนำตองอยูในฐานะที่จะชักจูงคนอื่นใหทำงานรวมกันนี้เปนกลุม เปนหมูเพื่อจะบรรลุเปาหมายประการที่สี่ ผูนำมีจริยธรรม เพลโตเคยกลาวไวเมื่อสองพันปที่แลววาผูปกครองที่ดีที่สุดคือกษัตริยที่เปนนักปรัชญา ขงจื้อ กลาววา ผูมีอำนาจจะตองมีคณุธรรม

สมศักดิ์ เกี่ยวกิ่งแกว (สมศักดิ์ เกี่ยวกิ่งแกว 2560, หน้า 120) ผู้นำทางการเมืองเปนตัวแทนประชาชนที่สามารถตัดสินใจไดสอดคลองกับสภาพการณบริบทของทองถิ่น เพราะสามารถสนอง

ความต้องการของท้องถิ่นได้ดี เพราะเขาจะรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักรับผิดชอบในการปกครองตนเองมากขึ้น ทำให้ชุมชนเข้มแข็งมากขึ้น เป็นรากฐานการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบนและตอนล่างทำให้เกิดการขยายตัวของภาคอย่างไม่เป็นทางการคนกลุ่มใหม่นี้เริ่มเกาะกลุ่มแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันมากขึ้นถี่ขึ้น และได้กลายเป็นกลุ่มทางการเมืองที่สำคัญขึ้นมาเพราะจำเป็นต้อง สร้างอำนาจต่อรองทางการเมืองเพื่อเข้าถึงทรัพยากรที่รัฐเป็นผู้กระจายมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา นอกจากนี้ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองยังมีผลกระทบต่อการจัดความสัมพันธ์ของคนในชุมชนท้องถิ่นนี้เป็นอย่างมาก นั่นคือมีการกระจายอำนาจให้แก่ชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนในการปกครองตนเองมากขึ้น อันได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) นั้นมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางอำนาจของกลุ่มคนดังจะพบว่ากลุ่มคนที่ขึ้นมามีอำนาจใน อบต. รุ่นหลัง ๆ นี้ส่วนใหญ่จะประกอบธุรกิจที่สัมพันธ์อยู่กับการรับเหมาก่อสร้างซึ่งจะต้องใช้แรงงานของคนงาน และกลุ่มคนเหล่านี้ก็จะสามารถสร้างระบบอุปถัมภ์แบบใหม่กับคนในชุมชนผ่านการจ้างงานซึ่งส่งผลต่อการได้รับคะแนนเสียงในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ลักษณะสำคัญของระบบอุปถัมภ์แบบใหม่ แม้ว่าจะยังคงเป็นความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างผู้เข้าถึงทรัพยากรได้มากกับผู้เข้าถึงทรัพยากรได้น้อยกว่า แต่เป็นการแลกเปลี่ยนเฉพาะเรื่องไม่รอบด้านไม่ยาวนาน และระบบอุปถัมภ์แบบใหม่ในชนบทนี้มีผลต่อการเมืองระดับจังหวัด และระดับชาติด้วยเพราะผู้รับเหมาก่อสร้างที่เป็นผู้อุปถัมภ์ใหม่ในชุมชนสามารถสวมบทบาทหัวคะแนนที่ระดมคนออกมาสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งระดับจังหวัด และระดับชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้แต่การเคลื่อนไหวทางการเมืองในท้องถนนผู้อุปถัมภ์ใหม่ในชุมชนก็สามารถระดมคนออกมาเคลื่อนไหวได้เป็นจำนวน มากเช่นกัน (พรรณเพ็ญ คุณวพานิชกุล 2548, หน้า 108)

2.4.2 ทฤษฎีผู้นำทางการเมือง

Weber, M. (Weber, M. 1 9 4 7) ภาวะผู้นำเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการนำพาองค์กรหรือหน่วยงานสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายผู้นำจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำที่ดีและเหมาะสม คำว่า “ผู้นำแบบบารมี” (charisma) ซึ่งแปลว่า พรสวรรค์ ศัพท์คำนี้ Weber

Dubrin, J. (Dubrin, J. 1998) นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันได้ขยายความและเสนอความหมายของ ภาวะผู้นำแบบบารมีว่า เป็นพรสวรรค์ที่อธิบายถึงความมีอิทธิพลที่ไม่มีแนวทางที่ชัดเจน และอยู่นอกเหนือการควบคุมของกฎหมาย ผู้นำแบบบารมีเอกลักษณ์ในการเป็นที่ยอมรับจากภาพลักษณ์และความสามารถทำให้เกิดความจงรักภักดี ความรู้สึกร่วมและศรัทธาจนก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพันที่ลึกซึ้ง สำหรับบทบาทความสำคัญของผู้นำตามความเห็นของ Dubrin

Davis, G. A., & Scott, J. A (Davis, G. A., & Scott, J. A 1983) เห็นว่าผู้นำเป็นผู้มีบทบาทที่แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มที่ส่งผลให้มีการปฏิบัติตามความคิดเห็นและความต้องการของตนจนสามารถนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายทั้งนี้ บุคคลที่จะเป

นผู้นำได้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษซึ่งโดยรวมแล้ว Davis & Scot สรุปลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) ความเฉลียวฉลาด (intelligence) ผู้นำต้องมีความเฉลียวฉลาดคิดทันตอเหตุการณมีความริเริ่มสรางสรรคงานใหม ๆ อยูเสมอ มีความสามารถในการรับรู มีความสามารถในการติดตอสื่อสาร รวมถึงการรวมงานกับผูอื่นเพื่อใหเกิดการรวมมือ

2) บรรลุวุฒิภาวะทางสังคม (social maturity) ผูนำตองมีแนวโนมที่จะสนใจในเรื่องทั่ว ๆ ไปอยางกวางขวางมีความมั่นคงทางอารมณ อดทนตอภาวะคับของใจไดสูง ไมมีทัศนคติที่เปนปฏิปกษตอสังคม มีความเชื่อมั่นในตนเองและเคารพตนเอง

3) ความตองการประสบความสำเร็จ (achievement drivers) ผูนำที่ดีตองมีความกระตือรือรนที่จะทำงานที่ตนรับผิดชอบใหบรรลุความสำเร็จ ตองสรางแรงจูงใจใหเกิดกับตนเองอยูเสมอ และทำงานอยางจริงจังจนงานบรรลุผลสำเร็จตามเปาหมาย

4) ทัศนคติทางดานมนุษยสัมพันธ (human relations attitudes) ผูนำควรทำใหทุกคนยอมรับ เพราะการทำงานจะสำเร็จไดนั้นตองอาศัยความรวมมือ ผูนำจะตองมีมนุษยสัมพันธที่ดีและมีการสรางมนุษยสัมพันธกับบุคคลอื่นอยางสม่ำเสมอ

จากลักษณะของผูนำ 4 ประการขางตนจะเห็นไดวามีอยูในตัว ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยเฉพาะเรื่องความเฉลียวฉลาด คุณลักษณะขอนี้ทำใหประสบความสำเร็จในงานธุรกิจและเมื่อเขาสูการเมืองก็เปนผูนำความคิดในการนำโครงการประชานิยมตาง ๆ มาเปนกลยุทธสำคัญในการหาเสียงและการบริหารประเทศจนไดรับการยอมรับจากประชาชน ทำใหพรรคมีพัฒนาการเติบโตสามารถไดรับการเลือกตั้งเขาสูสภาจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวเปนประวัติศาสตรครั้งแรกของการเมืองไทย นอกจากนี้ ในเรื่องมนุษยสัมพันธ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ก็เปนผูที่มีมนุษยสัมพันธที่ดีและมีสายสัมพันธกับบุคคลระดับสูงทั้งภายในและภายนอกประเทศ (พงศกร อรรณนพพร และคณะ, 2562, บทคัดย่อ)

สรุปไดวา ผูนำ คือ บุคคลที่ไดรับการแตงตั้งหรือยกยองจากสมาชิกใหขึ้นเปนหัวหนาไม่ว่าจะเปนทางการหรือไมเปนทางการก็ตามมีอำนาจในการตัดสินใจเปนผูที่สามารถจูงใจสมาชิกในกลุมใหมีความคิดเห็นคลอยตามดวยความเลื่อมใสศรัทธา และปฏิบัติตามจนนำกลุมไปสูจุดหมายปลายทางได เปนผลสำเร็จและบรรลุเปาหมายในที่สุด และผูนำทางการเมืองเปนตัวแทนประชาชนที่สามารถตัดสินใจไดสอดคลองกับสภาพการณ บริบทของทองถิ่นเพราะสามารถสนองความตองการของทองถิ่นไดดี

2.4.3 แนวคิดเกี่ยวกับผูนำทองถิ่น

2.4.3.1ความหมายของผูนำทองถิ่น

อุดมเดช ดวงแกว (อุดมเดช ดวงแกว 2555, หน้า 17-20) การพัฒนาชุมชนผูที่ใกลชิดกับประชาชนมากที่สุด คือประชาชนในชุมชนนั้นเองซึ่งบุคคลผูนี้จะเปนผูนำความคิดในหลาย ๆ ดานค

วามเปนผูนำเองจะนำประชาชนใหนำพลังซอนเรนอยูมาใชประโยชน และพลังเหลานี้สามารถเติบโตไดถาไดรับการพัฒนาซึ่งเปนวิธีการหนึ่งที่ทำใหประชาชนรูจักชวยตนเอง (To help the people to help themselves)

“ผูนำทองถิ่น” หมายถึง บุคคลที่ชวยผูอื่น หรือชุมชนซึ่งอาจจะเปนผูมีอำนาจหรืออิทธิพลสามารถชักจูงคนใจชุมชนไดซึ่งองค์ประกอบสำคัญของผูนำทองถิ่น ไดแก

- ตองมีความรู หรือทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่กลุมหรือชุมชนตองการ
- ตองมีคน ซึ่งเปนสมาชิกในชุนชั้นนั้น
- มีโอกาส หรือสถานการณที่จะใชความรูใหเปนประโยชนแกชุมชน
- มีความรูสามารถที่จะใชความรูนั้น

ผูนำทองที่หมายถึงผูใหญ บานสารวัตร กำนั้น หรือผูชวยผูใหญบาน ที่มีหนาที่บริหารหมูบานตามระเบียบที่กฎหมายกำหนด

ผูนำทองถิ่นหมาย ถึง บุคคลในทองถิ่นผูซึ่งมีความสามารถในการชวยใหสมาชิกในทองถิ่นนั้นสามารถที่จะรวมตัวกันกระทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อใหบรรลุตามวัตถุประสงคที่วางไวโดยมุงความสำเร็จของทองถิ่นนั้นนี้เปนสำคัญผูนำทองถิ่นจึงเปนผูที่คอยเผยแพรความรูความคิดตาง ๆจากนักพัฒนาไปยังเพื่อนบานและผูคอยชักนำสมาชิกในทองถิ่นเขามารวมในการพัฒนาหมูบานผูนำทองถิ่นไมจำเปนที่จะตองเปนคน ๆ เดียวอาจจะมีหลายคนก็ได แตไดแลวแตลักษณะของงาน เชน ผูนำทางการเกษตร ผูนำทางการศึกษาหรือแมกระทั่งผูนำทางศาสนา เปนตน แตเราสามารถรวมเอาผูนำเหลานั้นมาใชในการพัฒนาชนบทได ผูนำทองถิ่น จึงเรียกไดวาเปนไดวาเปนตัวสื่อคิดสองทาง

2.4.3.2 ประเภทของผูนำทองถิ่น

ประเภทของผูนำทองถิ่นในประเทศไทยแบงออกเปน ๒ ประเภทคือ

1) ผูนำแบบทางการ (Formal Leadership Structure) กลาวโดยทั่ว ๆ ไปลักษณะตำแหนงของผูนำซึ่งมีอยูในหมูบานแบงไดเปน 3 ประเภท คือ

1.1) ผู้นำทองที่คอตำแหนงผูใหญบาน กำนั้น แพทยประจำตำบล

1.2) ผูนำทองถิ่น ไดแก สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารสวนตำบล

1.3) คณะกรรมการตาง ๆ ขององคการชุมชน เชน คณะกรรมการพัฒนาหมูบาน

ผูนำประเภทนี้มีตำแหนงอำนาจหนาที่ชัดเจน และประชาชนก็ตระหันกีดในฐานะของการเปนผูนำตำแหนงเหลานี้เปนไดโดยการเลือกตั้งแตงตั้ง และประกาศเปนทางการใหทราบถาหากวาบุคคลใดมีคณุ สมบัติครบถวนตามตองการอาจจะไดรับเลือกใหดำรงตำแหนงหลาย ๆ ตำแหนงในเวลาเดียวกับตำแหนงนึ่งฐานะความรับผิดชอบของผูนำแบบทางการจึงเปนที่ทราบกันทั่วไปในหมูชาวบาน

2) ผู้นำแบบไมเปนทางการ (Informal Leadership Structure) ผู้นำชนิดนี้เกิดจากการสังสรรคของชาวบ่านอยางไมเปนทางการมาเปนเวลาช่านาน ลักษณะของกลุมในหมูบ่านก็เปนกลุมแบบปฐมภูมิ (Primary Group) จึงเพิ่มความใกลชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน มีการติดตอสัมพันธแบบตัวตอตัวในระหวางชาวบ่านดวยกันเองและผลที่ตามมาก็คือไดมีการพัฒนาของกลุมแบบไมเปนทางการเกิดขึ้นแตละกลุมเหลานี้ก็จะมีศูนยกลางอยูที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งผู้ซึ่งไดกลายเปนผู้นำแบบไมเปนทางการในหมูบ่านนั้นซึ่งก็ ไดแก ผู้เฒาผู้แกหรือสมาชิกที่อาวุโสที่สุดของครอบครัวขยาย อดีตพระภิกษุสามเณรชาวนาทีมีฐานะมั่งคั่งสมาชิกที่มีชื่อเสียงของกลุมตาง ๆ และผู้ที่มีความรูความสามารถพิเศษจนไดรับการยกยองมีความเชี่ยวชาญในอาชีพที่ตนทำอยู เชน หมอแผนโบราณผู้นำแบบไมเปนนี้เปนทางการเหลานี้มีอิทธิพลตอชาวบ่านมากชาวบานจะใหความเคารพยกยองและใหความเปนความเชื่อถือ

ในชุมชนโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ไมวาผู้นำชุมชนจะเปนผู้นำที่เปนทางการหรือผู้นำที่ไมเปนทางการก็ตาม สามารถที่จะแบงออกไดหลากหลายประเภทดังนี้

1) แบงโดยยึดถือระดับและหน่าที่ (level and funrion) วิธีการนี้สามารถแบงออกไดเปนประเภทยอย ๆ ดังนี้

1.1) ผู้ที่กฎหมายและสังคมยอมรับ (legegitimizer) ผู้นำประเภทนี้จะมีบทบาทและอิทธิพลอยางมากในท่องถิ่นผู้นำประเภทนี้อาจเรียกออกไดเปนหลายชื่อดวยกันเชนผู้เฝาประตู (gatekeeper) ผู้นำที่เปนกุญแจสำคัญ (key leader) ผู้นำที่มีอิทธิพลในท่องถิ่น (influential) และผู้นำที่สถาบันในการยอมรับ (institutional leader) โครงการใด ๆ ก็ตามในชุมชนจะสำเร็จไดหากบุคคลดังกลาวนี้ ใหการเห็นชอบถึงแมวาจะไมไดเปนผู้ลงมือปฏิบัติเองก็ตามผู้นำประเภทนี้จะเปนผู้นำในระดับแนวหนา (top management)

1.2) ผู้กอใหเกิดผล (eflector) ผู้นำประเภทนี้ จะมีบทบาทสำคัญรองจากผู้นำ ประเภทแรกแตมักจะมีบทบาทสำคัญในการที่ลงมือปฏิบัติการในกิจกรรมตาง ๆ ในชุมชนมากกวาการที่จะให้คำชี้แนะในเมืองที่มีขนาดใหญขึ้นจะพบผู้นำประเภทนี้อยูมากมายไมวาจะเปนผู้นำที่อยูในภาครัฐหรือภาคเอกชนมักจะเปนผู้ที่มีความรูความสามารถ และมีทักษะในการทำงานและมักเปนบุคคลที่ดำรงตำแหนงหน่าที่สำคัญตอการวางแผนพัฒนาชุมชนโดยจะมีความเชี่ยวชาญในสาขาตาง ๆ ที่แตกตางกัน ออกไปเชนการศึกษาอนามัยและสาธารณสุขการพัฒนาชุมชนนันทนาการเปนต่นผู้นำประเภทนี้มักจะมีการพบกับผู้นำประเภทแรกอยูเสมอในชุมชนที่มีขนาดนความเห็นชอบจากผู้นำประเภทแรกสวนเมืองหรือชุมชนที่มีขนาดเล็กผู้นำทั้งสองประเภทมักจะเปนบุคคลเดียวตำแหนงนึ่งที่สำคัญมักเปนผู้นำประเภทนี้

1.3) ผู้ปฏิบัติการ (activist) ผู้นำประเภทนี้ จะเปนผู้นำที่มิไดครอบครองตำแหนงที่สำคัญแตจะเปนผู้ลงมือปฏิบัติการเสียมากกวาอาจเรียกผู้นำกลุมนี้วาผู้รวมงาน (joiner) ก็ไดผู้นำ

ประเภทนี้มักจะขาดฐานอำนาจ และไม่มีทักษะที่พอเพียงที่จะเขาไปมีบทบาทในการตัดสินใจที่สำคัญเกี่ยวกับโครงการของชุมชนได้เลยมีหน้าที่ลงมือปฏิบัติการเมื่อโครงการได้รับความเห็นชอบแล้วเท่านั้น

1.4) คนทั่วไป (genral public) โดยปกติเมื่อกลาวถึงผูนำแลวมักจะเขาใจกันวามีผูนำเพียง 3 ชนิด เทานั้นคือผู้ที่กฎหมายและสังคมยอมรับผู้กอให้เกิดผลและผู้ปฏิบัติการอยางไรก็ตามคนโดยทั่ว ๆ ไปที่อยู่ในชุมชั้นนั้นก็มีบทบาทสำคัญเพราะวามีอิทธิพลตอพฤติกรรมของบุคคลอื่น ๆ ไม่มาจะเปนทางตรงหรือทางออมก็ตามเชนการเลือกตั้งโดยทั่ว ๆ ไปผู้นำจะได้ตำแหนงหรือไมนั้นก็ขึ้นอยู่กับมติของคนโดยทั่ว ๆ ไปลักษณะทางภูมิศาสตรและการเมืองจึงมีความสัมพันธกันและเปนสวนหนึ่งของโครงสรางทางผู้นำนอกจากนี้ความผูกพันของบุคคลที่อยูนอกท่องที่ที่มีตอผูนำในชุมชนก็อาจมีผลที่สำคัญตอการตัดสินใจในการพัฒนาชุมชนได้

2) แบงโดยยึดถือความสามารถ (Scope of influence) การแบงประเภทนี้สามารถแบงผูนำออกได้เปน 2 ประเภท คือผู้นำที่มีความสามารถโดยทั่วไป (genral) กับผู้นำที่มีความสามารถเฉพาะ ด้าน (specialized) ผูนำแตละคนจะมีความสามารถที่จะมีอิทธิพลหรือโนมนาวจิตใจสมาชิกในชุมชนได้แตกตางกันออกไป ผู้นำบางคนมีความถนัดทุกเรื่องขณะที่ผู้นำบางคนอาจมีความถนัดเฉพาะอยางแตเดิมเชื่อกันวาผู้นำที่มีความถนัดทุกทางมีจำนวนน้อยกวาผู้นำที่มีความถนัดเฉพาะดานตอมาจากการศึกษาวิจัยก็ได้พบวา ไมมีความแนนนอนเสมอไปเพราะบอยครั้งเมื่อได้ทำการสำรวจผูนำในชุมชนจะมีคาบเกี่ยวกัน (Overlap) คือมีบทบาทได้ทั้ง ๒ อยาง โดยเฉพาะอยางยิ่งผูนำที่เกี่ยวของกับธุรกิจการอุตสาหกรรมและการเมืองสมาชิกในชุมชนอาจมองผู้นำในบทบาทแตกตางกันออกไปอยางไรก็ตามไมวาผู้นำจะมีบทบาทถนัดทุกอยางหรือถนัดเฉพาะเรื่องก็ตามเมื่อชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นโดยมีความซับซอนและมีการแบงงานกันทำเฉพาะอยางเพิ่มมากขึ้นแนวโนมของผู้นำเฉพาะด้านที่จะเกิดขึ้นก็มีเปนเงาตามตัวมานอกจากนี้เมื่อชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นโอกาสที่ผู้นำที่มีความสามารถทุกด้านจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวเองเป็นผู้นำที่มีความสามารถเฉพาะดานตามเพิ่มไปดวย

3) แบงโดยยึดถือการปรับตนเอง (basic orientation) วิธีการนี้สามารถที่จะแบงผู้นำออกได้เปน 2 ประเภท คือผู้นำที่ชอบแตงาน (task) และผู้นำที่ชอบแตความสัมพันธผู้นำที่ชอบแตตัวเองเปนผูนำที่มีความสามารถเฉพาะด้านตามเพิ่มไปดวยบังคับบังชาเปนสิ่งสำคัญที่รองลงไปขณะที่ผู้นำที่ชอบแตความสัมพันธถือวาเปนความสัมพันธของบุคคลในทีมงานนี้เปนสิ่งสำคัญที่สุดความสำเร็จของงานมาเปนอันดับหลังผูนำทั้ง 2 แบบนี้ยังมีความสำคัญตอชุมชนโดยเฉพาะอยางในชุมชนที่ยังตองการพัฒนายังตองการเปลี่ยนแปลงสิ่งตาง ๆ อีกมากมายนั้นผู้นำที่เอาแตงานยิ่งเปนสิ่งที่จำเปนเพราะผูนำประเภทนี้มีจิตในแนวแนที่จะพัฒนาชุมชนของตนเองใหดีขึ้นในเวลารวดเร็วแตในสังคมที่มีการพัฒนา

และมีการปรับตัวดีแล้วผู้นำที่เอาแต่สังคมคอนข่างจะมีประโยชนมากเพราะทำให้ชุมชนมีความกลมกลืนนาอยู่ไมมีความขัดแยงความสัมพันธของสมาชิกในชุมชนมีมากและอยู่ในระดับที่ดี

2.4.3.3 คุณสมบัติและลักษณะของผู้นำทองถิ่น

อุดมเดช ดวงแกว (อุดมเดช ดวงแกว 2555, หน้า 127-128) คุณสมบัติและลักษณะของผู้นำท่องถิ่น คือ ความสามารถของผู้นำทั่วไปนั้นเอง แต่จะต่องมีคุณสมบัติลักษณะและความสามารถเพิ่มเติมเปน พิเศษให้เหมาะสมกับสภาพทองถิ่น หรือชนบทไทยเฉพาะอีกดวย

สรุปได้ว่า คุณสมบัติและลักษณะของผู้นำท่องถิ่นมี ดังนี้

1) มีคุณสมบัติและลักษณะของผู้นำทั่วไป

2) มีความรูหรือทักษะเหนือกวาชาวบานในบางเรื่อง

3) มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงหรือมีความมั่นใจกวาชาวบาน

4) เขาใจในนวัตกรรม (Innovation) และเทคโนโลยีใหมโดยรวดเร็วพอสมควร

5) ยอมรับเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม ๆ ไปเผยแพรให้ชาวบานโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ

6) เปนตัวแทนแสดงปญหาและความต่องการของชาวบานใหผู้เกี่ยวของทราบได้ดี

7) เขาถึงประชาชนคบหางายและไมถือตัว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้นำท่องถิ่น คือ บุคคลในท่องถิ่นผู้รับการคัดเลือกจากประชาชนในท่องถิ่นนั้นกระทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไวโดยมุ่งความสำเร็จของท่องถิ่นนั้นเปนสำคัญผู้นำท่องถิ่นจึง เปนผู้ที่คอยเผยแพรความรู้แนวความคิดตาง ๆ ในการพัฒนาท่องถิ่นไปยังเพื่อนบาน และผู้คอยชักนำสมาชิกในท่องถิ่นเขามารวมในการพัฒนาหมู่บานผู้นำท่องถิ่น

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสรางภาพลักษณ

การสร่างภาพลักษณ์เปนกระบวนการสร่างเอกลักษณ์ตามที่องคกรนั้นต่องการซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการรับรูของสาธารณชน การสร่างภาพลักษณ์ยังเกี่ยวของกับความพยายามขององคกรที่จะปลูกฝังความประทับใจต่อประชาชน เปนภาพลักษณ์ทางบวกที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญขององคกร

ธงชัย สันติวงษและคณะ (ธงชัย สันติวงษและคณะ 2542, หน้า 150) กลาวถึงความสำคัญของการสร่างภาพลักษณ์วาภาพลักษณ์หมายถึงชุดของความหมาย (Set of Meanings) เหมือนสิ่งของที่ได้รู้จักและสามารถบรรยายความออกมาได้รวมทั้งจดจำ สามารถอ่างอิงและสัมพันธ์ถึงได้ทั้งนี้การกระทำดังกลาวนั้น จะเกิดขึ้นมาได้เนื่องจากเกี่ยวข่องกับความเชื่อ แนวคิดและความประทับใจที่มีต่อสิ่งของตาง ๆ นั้น สาเหตุที่ภาพลักษณ์ได้กลายเปนที่สนใจกันมากเปนพิเศษ สืบ

เนื่องมาจากการมีข้อสมมติฐานที่ว่า การมีภาพลักษณ์ที่ดีหรือเป็นบวก (Positive Image) นั้นจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้ดีและมีความสำเร็จสูง

วาสนา จันทรสวาง และคณะ (วาสนา จันทรสวาง และคณะ 2547, หน้า 63) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ได้ด้วยวิธีการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แม้จะอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานและต่อเนื่องแต่ให้ผลคุ้มค่า ภาพลักษณ์นั้นจะปล่อยให้เกิดขึ้นตามธรรมชาติไม่ได้ เพราะจะไม่เป็นไปตามที่เราต้องการ หรือ อาจผิดพลาดจากความเป็นจริง กลวิธีในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี คือ การประชาสัมพันธ์สร้างสรรค์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มีสาระความเป็นจริงและพัฒนาอยู่เสมอ

การสร้างภาพลักษณ์หมายถึง การกำหนดภาพ หรือ คุณลักษณะของสินค้าให้ปรากฏในความคิดของลูกค้า ซึ่งการกำหนดภาพลักษณ์หรือ ตำแหน่งของสินค้านี้เองที่จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าใครควรเป็นผู้ใช้ สินค้าชนิดนี้ (นันทนา นันทวโรภาส 2554, หน้า 43) เป็นที่ทราบกันดีว่านายกเมืองพัทยาเป็นบุคคลสาธารณะ (Public Figure) มักเป็นที่รู้จักกันโดยภาพ (Image) มากกว่าตัวตนที่แท้จริงของบุคคลนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การสื่อสารขณะมีการเลือกตั้งและขณะดำรงตำแหน่ง การสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของนายกเมืองพัทยานั้น จะเป็นภาพที่นายกเมืองพัทยาคาดคิดว่าเป็นที่พึงประสงค์ของประชาชนกลุ่มต่างๆ แล้วจึงมีการฉายภาพส่งต่อไปยังกลุ่มประชาชน กลุ่มนักท่องเที่ยวและกลุ่มสื่อมวลชน ยอมเป็นกระบวนการสื่อสารที่สำคัญส่วนหนึ่งของการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองทั้งหมดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้การสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาเพื่อฉายภาพส่งต่อไปยังกลุ่มต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องเลือกวิธีการสร้างภาพลักษณ์ที่เหมาะสมโดยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสาระสำคัญ (Theme)ของการสื่อสารและลีลา(Tone) ในการสื่อสารตลอดจนกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารโดยต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ในแต่ละครั้งซึ่งล้วนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งหมดด้วย

R.E. Denton, Jr. & G.C. Woodward (R.E. Denton, Jr. & G.C. Woodward 1990, pp. 53-54)การสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง ได้กลายมาเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งในยุทธศาสตร์การหาเสียงเลือกตั้งชิงตำแหน่งต่าง ๆ โดยเฉพาะในยุคที่สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปัจจุบันการแข่งขันทางการเมืองระหว่างนักการเมืองมักเน้นภาพลักษณ์ลีลา หรือสิ่งที่ปรากฏต่อสายตา ยิ่งกว่าปัญหา หรือ นโยบายทางการเมือง เช่น ในกรณีการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ.1984 ชาวอเมริกันชื่นชอบภาพลักษณ์ของ Reagan มากกว่า Mondale แต่เห็นด้วยกับนโยบายของ Mondale มากกว่าผลการเลือกตั้งปรากฏว่า Reaganได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น เพราะฉะนั้นนักการเมืองยุคใหม่ต้องเป็นพนักงานขายที่ดีต้องเข้าใจว่าบุคลิกและลีลามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าสาระ

สำหรับกรอบแนวคิดในการศึกษาเรื่องภาพลักษณ (Image) นั้น การผนวกกรอบทฤษฎี The Image Theory เข้ากับทฤษฎี Perceptual Balance เพื่ออธิบายการสร้างภาพลักษณของนักการเมืองไดอยางชัดเจน คือ

ทฤษฎีแรก คือ TheImageTheory หรือ StimulusTheoryอธิบายวาภาพ (Image)ของผูสมัครถูกกำหนดโดยคุณสมบัติตาง ๆ ที่ตัวผูสมัครฉายภาพ (Project) ไปสูผูมีสิทธิเลือกตั้งซึ่งภาพที่ผูสมัครสรรสรางขึ้นแลวฉายออกไป จึงเปนภาพที่ผูมีสิทธิเลือกตั้งสามารถเห็นและตอบสนองไดอยางเดียวกัน ดังนั้นผูสมัครที่ฉายภาพซึ่งไดรับความนิยมสูงสุด ก็จะดึงดูดคะแนนเสียงไดมากที่สุดและจะชนะการเลือกตั้งไป ดวยเหตุนี้พวกที่เชื่อใน The Image Theory จึงใหความสำคัญอยางสูงตอคุณสมบัติสไตลและเทคนิคที่ผูสมัครนำมาใชในการรณรงคหาเสียง

ทฤษฎีที่สอง คือ Perceptual Balance หรือ Perceiver-Determined Theory อธิบายวาผูมีสิทธิเลือกตั้งแตละคนจะมีคานิยม หรือ ทัศนคติสวนตัวอยูแลว ซึ่งจะเปนตัวกำหนดการรับรูของผูสมัคร แมวาคุณสมบัติตาง ๆ ที่ผูสมัครฉายภาพออกมานั้นจะถือวาเปนองคประกอบที่สำคัญในกระบวนการรับรูของผูมีสิทธิเลือกตั้ง แตคานิยมบางอยางของผูมีสิทธิเลือกตั้งจะมีความสำคัญตอผูมีสิทธิเลือกตั้งแตละคนมากกวา และมากเสียจนกระทั้งผูมีสิทธิเลือกตั้งจะเสาะแสวงหาผูสมัครที่มีคานิยมอยางเดียวกันนั้นเพื่อที่วาผูมีสิทธิเลือกตั้งจะสามารถรักษาสมดุล (Balance) แหงทัศนคติตาง ๆ ของตนไวและเพื่อใหแนใจวาผูสมัครที่ตนสนับสนุนคิดอยางเดียวกับตน ผูมีสิทธิเลือกตั้งจึงมักจะบิดเบือน (อยางไมรูตัว) ขาวสารที่เกี่ยวกับผูสมัครที่ตนนิยมและคูแขงของผูสมัครดังกลาวเสีย

เมื่อผูมีสิทธิเลือกตั้งไดตัดสินใจไปแลวเกี่ยวกับผูสมัครคนใด ผูมีสิทธิเลือกตั้งก็มักจะเสริมความเชื่อ หรือ การตัดสินใจของตนดวยการบิดเบือนคำพูดและการกระทำของผูสมัครตาง ๆ เพื่อใหคุณสมบัติที่ปรารถนาทั้งปวงเปนของผูสมัครที่ตนนิยมมากที่สุดสวนคุณสมบัติที่ไมพึงปรารถนาใหเปนของผูสมัครที่ตนไมนิยม โดยทฤษฎีPerceptual Balance Theory จะใหความสำคัญตอความโนมเอียงดั้งเดิมของผูมีสิทธิเลือกตั้ง ไมวาจะเปนการฝกใฝพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่งอุดมการณ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งลวนเปนปจจัยระยะยาว ในขณะที่The Image Theory มองปจจัยระยะสั้นเฉพาะการเลือกตั้งแตละครั้ง โดยเฉพาะอยางยิ่งคุณสมบัติของผูสมัครที่ถูกฉายออกมา คือตัวกำหนดการรับรูของผูมีสิทธิเลือกตั้ง

ดังนั้น จะเห็นไดวาการอธิบายของทั้งสองทฤษฎีตางก็ไมสมบูรณดวยกันทั้งคู เพราะการสรางภาพลักษณทางการเมืองนาจะเปนเรื่องของปฏิสัมพันธที่โตตอบกันอยางตอเนื่อง ระหวางผูสมัครกับผูมีสิทธิเลือกตั้ง กลาวคือ ผูสมัครไมเพียงแตจะเลือกฉายภาพคุณสมบัติที่เลือกสรรแลวไปสูตัวผูมีสิทธิเลือกตั้งเทานั้น หากแตยังตองคิดเองดวยวาผูมีสิทธิเลือกตั้งรับรูภาพของตนอยางไร สวนผูมีสิทธิเลือกตั้งก็ไมเพียงแตจะรับรูภาพที่ผูสมัครฉายออกมาเทานั้น หากแตยังมีมติอื่น ๆ อีกที่จะประเมิน หรือ กำหนดภาพของตัวผูสมัครคนดังกลาวอีกดวย

สรุปได้ว่า การสรางภาพลักษณทางการเมืองของนักการเมืองเพื่อชิงตำแหนงทางการเมืองใหยาวนานนั้น หมายถึงชุด หรือ กลุมของการรับรูที่ประชาชนมีตอผูสมัครรับการเลือกตั้งซึ่งรวมถึงความรูอันเปนอัตวิสัย ความรูสึกและความโนมเอียงที่มีอยูแตเดิมเกี่ยวกับตัวนักการเมือง หรือ อาจกลาวไดวาในทางปฏิบัติภาพของนักการเมืองอยูที่วาประชาชนรับรูเกี่ยวกับตัวของนักการเมือง อยางไร ซึ่งมีที่มาจากทั้งความรูอันเปนอัตวิสัย (Subjective Knowledge)ของประชาชนและเนื้อความ (Messages) ที่นักการเมืองพยายามฉายภาพไปใหประชาชนไดรับรูนั่นเอง

2.5.1 การโฆษณาและการประชาสัมพันธ

เปนเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารภาพลักษณในทางการเมือง รูปแบบของการสื่อสารหรือการรณรงคแบงเปน 2 วิธี คือ

1. กิจกรรมการสื่อสารทางออม เปนกิจกรรมที่เสนอผานงานประชาสัมพันธเชน การแถลงขาวการจัดกิจกรรมพิเศษตาง ๆ การสื่อสารในรูปแบบนี้ตองอาศัยสื่อมวลชนเปนผูสงผานขอมูลให

2. กิจกรรมการสื่อสารทางตรงเปนกิจกรรมที่พรรคโฆษณาหาเสียงผานสื่อของพรรคโดยตรง เชน โปสเตอรการซื้อสื่อโฆษณาทางโทรทัศนวิทยุหนังสือพิมพรถกระจายเสียงแผนพับใบปลิวจดหมายตรงอินเทอรเน็ต

Brian McNair (Brian McNair 1999, p.94) การโฆษณาทางการเมือง คือ การซื้อพื้นที่โฆษณาตามอัตราทางธุรกิจ เพื่อที่จะสงผานขอมูลขาวสารจากพรรคการเมืองไปยังสื่อมวลชน โดยจะทำหนาที่ 2 อยางในการแลกเปลี่ยนสินคากับผูบริโภค ไดแก การใหขอมูล คือ ตัวผูสมัครกับนโยบายและประเด็นที่นำเสนอและการทำหนาที่เปลี่ยนสินคาใหมีความหมายในเชิงสัญลักษณคือ แปลงคุณคาของสินคาผานการสื่อสารใหสอดคลองกับวัฒนธรรม ความคิด ความตองการ คานิยมของผูบริโภค ทั้งนี้นักการเมืองจะตองนำเสนอความแตกตางของพรรค แมจะเปนสินคาชนิดเดียวกันก็ตาม

Brian McNair (Brian McNair 1999, p.93) การโฆษณาทางการเมือง เปนการใชสื่อสารมวลชนประเภทเดียวที่นักการเมืองสามารถควบคุมได ทั้งหมด ทั้งการนำเสนอนโยบายกระบวนการ กำหนดวาระ การเนนประเด็นสำคัญตลอดจนการโจมตีจุดออนของคูแขงขัน การซื้อสื่อโฆษณาหาเสียงทางโทรทัศนเปนกระแสหลักของการเลือกตั้งสมัยใหมทั้งในอังกฤษ อเมริกาและประเทศอื่น ๆ แมวารูปแบบและความถี่จะแตกตางกัน แตโฆษณาทางการเมืองก็กลายเปนหัวใจของการสื่อสารทางการเมืองไปแลว

สุรพงษ โสธนเสถียร (สุรพงษ โสธนเสถียร 2545, หน้า 54) สำหรับกฎหมายเลือกตั้งในประเทศไทยนั้น คณะกรรมการเลือกตั้งจะทำหนาที่จัดสรรเวลา เพื่อใหพรรคการเมืองไดนำเสนอแนวนโยบาย ผานทางโทรทัศนในสัดสวนซึ่งเปนที่ตกลงกัน การหาเสียงเลือกตั้งในเมืองไทยจึงมุงไปสูสื่ออื่น ๆ ที่กฎหมายเปดชองใหเชน การใชปายโปสเตอรปายโฆษณากลางแจง สื่อสิ่งพิมพและอื่น ๆ การประชาสัมพันธทางการเมือง คือ การที่รัฐบาล หรือ นักการเมืองสงสารสนเทศทางการเมือง อันได

แกนโยบายซึ่งสอดคล้องกับสภาพปญหา หรือ แนวทางของรัฐบาล หรือ นักการเมืองไปยังประชาชน เพื่อหวังผลสำเร็จของนโยบายและภาพลักษณของรัฐบาล หรือนักการเมือง

สุรพงษ โสธนเสถียร (สุรพงษ โสธนเสถียร 2544, หน้า 18) กระบวนการประชาสัมพันธทางการเมืองจะเริ่มต้นจากการระดมความคิดเห็นของประชาชน เพื่อรวบรวมข้อมูลขาวสารอันเปนสวนประกอบที่รัฐบาลหรือนักการเมืองจะนำไปวางแผนผานองคกรของรัฐ เมื่อรัฐกำหนดนโยบายได แล้วก็นำนโยบายนั้นไปแปลงเปนขาวสารทางการประชาสัมพันธทั้งนี้เพื่อให้อยู่ในรูปแบบที่ง่ายต่อการสื่อสารกับประชาชน การแปลงนโยบายให้อยู่ในรูปขาวสารทางการประชาสัมพันธจะต้องผานการวางแผนประชาสัมพันธที่พิถีพิถัน ทั้งนี้เพราะขาวสารการประชาสัมพันธที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องใช้ยุทธศาสตรการสื่อสารไม่วาลักษณะของขาวสารจะอยู่ในรูปแบบใด เนื้อหาสาระจะเปนอยางไร ใช้สื่อประเภทใดควรจะนำเสนอออกไปเมื่อใด จึงจะสอดคล้องกับสาธารณชน หรือ ผู้รับสารที่เปนกลุมเปาหมายเมื่อได้แผนการประชาสัมพันธทางการเมืองเปนที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำแผนการดังกลาวไปปฏิบัติการ เพื่อเผยแพรสารประชาสัมพันธที่วางแผนไว้การปฏิบัติตามแผนการประชาสัมพันธทางการเมืองมีหลายวิธีอาทิเชน การใช้สื่อมวลชนสัมพันธชุมชนสัมพันธการเผยแพรโดยตรงและการให้คำปรึกษา

การประชาสัมพันธทางการเมืองยุคใหม เริ่มเมื่อ Nixon และ Kennedy รณรงค์เลือกตั้งโดยการโต้วาทีผานโทรทัศนในป ค.ศ.1960 ส่งผลกระทบอยางกว้างขวางและทำให้ Kennedyชนะการเลือกตั้งในครั้งนั้น หลังจากนั้นบรรดานักการเมืองทั้งหลายก็พยายามที่จะใช้สื่อประชาสัมพันธทางโทรทัศนให้เกิดผลบวกแกตนเองอยางแพรหลายในประเทศตาง ๆ

2.5.2 การประชาสัมพันธทางการเมือง แบงเปน 4 รูปแบบ ดังนี้

1) การบริหารสื่อ คือ การสร้างกิจกรรมที่สานสัมพันธกับสื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและนำเสนอขาวของพรรคในทางที่ดี

2) การบริหารภาพลักษณของพรรคและนักการเมือง

3) การสื่อสารภายในองคกร เพื่อกำหนดชองทางการส่งผานขอมูลจากภายในไปสูภายนอก

4) การบริหารสารสนเทศ สารสนเทศเปนอาวุธที่ทรงพลัง การเลือกการกำจัดและการบิดเบือนเปนพื้นฐานที่สำคัญต่อการสร้างสาธารณคติ

ทั้งนี้ การโฆษณาและประชาสัมพันธเปนเครื่องมือทางการตลาดในการสื่อสารกับผู้เลือกตั้งเปนเครื่องมือของการกำหนดยุทธศาสตรเพื่อไปสูเปาหมายทางการเมือง โดยอาศัยการสื่อสารสร้างแนวทางการยอมรับขึ้นในกลุมประชาชนผู้รับสาร ซึ่งเปนพลังอำนาจทางการเมืองในการควบคุมระบบการเมืองให้เปนไปตามเจตนารมณ (สถาบันพระปกเกลา 2547, หน้า 60)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประชาสัมพันธทั้งนี้เพื่อให้อยู่ในรูปแบบที่ง่ายต่อการสื่อสารกับประชาชน การแปลงนโยบายให้อยู่ในรูปขาวสารทางการประชาสัมพันธจะต้องผานการวางแผน

ประชาสัมพันธที่พิถีพิถัน ทั้งนี้เพราะขาวสารการประชาสัมพันธที่จะประสบความสำเร็จได นั้นจะตองใชยุทธศาสตรการสื่อสารไมวาลักษณะของขาวสารจะอยูในรูปแบบใด เนื้อหาสาระจะเปนอยางไร ใชสื่อประเภทใดควรจะนำเสนอออกไปเมื่อใด จึงจะสอดคลองกับสาธารณชน หรือ ผูรับสารที่เปนกลุมเปาหมายเมื่อไดแผนการประชาสัมพันธทางการเมืองเปนที่เรียบรอยแลว

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

การตัดสินใจเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของทุกคนเพราะมีเรื่องราวต่าง ๆ เข้ามาให้ตัดสินใจว่าจะต้องกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่เกือบตลอดเวลาการตัดสินใจในเรื่องส่วนตัวของบุคคลแต่ละคนโดยทั่วไปไม่ค่อยมีปัญหาหรือมีผลกระทบมากนักเพราะเป็นการตัดสินใจของตนเองในกิจกรรมของตนเองซึ่งหากเกิดข้อผิดพลาดใด ๆ ย่อมส่งผลเฉพาะแก่บุคคลผู้ตัดสินใจเท่านั้น แต่หากเป็นการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องบุคคลอื่น กลุ่มบุคคลอื่น องค์กร หรือสถาบัน การตัดสินใจนั้นย่อมมีความสำคัญและจำเป็นจะต้องคิดพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดหรือหากเกิดก็ต้องทำเกิดผลเสียหายน้อยที่สุด หลักการในการตัดสินใจรวมถึงกระบวนการในการตัดสินใจ จึงมีความสำคัญอย่างมาก

การตัดสินใจของบุคคลแต่ละคนอาจจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ เพราะแต่ละคนมีความรู้สึก ความคิดเห็น ความพึงพอใจ ค่านิยม และความต้องการที่แตกต่างกันรวมถึงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันอีกด้วย

2.6.1 ความหมายของ “การตัดสินใจ”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554, หน้า 485) ให้ความหมายคำว่า “ตัดสินใจ” ไว้ดังนี้ว่า หมายถึง [ก.] ตกลงใจ

สุเมธ เดียวอิศเรศ (สุเมธ เดียวอิศเรศ 2562, หน้า 127) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกทางปฏิบัติ ซึ่งมีอยู่หลายทางเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

สำฤทธิ์ ราชสมณะ (สำฤทธิ์ ราชสมณะ 2561, หน้า 283) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ คือ กระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะลดจำนวนทางเลือกจากหลาย ๆ ทางมาให้เหลือเท่าจำนวนทางเลือกที่ต้องการซึ่งจะเป็นทางเลือกที่ผู้เลือกพอใจมากที่สุดตามหลักเกณฑ์ของแต่ละคน

การตัดสินใจ ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ Decision

D.E Griffiths. (D.E Griffiths. 1959, p.104.) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นการศึกษาทางเลือกทางการปฏิบัติโดยการคิดการเลือกทางเลือกที่แตกต่างกัน

J.A.F. Stoner. (J.A.F. Stoner. 2019, p.150.) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกการตัดสินใจลงไปอย่างใดอย่างหนึ่ง - cut off

L.S. Scheckel and Others (eds.). (L.S. Scheckel and Others (eds.). 2019, p.50.) ให้คำนิยามว่า การตัดสินใจเป็นเหตุการณ์สร้างสรรค์ทางจิต ที่ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการผสมผสานกันเพื่อผลในทางปฏิบัติ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกหลายๆ ทางเลือก เพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดและเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดโดยไม่มีความเสียหายผิดพลาดหรือมีน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

การตัดสินใจนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเวลาในการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยอาจจะส่งผลดีหรือผลเสีย และอาจจะเกี่ยวข้องกับบุคคลคนเดียวหรือหลายคนหรือกลุ่มบุคคล หรือองค์การ หรือสถาบันใดก็ได้

2.6.2 ประเภทของการตัดสินใจ

การตัดสินใจของแต่ละบุคคลนั้นจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสภาพของปัญหา สถานการณ์ในปัญหา ช่วงเวลาที่ใช้ในการตัดสินใจ การตัดสินใจมีหลายประเภท และสามารถตัดสินใจได้ในหลายรูปแบบ

Herbert A. Simon. (Herbert A. Simon. 2019, pp.5-6.) ได้แบ่งชนิดของการตัดสินใจออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Programmed decisions) เป็นการตัดสินใจตามระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนที่เคยปฏิบัติมาจนกลายเป็นงานประจำ เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการลาป่วย ลากิจ ลาบวช การอนุมัติการเบิกจ่ายเงิน การอนุมัติผลการศึกษา เป็นต้น การตัดสินใจแบบกำหนดไว้ล่วงหน้านี้ เปิดโอกาสให้ผู้บริหารเลือกทางเลือกได้น้อย เพราะว่าเป็นการตัดสินใจภายใต้สภาวการณ์ที่แน่นอน

2. การตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดหรือไม่มีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Non-programmed decisions) เป็นการตัดสินใจในเรื่องใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ไม่มีระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนที่เคยปฏิบัติมาก่อน จึงเป็นเรื่องยุ่งยากแก่ผู้ตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและความไม่แน่นอนด้วย เช่น การตัดสินใจนำเงินไปลงทุนเพื่อหาผลตอบแทนหรือผลกำไรในธุรกิจ การตัดสินใจผลิตสินค้าตัวใหม่ หรือการตัดสินใจในการขยายกิจการ เป็นต้น

การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Programmed Decisions) อาจเรียกว่า การตัดสินใจแบบโครงสร้าง (Structure Decision) และการตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดหรือไม่มีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Non-programmed Decisions) อาจเรียกว่า การตัดสินใจแบบไม่เป็นโครงสร้าง (Unstructured Decision) นอกจากนี้มีนักวิชาการได้นำเสนอการตัดสินใจอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การตัดสินใจแบบผสมผสาน หรือการตัดสินใจแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Decision) เป็นการตัดสินใจแบผสมระหว่างแบบโครงสร้างและแบบไม่เป็นโครงสร้างคือบางส่วน

สามารถตัดสินใจแบบโครงสร้างได้ แต่บางส่วนไม่สามารถทำได้โดยปัญหาแบบกึ่งโครงสร้างนี้จะใช้วิธีแก้ปัญหาแบบมาตรฐาน และการพิจารณาโดยมนุษย์รวมเข้าไว้ด้วยกัน คือ มีลักษณะเป็นกึ่งโครงสร้าง แต่มีความซับซ้อนมากขึ้น ขั้นตอนจึงไม่ชัดเจนว่าจะมี

2.6.3 รูปแบบการตัดสินใจ

นักวิชาการหลายท่านได้ทำการจำแนกรูปแบบการตัดสินใจไว้ ดังนี้

กิติมา ปรีดีดิลก (กิติมา ปรีดีดิลก 2559, หน้า 91-99) ได้กล่าวถึง “การตัดสินใจ” ว่า การตัดสินใจมีมากมายหลายวิธี การตัดสินใจเรื่องหนึ่ง ๆ อาจใช้วิธีการหรือรูปแบบเทคนิคที่ใช้ในการตัดสินใจได้หลายวิธีซึ่งนำมาสรุปได้ ดังนี้

1. การตัดสินใจโดยใช้สัญชาตญาณ เป็นการตัดสินใจที่เกิดขึ้นโดยใช้ความรู้สึกของผู้ตัดสินใจเองเป็นหลัก ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ หรืออิทธิพลต่อการตัดสินใจ การตัดสินใจแบบนี้เป็นการคาดการณ์ในอนาคตของผู้ตัดสินใจเองโดยปราศจากข้อมูล

2. การตัดสินใจโดยถือข้อเท็จจริง คือ การนำข้อเท็จจริงมาใช้ในการตัดสินใจถือว่าเป็นการตัดสินใจที่เป็นผล มีสิ่งสนับสนุน จึงเป็นการตัดสินใจที่น่าเชื่อถือได้

3. การตัดสินใจโดยอาศัยประสบการณ์ ผู้ตัดสินใจใช้ประสบการณ์ในอดีตมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

4. การตัดสินใจโดยวิธีการวิจัยปฏิบัติการ เป็นการตัดสินใจที่นำเอาข้อมูลที่หามาได้มากระทำตามวิธีการทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของการปฏิบัติงานในแต่ละวิธีเพื่อให้ได้ประสิทธิผลสูงสุดโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

5. การตัดสินใจโดยจำลองสถานการณ์ เป็นการตัดสินใจโดยทำให้ปัญหาต่าง ๆ คล้ายหรือสอดคล้องกับผลสำเร็จครั้งก่อนหรือการตัดสินใจแบบนี้จะเลียนแบบสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว

6. การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น เป็นการตัดสินใจที่นำการคิดคำนวณ หรือการประมาณมาเลือกวิธีการตัดสินใจที่ดีที่สุดในสถานการณ์นั้น

7. การตัดสินใจโดยใช้ตัดสินพฤกษา เป็นการตัดสินใจที่ออกมาในรูปของไดอะแกรมของเหตุการณ์ที่จะเป็นไปได้ในอนาคต

8. การตัดสินใจแบบมอนติคาร์โล เป็นการตัดสินใจที่แคบกว่าการจำลองสถานการณ์ แต่จะรวมเอาความน่าจะเป็นมาด้วย

9. การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีการเข้าคิว เป็นการตัดสินใจโดยพิจารณาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานซึ่งจัดลำดับก่อนหลัง

10. การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีเกมส์ เป็นการตัดสินใจที่ผู้บริหารพยายามหาสิ่งที่อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายกันมาแล้วแก้ปัญหา

พิมลจันทร์ นามวัฒน์และจุมพล หนิมพานิช (พิมลจันทร์ นามวัฒน์และจุมพล หนิมพานิช 2560, หน้า 262) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจอาจทำได้ในหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบก็เหมาะสมกับการตัดสินใจแต่ละเรื่อง จึงต้องรู้จักเลือกใช้รูปแบการตัดสินใจที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของปัญหาโดยได้แบ่งการตัดสินใจออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. การตัดสินใจโดยบุคคลคนเดียว เหมาะกับการตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วและเป็นเรื่องธรรมดา ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากซึ่งผู้บริหารมีข้อมูลและทักษะเพียงพอที่จะทำการตัดสินใจด้วยตนเองได้ นอกจากนี้การตัดสินใจโดยบุคคลคนเดียวยังมีความจำเป็นสำหรับการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉินอีกด้วยซึ่งอาจทำได้หลายแบบ คือ

1.1 ผู้บริหารต้องตัดสินใจเองโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่

1.2 ผู้บริหารตัดสินใจเองโดยหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ใต้บังคับบัญชา

1.3 ฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นรายบุคคลแล้วทำการตัดสินใจด้วยตนเอง

1.4 ฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาแล้วทำการตัดสินใจด้วยตนเอง

2. การตัดสินใจโดยกลุ่ม เหมาะสำหรับการตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนซึ่งผู้บริหารมีความรู้และทักษะไม่กว้างขวางพอที่จะตัดสินใจได้ดีที่สุด การใช้กลุ่มตัดสินใจจะช่วยให้ได้ความคิดกว้างขวางจากผู้ที่มีประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ กันการตัดสินใจโดยกลุ่มอาจทำได้หลายรูปแบบ คือ

2.1 การตัดสินใจโดยกลุ่มผู้บริหาร เป็นการตัดสินใจในระดับสูงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ๆ และยุ่งยาก อัตราเสี่ยงภัยต่อการตัดสินใจสูง การตัดสินใจจะมีประสิทธิภาพได้ควรเป็นการตัดสินใจโดยกลุ่มผู้บริหารและนอกจากนี้การที่ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตัดสินใจช่วยป้องกันปัญหาการขัดแย้งและต่อต้านการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดจากการตัดสินใจนั้น ๆ ด้วย

2.2 การตัดสินใจโดยคณะกรรมการ เป็นการตัดสินใจระดับสูงเช่นเดียวกับการตัดสินใจโดยกลุ่มผู้บริหาร และเรื่องที่ต้องทำการตัดสินใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถเฉพาะหลาย ๆ ด้าน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความคิดเห็นจากผู้ชำนาญการในแต่ละด้าน ในกรณีเช่นนี้ผู้บริหารระดับสูงจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อทำการตัดสินใจ คณะกรรมการดังกล่าวจะประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจจะมีผู้บริหารบางคนหรือทุกคนร่วมอยู่ด้วย

2.3 การตัดสินใจโดยกลุ่มระหว่างผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรภายในหน่วยงานหรือในฝ่ายซึ่งใช้วิธีการ ๔ วิธี คือ

2.3.1 สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนมีสิทธิออกเสียงในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายเท่าเทียมกัน

2.3.2 สมาชิกเพียงแต่เสนอข้อคิดเห็นแนะนำประกอบการตัดสินใจขั้นสุดท้ายแก่ผู้บริหาร

2.3.3 การตัดสินใจโดยได้ข้อยุติที่เป็นมติเอกฉันท์ของกลุ่ม หมายถึง สมาชิกในกลุ่มเห็นพ้องต้องกันทุกคนโดยไม่มีข้อขัดแย้ง ในกรณีที่สมาชิกบางคนไม่เห็นด้วยจะต้องมีการลบล้างความคิดเห็นขัดแย้งให้เรียบร้อยเสียก่อนแล้วจึงค่อยตกลงกัน การตัดสินใจแบบนี้ทำได้ยากแต่ก็จำเป็นสำหรับการตัดสินใจในเรื่องที่ต้องอาศัยการสนับสนุนจากกลุ่ม

2.3.4 การตัดสินใจโดยได้ข้อยุติที่เป็นมติเชิงเสียงข้างมาก หมายถึง สมาชิกจำนวนเกินครึ่งหรือสองในสามของกลุ่มเห็นชอบด้วย แม้ว่าจะมีบางคนไม่เห็นด้วยก็ถือเป็นการตัดสินใจที่มาจากกลุ่ม

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2560, หน้า 188) ได้แบ่งรูปแบบการตัดสินใจไว้ 2 แบบ คือ

1. การตัดสินใจโดยใช้สามัญสำนึก ประสบการณ์และความรู้สึกต่าง ๆ (spontaneous decision making) การตัดสินใจแบบนี้เป็นการตัดสินใจโดยไม่มีหลักเพราะเพียงแต่คิดว่าอะไรเหมาะสมหรือเห็นว่าควรจะเป็นอะไรก็วินิจฉัยหรือตัดสินใจไปตามนั้นซึ่งบางทีก็เป็นลักษณะของการตัดสินใจโดยปราศจากการไตร่ตรองและมักจะอาศัยสามัญสำนึกความรู้สึกหรือสัญชาตญาณเป็นสำคัญ

2. การตัดสินใจด้วยการใช้เหตุผลไตร่ตรอง (rational decision making) การตัดสินใจแบบนี้เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ เป็นการตัดสินใจโดยการใช้หลักเหตุผลและวิธีการที่เหมาะสมเข้าช่วยเพื่อให้เกิดผลในทางที่ดีและถูกต้องที่สุด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การตัดสินใจแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ คือ การตัดสินใจที่ได้กำหนดไว้และไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าโดยมีรูปแบบการตัดสินใจหลายแบบ อาทิเช่น 1) การตัดสินใจโดยบุคคลคนเดียวเหมาะกับการตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วและเป็นเรื่องธรรมดา ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมาก 2) การตัดสินใจโดยกลุ่ม เหมาะสำหรับการตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน 3) การตัดสินใจโดยใช้สามัญสำนึก ประสบการณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ และ 4) การตัดสินใจด้วยการใช้เหตุผลไตร่ตรอง

2.6.4 กระบวนการตัดสินใจ

ไม่ว่าการตัดสินใจจะเป็นไปในลักษณะใดสิ่งที่จะทำให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดนั้นควรมีกระบวนการตัดสินใจที่เหมาะสม

สมคิด บางโม (2558, หน้า 181) ได้เสนอกระบวนการตัดสินไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ กระบวนการรวบรวมข่าวสารข้อมูลจากสภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจยิ่งได้ข้อมูลมากเท่าไรยิ่งดีเท่านั้นเพราะจะทำให้การตัดสินใจถูกต้องไม่ผิดพลาดหรือผิดพลาดน้อยที่สุด

2. การคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3. การพิจารณาแนวทางปฏิบัติที่จะนำไปใช้ รวมทั้งการคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพิจารณาแก้ปัญหารวมทั้งวิเคราะห์ประเมินค่าสำหรับแนวทางปฏิบัตินั้น ๆ ควรพิจารณาหาทางเลือกไว้หลาย ๆ ทาง

4. เลือกทางปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากแนวทางปฏิบัติที่อาจจะเป็นไปได้หลาย ๆ ทางโดยเลือกแนวทางที่จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงาน

5. ตัดสินใจสั่งการให้ปฏิบัติ

6. วัดผลการปฏิบัติโดยนำไปเปรียบเทียบกับการคาดคะเนที่ตั้งไว้

วิชัย โถสุวรรณจินดา (2561, หน้า 187-194) ได้เสนอขั้นตอนหรือกระบวนการตัดสินใจไว้อีก 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตระหนักในปัญหา หมายถึง การค้นหาปัญหาและตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาก่อน

2. การระบุและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา โดยอาจเริ่มจากระบุสภาพและขอบเขตของปัญหาก่อน และพยายามค้นหาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ก่อให้เกิดปัญหาโดยพิจารณาในแนวกว้าง

3. กำหนดทางเลือกโดยเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาให้มากที่สุดให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยที่สุด

4. ประเมินทางเลือกและจัดอันดับความสำคัญ โดยใช้วิจารณญาณของผู้บริหารประเมินทางเลือกให้เหมาะสมกับสภาพและความสำคัญของปัญหาควรมีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับประเมินผล

5. การตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพสูงสุดหรือไม่หรือสามารถนำเอาไปปฏิบัติได้หรือไม่

6. การนำทางเลือกทางไปปฏิบัติ การตัดสินใจที่ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ถือว่าการตัดสินใจที่ไม่มีประสิทธิภาพ เงื่อนไขที่ดีที่สุดคือทุกคนยอมรับ มีการมอบอำนาจที่ให้ผู้เกี่ยวข้องไปปฏิบัติ การมีส่วนเกี่ยวข้อง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

7. การติดตามผลและการดำเนินงาน เพื่อจะได้ทราบว่าการตัดสินใจในเรื่องการปฏิบัติได้ผลตามที่คาดหมายไว้เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้หรือไม่เกิดปัญหาในด้านการปฏิบัติอย่างไรเพื่อจะได้ทำการแก้ไขได้ทันท่วงที

2.6.5 อุปสรรคของการตัดสินใจ

นอกจากการวินิจฉัยสั่งการจะมีอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมแล้วการตัดสินใจยังมีอุปสรรคต่าง ๆ ที่ทำให้การตัดสินใจเพื่อสั่งการไม่ประสบผลสำเร็จได้

สุเมธ เดียวอิศเรศ (2559, หน้า 134) ได้สรุปอุปสรรคของการตัดสินใจไว้ ดังนี้

1. ปัญหาข้อขัดข้องเกี่ยวกับการตัดสินใจ ได้แก่

1.1 ขาดข้อมูลและข่าวสารที่เชื่อถือได้

1.2 ขาดความรู้และประสบการณ์ในสิ่งที่จะตัดสินใจหากผู้บริหารไม่มีความรู้และประสบการณ์มากพออาจทำให้เกิดการตัดสินใจผิดพลาดได้

1.3 มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการวินิจฉัย

1.4 มีความยากลำบากในการคาดการณ์ในอนาคต

1.5 มีอำนาจหน้าที่ไม่เพียงพอในการตัดสินใจ

1.6 มีความล่าช้าในการดำเนินงาน

2. สาเหตุที่ทำให้การตัดสินใจผิดพลาด ได้แก่

2.1 ตัดสินใจและวินิจฉัยโดยไม่ยึดถือเหตุผลเป็นสำคัญ

2.2 สั่งการโดยใช้เหตุผลไม่ถูกต้อง

2.3 บิดเบือนความจริงเพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2.4 ถูกอิทธิพลครอบงำ

2.5 ใช้ข้อความกำกวม ไม่ชัดเจน

2.6 ขาดข้อมูลที่จำเป็นในการตัดสินใจ

2.7 วินิจฉัยสั่งการโดยระมัดระวังมากเกินไป

2.8 วินิจฉัยสั่งการด้วยความรีบร้อนเกินไป

สรุปได้ว่า นักวิชาการได้ให้ความเห็นและกำหนดขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจไว้ในลักษณะที่มีสาระที่คล้ายกันอยู่มากโดยมองที่ตัวของปัญหาก่อนแล้วมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุหาทางเลือกเผื่อไว้หลาย ๆ ทางก่อนแล้วจึงทำการเลือกทางที่ดีที่สุดแล้วนำไปแก้ปัญหา สุดท้ายแล้วก้มีการประเมินผลของการแก้ปัญหานั้น

2.6.6 หลักการตัดสินใจ

การตัดสินใจจะเกิดผลสัมฤทธิ์ได้นั้นมีความจำเป็นต้องอาศัยหลักการที่ดีในการตัดสินใจ

สมคิด บางโม (2558, หน้า 180) ได้กล่าวยืนยันว่า “การตัดสินใจที่ดีควรยึดหลักการดังนี้

1. การตัดสินใจต้องให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด

2. การตัดสินใจควรให้มีลักษณะเป็นไปในทางกระจายอำนาจการบริหารให้ส่วนงานต่างๆ

3. การตัดสินใจต้องให้สามารถปฏิบัติได้และเป็นไปตามนโยบาย จุดมุ่งหมาย และระเบียบแผนขององค์การ

4. ควรวางแผนการดำเนินการไว้ล่วงหน้าเพราะการตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย

ศศิมา สุขสว่าง (2562, ออนไลน์) มีการนำเสนอว่าการตัดสินใจที่ดีนั้นควรมีขั้นตอนการตัดสินใจ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดขอบเขตหรือความสำคัญของการตัดสินใจ (Identity of Decision making) คือว่า บุคคลที่เป็นผู้ตัดสินใจต้องสามารถรู้และระบุได้ว่า อะไรคือเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่อยากได้จากการตัดสินใจในครั้งนี้

2. รวบรวมทางเลือกที่มีทั้งหมดออกมา (list the Option)

เพื่อหาว่ามีทางเลือกอะไรที่จะเป็นไปได้และเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพที่สุด

3. ศึกษาและกำหนดขอบเขตของแต่ละทางเลือก (Rating the Option)

ศึกษาแต่ละทางเลือกในการตัดสินใจว่า มีประโยชน์ (Benefit) ข้อดี ข้อเสีย (Advantage, Disadvantage) ความเสี่ยง (Risk) อะไรบ้าง

4. ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best solution)

ตัดสินใจเลือกทางเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ณ ตอนนั้นตามทางเลือกที่ได้ศึกษามาที่ทำให้องค์ได้ประโยชน์สูงสุด บางครั้งหากมีทางเลือกที่ดีพอ ๆ กัน ผู้ทำการตัดสินใจอาจจะต้องใช้วิจารณญาณด้วย (intuition) ในการตัดสินใจด้วย

5. ประเมินการตัดสินใจ (Evaluate the decision)

หลังจากการตัดสินใจไปแล้วในแต่ละครั้งให้ประเมินผลการตัดสินใจในนั้นด้วยเพื่อเรียนรู้และนำมาเป็นบทเรียนในการตัดสินใจในครั้งต่อ ๆ ไป

สมคิด บางโม (2558, หน้า 181) มีข้อเสนอจากนักวิชาการอีกว่า “ลักษณะของการตัดสินใจเพื่อสั่งการให้ปฏิบัติตาม” สมควรที่จะมีองค์ประกอบในลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ดังนี้

1. เป็นเรื่องที่ผู้รับคำสั่งสนใจงานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่โดยตรง

2. คำสั่งต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานไม่ใช่เรื่องส่วนตัว

3. คำสั่งต้องเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่เยิ่นเย่อ และสามารถปฏิบัติได้

4. คำสั่งต้องแน่นอนควรเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อป้องกันความผิดพลาด

สรุปได้ว่า หลักการตัดสินใจนั้นมีมากมายหลายวิธีการให้ใช้ในการตัดสินใจ ทั้งนี้ เพราะเรื่องหนึ่ง ๆ อาจจะใช้วิธีการหรือรูปแบบการตัดสินใจที่แตกต่างกันออกไปตามแปรหรือตัวจักรสำคัญ คือ ตัวผู้บริหารนั่นเองซึ่งต้องเป็นผู้คอยพิจารณาไตร่ตรองว่าควรจะใช้วิธีการตัดสินใจแบบใดจึงจะเหมาะสมถูกต้อง เป็นประโยชน์ ประหยัด และรักษาขวัญกับกำลังใจของผู้ปฏิบัติไว้ได้ด้วย

2.6.7 อิทธิพลของการตัดสินใจ

สมคิด บางโม (2558, หน้า 182-183) การตัดสินใจของแต่ละบุคคลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและสถานภาพทางสังคมที่ต่างกัน ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์แวดล้อมของช่วงเวลาและสิ่งที่อยู่รอบตัวของบุคคลนั้น ๆ ก็ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทั้งสิ้น จึงทำให้มีหลักเกณฑ์และรูปแบบของการตัดสินใจแตกต่างกันไป บางคนชอบตัดสินใจเอง บางคนชอบตัดสินใจร่วมกับบุคคล

อื่น บางคนไม่เคยขอความคิดเห็นจากบุคคลอื่นเลยก็ได้ นักวิชาการจึงเสนอว่า มีปัจจัยที่ถือว่า “เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ดังนี้

1. ความมีอิสระของผู้บริหาร โดยทั่วไปแล้วยิ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงเท่าใดความคล่องตัวและการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจย่อมมีอิสระมาก

2. ความมุ่งหมายและประเพณีนิยมขององค์การ เช่น องค์การทหารย่อมต้องการแบบของการตัดสินใจแตกต่างไปจากองค์การพลเรือน

3. โครงสร้างของกลุ่มที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในองค์การ เช่น คณะกรรมการที่ปรึกษาสหภาพแรงงาน เป็นต้น

4. บุคคลในองค์การทุกคน บุคลิกภาพ ค่านิยม ภูมิหลัง และความคาดหมายของบุคคล จะมีผลต่อรูปแบบของการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มี 4 ด้าน คือ 1) ความมีอิสระของผู้ตัดสินใจ 2) ความมุ่งหมายหรือสภาพแวดล้อมของผู้ตัดสินใจ 3) โครงสร้างของกลุ่มที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่ผู้ตัดสินใจเกี่ยวข้องด้วย และ 4) ปัจจัยส่วนบุคคล ความคิดเห็น ค่านิยม และความพึงพอใจของผู้ตัดสินใจ

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกหลาย ๆ ทางเลือกเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้และเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดโดยไม่มีความเสียหายผิดพลาดหรือมีน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เป็นการเลือกทางปฏิบัติที่ดีที่สุดจากทางที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลดีสูงสุดในทางปฏิบัติ

การตัดสินใจมีความสำคัญทางการเมืองโดยเฉพาะการลงคะแนนเสียงการเลือกตั้งในทุกท้องที่และในทุกระดับของการเลือกตั้ง ดังนั้นจึงมีนักวิชาการกล่าวสรุปเป็นภาพรวมไว้ว่า “มีนักวิชาการทางรัฐศาสตร์ให้คำนิยามการเมืองในแง่อำนาจ ในแง่การจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคม ในแง่สถาบัน หรือในแง่โครงสร้าง เป็นต้น แต่แม้จะมีการนิยามคำว่า การเมืองไว้หลากหลายก็ตาม สิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ ก็คือ การเมืองเป็นกระบวนการที่ดำเนินโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และในการดำเนินการทางการเมืองนั้น การตัดสินใจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแทบทุกขั้นตอนของการเมือง ตัวอย่าง คือ ประชาชนต้องตัดสินใจว่า จะไปเลือกตั้งหรือไม่ และจะเลือกใคร หรือแม้แต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเองก็ต้องตัดสินใจว่า จะถอนตัวหรือไม่ รัฐบาลจะตัดสินใจยุบสภาหรือไม่”(สำฤทธิ์ ราชสมณะ, 2561, หน้า25)

พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2562, ออนไลน์) ได้เสนอ “กระบวนการตัดสินใจสำหรับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอย่างสร้างสรรค์” ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นแรกใช้ความคิดและไตร่ตรองให้ถ่องแท้ว่าเราสนใจประเด็นอะไรบ้างของบ้านเมือง กล่าวคือ บางคนอาจสนใจประเด็นทางเศรษฐกิจ บางคนอาจสนใจประเด็นการศึกษา บางคนอาจ

สนใจประเด็นสุขภาพ พิจารณาให้ตกผลึกทางความคิดว่า ตนเองสนใจประเด็นอะไรมากที่สุด แล้วเลือกประเด็นนั้นมาเป็นหลักในการพิจารณาและแสวงหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

2. แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่นำเสนอเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ มาเปรียบเทียบกัน หากมีเวลาก็หามาให้ครบทุกพรรคแต่หากมีเวลาจำกัดก็อาจหามาให้ได้สักสี่หรือห้าพรรคที่เป็นพรรคหลัก ๆ ในสนามการแข่งขัน

3. นำข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกันโดยพิจารณาว่านโยบายเรื่องนั้นสามารถแก้ปัญหาที่เราสนใจได้มากน้อยเพียงใด หากมีการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติสามารถสร้างประโยชน์แก่ตัวบุคคลและสังคมโดยรวมมากน้อยเพียงใด คุ้มค่าหรือไม่ นโยบายของพรรคนั้นเสนอแบบเกินความเป็นจริงหรือเพ้อฝันเกินไปจนไม่อาจนำไปปฏิบัติได้หรือไม่ นโยบายนั้นสร้างความเสี่ยงหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาและประเมินอย่างรอบด้านแล้วจึงตัดสินใจเลือกว่า ควรจะลงคะแนนให้พรรคการเมืองใด

4. หากพิจารณานโยบายใดนโยบายหนึ่งแล้วยังตัดสินใจไม่ได้ก็อาจขยายขอบเขตประเด็นนโยบายเพิ่มเติมโดยอาจนำนโยบายอื่น ๆ ของพรรคเหล่านั้นมาพิจารณาร่วมด้วยอย่างรอบด้าน จากนั้นจึงค่อยตัดสินใจในขั้นสุดท้ายว่าควรลงคะแนนให้พรรคการเมืองใด

มีคำอธิบายเพิ่มเติมว่า กระบวนการนี้เป็นความพยายามในการใช้เหตุผลประเมินวิเคราะห์ภายใต้ข้อจำกัดของเวลาและการมีข้อมูลข่าวสารที่ล้นเกินอย่างน้อยก็เป็นวิธีคิดและวิธีการที่ดีกว่าการเลือกตั้งที่ตั้งอยู่บนฐานของความเชื่อผู้นำพรรคแบบงมงาย หรือการถูกลากจูงด้วยกระแสอารมณ์ของความเพ้อฝันที่เลื่อนลอย หรืออยู่ภายใต้การควบคุมของบรรทัดฐานและวัฒนธรรมการเมืองของสังคม

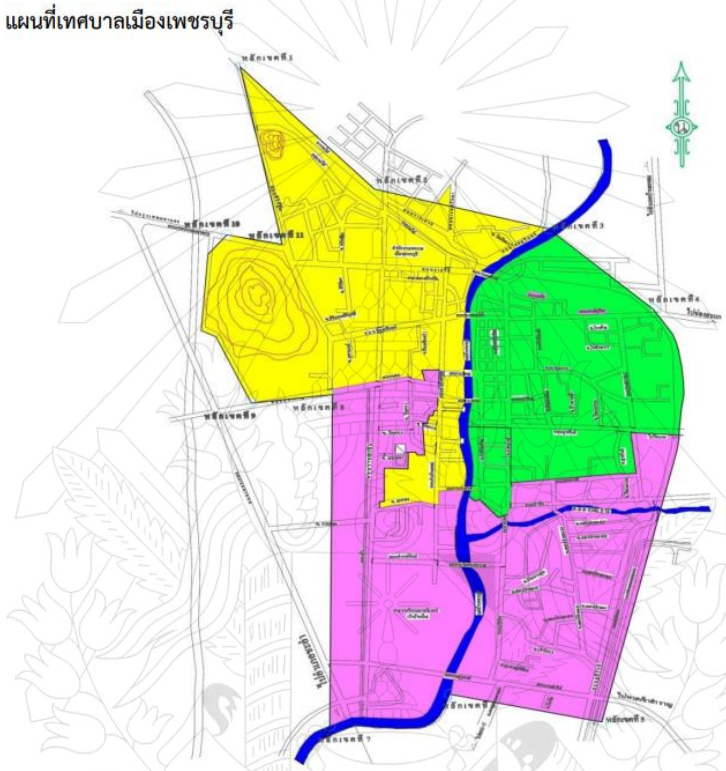
สิ่งสำคัญของการพัฒนาความเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ในระบอบประชาธิปไตย คือ การที่ผู้เลือกตั้งสามารถพัฒนาความสามารถและทักษะในการคิดและวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูล ความจริง และเหตุผลเป็นรากฐานเป็นการตัดสินใจเลือกตั้ง และสามารถตระหนักรู้อย่างมีสติเท่าทันต่อกระแสและอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกสร้างหรือถูกกระตุ้นขึ้นมาในช่วงที่มีการรณรงค์หาเสียง ระวังอย่าให้กระแสความรู้สึกไม่ว่าความชอบแบบคลั่งไคล้ หรือความกลัวแบบเกลียดชังมาบดบังสติ ปัญญา และเหตุผลของเราได้ และหากทำได้เราก็สามารถเลือกตั้งได้อย่างสร้างสรรค์ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยที่มีคุณภาพต่อไป

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่หลาย ๆ ทางเลือกเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้และเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดโดยไม่มีความเสียหายผิดพลาดหรือมีน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เป็นการเลือกทางปฏิบัติที่ดีที่สุดจากทางที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลดีสูงสุดในทางปฏิบัติ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มี 4 ด้าน คือ 1) ความมีอิสระของผู้ตัดสินใจ 2) ความมุ่งหมายหรือสภาพแวดล้อมของผู้ตัดสินใจ 3) โครงสร้างของกลุ่มที่เป็น

ทางการและไม่เป็นทางการที่ผู้ตัดสินใจเกี่ยวข้องด้วย และ 4) ปัจจัยส่วนบุคคล ความคิดเห็น ค่านิยม และความพึงพอใจของผู้ตัดสินใจ

2.7 สภาพพื้นที่ศึกษา

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอถึงสภาพพื้นที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี ซึ่งเป็นการกระจายกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา 2 พื้นที่ 1) ตำบลท่าราบ, 2) ตำบลคลองกระแชง

แผนภาพที่ 2.12 แผนที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี

2.7.1 การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี แบ่งเป็นเขตการปกครองของเทศบาลเมืองเพชรบุรี 2 ตำบล ได้แก่ เทศบาลเมืองเพชรบุรี ครอบคลุมพื้นที่

ตำบลท่าราบ

ชุมชนวัดจันทราวาส

ชุมชนท่าหิน

ชุมชนต้นมะม่วง

ชุมชนไร่ขิง

ชุมชนหน้าพระลาน

ชุมชนวัดลาด

ชุมชนวิหารใหญ่ ไตรโลก

ชุมชนวัดเกาะ

ชุมชนนามอญ

ชุมชนสุรินทรฦๅชัย

ตำบลคลองกระแชง

ชุมชนทรัพย์สิน

ชุมชนพระนครคีรี

ชุมชนพระปรางค์

ชุมชนชีสระอินทร์

ชุมชนไร่รอ

ชุมชนรามราชนิเวศน์

ชุมชนรถไฟ ไชยสุรินทร์

1. เทศบาลเมืองเพชรบุรี

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีพื้นที่ครอบคลุมในตำบลคลองกระแชงและตำบลท่าราบ โดยมีพื้นที่ 5.4 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,375 ไร่ ทิศใต้ติดตำบลต้นมะม่วง ทิศตะวันออกตำบลช่องสะแก ทิศเหนือติดตำบลหนองโสน ตำบลบ้านกุ่ม และตำบลธงชัย ทิศตะวันตกติดตำบลไร่ส้ม

1.2 ประชากร

จากหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 ของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองเพชรบุรีทะเบียนภาค สาขาจังหวัดเพชรบุรี ปรากฏข้อมูลจำนวนประชากรและครัวเรือน ในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี ดังนี้

จำนวนประชากรรวม 26,422 คน

จำนวนครัวเรือนรวม 10,329 หลังคาเรือน

1.3 ตราสัญลักษณ์

เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีตราสัญลักษณ์เป็นรูปพระปรางค์ห้ายอด หมายถึง พระปรางค์ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุวัดมหาธาตุวรวิหาร เป็นศูนย์รวมทางจิตใจของพุทธศาสนิกชนในจังหวัดเพชรบุรี จำลองแบบมาจากนครวัดสันนิษฐานว่าสร้างมาตั้งแต่สมัยขอมเรืองอำนาจในแหลมสุวรรณภูมิ ล้อมด้วยพระระเบียงคด ที่หน้าบันพระวิหารหลวงประดับปูนปั้นศิลปะสมัยอยุธยา

ตารางที่ 2.1 แสดงตารางกิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี

กิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี	**สภาพปัจจุบัน/การดำเนินการ**
1. การดำเนินกิจกรรมของสตรีกับการมีส่วนร่วมพัฒนาประชาธิปไตย (ขยายผลในพื้นที่)	- ได้มีการขยายผลให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการเลือกตั้งท้องถิ่นในหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล
2. ประชุม ติดตาม ประสานงานและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ของ **ศส.ปชต.**	- **สนง.กกต. จังหวัดเพชรบุรี** ได้ตรวจติดตามประสานงานและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของศส.ปชต.จำนวน 32 ครั้ง 32 หมู่บ้าน 8 อำเภอ
3. รณรงค์หมู่บ้านไม่ขายเสียง โดย **ศส.ปชต.**	- ขณะนี้มีหมู่บ้านไม่ขายเสียงรวมทั้งสิ้น 117 หมู่บ้านใน 8 อำเภอ ซึ่งแต่ละหมู่บ้านได้ดำเนินการจัดกิจกรรมรณรงค์หมู่บ้านไม่ขายเสียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว
4**. ศส.ปชต.**ดีเด่น ระดับจังหวัด	- **ศส.ปชต.**ดีเด่นที่ได้รับรางวัลทั้ง 3 แห่ง ได้จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการเลือกตั้งพัฒนาศักยภาพของกรรมการ ศส.ปชต. และพัฒนาทำความสะอาดบริเวณศูนย์ ศส.ปชต. และสถานที่ราชการ
5. กิจกรรมขับเคลื่อน ลูกเสือ อาสา กกต. เพื่อเตรียมความพร้อมในการเลือกตั้ง (ฝึกทดแทน/จัดตั้งกองใหม่)	- ได้มีกองลูกเสืออาสา กกต. จำนวน 9 โรงเรียน แต่ไม่มีลูกเสือ อาสา กกต. เนื่องจากได้จบการศึกษาไปแล้วและไม่ได้มีการฝึกทดแทนหรือจัดตั้งกองใหม่ - ได้จัดส่งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ จำนวน 4 คน 3 โรงเรียนเข้ารับการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสืออาสา กกต. ณ ค่ายลูกเสือป่าสักแคมป์ฯ จังหวัดลพบุรี

ตารางที่ 2.2 แสดงตารางกิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี (ต่อ)

กิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี	**สภาพปัจจุบัน/การดำเนินการ**
6. การปฏิบัติหน้าที่วิทยากร หลักสูตรพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย	- **สนง.กกต.จว.เพชรบุรี** ได้ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรหลักสูตรพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตยให้กับหน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน ทุกครั้งที่มีการร้องขอ
7. การติดตามภาคีเครือข่ายต่างๆ ที่เคยร่วมกิจกรรมกับสนง.กกต. เช่น มทบ. ดีเจ เป็นต้น	- ได้ขอความร่วมมือดีเจประชาธิปไตย ร่วมจัดรายการทางสถานีวิทยุเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและการเลือกตั้ง พร้อมทั้งให้ดีเจประชาธิปไตยช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรายการทางสถานี
8. การดำเนินการขององค์กรเอกชนในพื้นที่	- **สนง.กกต.จว.เพชรบุรี** มีองค์กรเอกชน 1 องค์กร ได้แก่ สมาคมอาสาพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบุรี
9. การอบรมกรรมการ **ศส.ปชต.หลักสูตรพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย**(ทดแทน/เพิ่มเติม)	- **สนง.กกต.จว.เพชรบุรี** ได้จัดอบรมกรรมการ ศส.ปชต. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตยและการเลือกตั้งท้องถิ่น จำนวน 186 คน แบ่งการอบรมออกเป็น 2 รุ่นๆ ละ 93 คน ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว
10.กิจกรรมการขับเคลื่อนหมู่บ้านไม่ขายเสียง	
11. กิจกรรมการขับเคลื่อนหมู่บ้านไม่ขายเสียง	
12. กิจกรรมอบรมวิทยากรเพื่อเตรียมความพร้อมการเลือกตั้งท้องถิ่น	

ตารางที่ 2.2 แสดงตารางกิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี (ต่อ)

กิจกรรมการส่งเสริมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี	สภาพปัจจุบัน/การดำเนินการ
13. โครงการสร้างจิตสำนึกพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย	
14. กิจกรรมย่อยสื่ออัตลักษณ์ท้องถิ่นไทยสร้างนวัตกรรมใหม่ พร้อมใจไปเลือกตั้ง	

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ“ ” ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาศึกษาใน 2 ประเด็น คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง และงานวิจัยเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่น พอสรุปได้ดังนี้

2.8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองสำหรับประชาชนในปัจจุบันได้มีการศึกษาวิจัยกันมากมายหลายประเด็นซึ่งเป็นไปตามความสนใจของผู้วิจัยแต่ละท่าน และทำให้เกิดองค์ความรู้ที่จะต้องนำไปส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองในบางพื้นที่ที่ยังมีระดับการสื่อสารทางการเมืองที่ดีแต่อาจต้องมีการพัฒนาบางประการ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังคงเห็นความสำคัญในฐานะประชาชนเป็นศูนย์ของการพัฒนาสังคม ดังต่อไปนี้

สุรพล สุยะพรหม (2562, หน้า 1) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที” (เจ้าคุณพิพิธ) : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540- 2560 ผลการวิจัยพบว่า 1) ช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2540 – 2543 เป็นช่วงเวลาที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนที่มีผลต่อการปฏิรูปการเมืองไทยอย่างกว้างขวางด้วยการมีองค์กรอิสระเกิดขึ้น มีการจัดให้มีการเลือกตั้งแบบใหม่ อีกทั้งในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2544 – 2549 เป็นช่วงที่รัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ได้เข้ามาบริหารประเทศตามกติกาของรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2540 มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และห้วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2540 – 2560 เป็นช่วงวิกฤตการณ์ทางการเมืองอย่างรุนแรง ซึ่งสามช่วงเวลาดังกล่าวมีบริบททางสังคม เศรษฐกิจและทางการเมืองที่มีผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณพิพิธ) 2) กระบวนการสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณพิพิธ) ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2550-2560 นั้น เจ้าคุณพิพิธในฐานะผู้ส่งสารที่เป็นพระภิกษุใน

พระพุทธศาสนาได้นำเทคนิคและวิธีการสื่อสารของพระพุทธเจ้ามาใช้ คือ สื่อสารได้อย่างแจ่มแจ้ง จูงใจ แกล้วกล้าและ ร่าเริง อีกทั้งเป็นผู้ส่งสารทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างตรงไปตรงมา นับเป็นพระภิกษุที่มีฝีปากแกล้วกล้าด้วยการใช้ภาษาไทยทั้งรูปแบบของร้อยแก้วและร้อยกรอง ส่วนสารนั้นเจ้าคุณพิพิธได้ใช้เนื้อหาของหลักพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้เพื่อเสนอเป็นแนวทางแก้ปัญหาสังคมและปัญหาทางการเมือง โดยผ่านช่องทางของสื่อทั้งสื่อกระแสหลัก คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือและในรูปแบบของการบรรยาย ปาฐกถา การเทศนา รวมถึงการใช้สื่อบุคคลผ่านสื่อใหม่ทั้งยูทูป เฟซบุ๊ค และเพจ รวมเป็นรูปแบบของมัลติมีเดียที่มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และผู้รับสารของเจ้าคุณพิพิธ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและในตัวเมืองที่เป็นผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองและเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์ (2561, หน้า 66-67) ได้วิจัยเรื่อง “พุทธวิธีเชิงบูรณาการแก้ปัญหาความขัดแย้งในการเมืองไทยปัจจุบัน” ผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาความขัดแย้งสามารถอาศัยทุนที่ยิ่งใหญ่ของสังคมไทย 2 ประการคือ พระพุทธศาสนาและพระราชปรีชาญาณแห่งองค์พระบาทสมเด็จ พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ในการใช้ “เศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพุทธปรัชญาเป็นเครื่องเชื่อมโยงคุณค่าของประชาธิปไตยให้สอดคล้องกับรากฐานทางศีลธรรมและ “ความเป็นไทย” ควบคู่กับพระราชดำรัสเรื่องการใช้ ประชาธิปไตยขั้นหมู่บ้านเป็นรากฐานรองรับประชาธิปไตยขั้นประเทศเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งการเมืองไทยอย่างเป็นระบบ

กฤติยา รุจิโชค (กฤติยา รุจิโชค 2564, หน้า 25) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล” ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลมีรูปแบบการสื่อสารทั้งที่เปนทางการและไมเปนทางการผานสื่อดิจิทัล มีการสรางเนื้อหา ภาพ วีดีโอ กราฟฟกใหเหมาะสมกับสื่อดิจิทัล มีองคกรประชาสัมพันธรัฐ หนวยงานประชาสัมพันธภาครัฐและประชาสัมพันธพรรคการเมือง (พรรครวมรัฐบาล) ทำหนาที่รวมกันเพื่อดูแลภาพลักษณรัฐบาลใหเปนไปตามนโยบายประชาสัมพันธของรัฐบาลสวนผลการวิจัยตามวัตถุประสงคขอที่ 2 พบวา ปจจัยที่สนับสนุนการจัดการสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัลไดแก ปจจัยดานการการวางแผนการสื่อสารทางการเมือง นโยบายการสื่อสารทางการเมืองและการจัดการการสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัลองคความรูจากงานวิจัยคือหนวยงานประชาสัมพันธภาครัฐและองคกรประชาสัมพันธรัฐมีปจจัยที่สนับสนุนการสื่อสารการเมืองและรูปแบบการสื่อสารการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล ไดแก การวางแผนการสื่อสาร นโยบายการสื่อสารการเมือง และการสรางเนื้อหาการสื่อสารการเมืองใหเหมาะสมกับสื่อในยุคดิจิทัล

พระอธิการแสงอารุณ ชยาภินนฺโท (อ้อยผดุง) พระครูโสภณปริยัติสุธีและสหัทยา วิเศษ (2565, หน้า 1) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนเขต

อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา” ผลการวิจัยพบว่า 1) เครือข่ายสังคมออนไลน์เกิดจากความก้าวหน้าของระบบอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารก่อให้เกิดเครือข่ายสังคมใหม่ที่รู้จักกันแพร่หลายว่า ที่ผ่านมาการเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดพะเยา มีพรรคการเมืองและนักการเมืองได้ใช้สังคมออนไลน์เพื่อสื่อสารทางการเมืองผ่านเฟสบุ๊คไลน์ และอินสตราแกรม โดยผู้สมัครโพสต์ข้อความประวัติส่วนตัว นโยบายพรรคผ่านไปยังกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อให้เลือกตนเองเป็นผู้แทนของตน 2) กระบวนการสื่อสารทางการเมือง โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์เป็นสังคมที่กว้างขวาง และมีความรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารที่สื่อสารออกไปนั้น หากไม่ตรวจสอบของแหล่งที่มาของข้อมูลอาจทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นบิดเบือนจากข้อเท็จจริงได้ และ 3) การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดพะเยานั้น ได้ใช้หลักธรรมโยนิโมมานสิการ กับหลักธรรมปรโตโฆสะ ในการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองนั้นมีทั้งกลุ่มนักการเมืองที่หวังผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง หากผู้รับข้อมูลข่าวสารไม่มีการพิจารณาหรือไตร่ตรองให้ดีอาจตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มคนเหล่านี้ดังนั้นรัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนผู้รับข้อมูลข่าวสาร มีการคิด วิเคราะห์แยกแยะ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารโดยการบูรณาการหลักพุทธธรรมตามวิถีการดำเนินชีวิตแบบชาวพุทธ

ภาคภูมิ หรรนภา (2564, หน้า 1-15) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการตลาดเพื่อการเมืองของพรรคอนาคตใหม่ ในการเลือกตั้งปี 2562” ผลการวิจัยพบว่า 1) สินค้าทางการเมืองประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และส่วนนโยบาย พบว่า พรรคอนาคตใหม่ 90 เปอร์เซ็นต์ของผู้สมัครไม่เคยมีประวัติหรือประสบการณ์ทางการเมืองมาก่อน ส่วนนโยบายตามกรอบแนวคิดการตลาดเพื่อการเมืองนั้น พบว่าพรรคอนาคตใหม่นั้นมีนโยบายประชานิยม เน้นเสนอต่อกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและมุ่งแก้ไขปรับปรุงรัฐธรรมนูญฉบับพ.ศ. 2560 2) การตลาดแบบผลักดัน ของพรรคอนาคตใหม่ มีเครือข่ายสมาชิกทั่วประเทศ และการลงพื้นที่จัดเวทีปราศรัย และที่สำคัญใช้การหาเสียงรูปแบบพิเศษ Event Marketing 3)การตลาดแบบดึงดูดผ่านการสื่อสาร ๒ช่องทาง คือสื่อมวลชนและสื่อออนไลน์ พบว่า พรรคอนาคตใหม่สื่อสารผ่านสื่อมวลชน เหมือนกันโดยส่งตัวแทนพรรคไปออกรายการโทรทัศน์ ขึ้นเวทีแสดงวิสัยทัศน์ซึ่งจัดโดยองค์กรต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์นโยบายพรรค ส่วนเรื่องการใช้สื่อออนไลน์พรรคอนาคตใหม่ใช้สื่อออนไลน์เป็นช่องหลักทางในการสื่อสารไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยตรง 4) การสำรวจความคิดเห็น พบว่าพรรคอนาคตใหม่ ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษารายละเอียดเชิงลึกซึ่งเป็นกระบวนการผลิตนโยบาย ความถี่ในการสำรวจ และหน่วยงานวิจัย โดยพรรคอนาคตใหม่มีการสำรวจเป็นประจำ เช่นการลงพื้นที่ของพรรค และมีทีมวิจัยเป็นของตนเองในการสำรวจ

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนักการเมืองท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้มากมาย ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาเพื่อประกอบการศึกษา ดังนี้

พระพีรพล อินทปณฺโญ (พระพีรพล อินทปณฺโญ 2561, หน้า10) ได้วิจัยเรื่อง “พระพุทธศาสนากับการพัฒนาท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามาพัฒนาโดยส่วนรวมนั้น หลักพุทธธรรมที่สามารถนำมาปรับใช้เป็นฐานในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างกระบวนการเรียนรู้จนเกิดความเห็นที่ถูกต้องในแผนการ พัฒนาทั้งทางด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาเรียนรู้ผ่านสถาบันครอบครัวเป็นอีกมิติหนึ่ง ของการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมบนหลักธรรม เพราะความสุขของครอบครัวคือสันติสุขของสังคม ในท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้บิดามารดาบุตรหลานน าหลักธรรมมาใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีใน ครอบครัว ซึ่งจะเป็นต้นแบบในการฝึกเด็กและเยาวชนหรือคนในครอบครัวได้เรียนรู้และปฏิบัติ ต่อผู้อื่นด้วยความรู้สึกที่ดีงาม และมีปัญญาที่รับผิดชอบตนเองได้ ปัญหาด้านส่วนท้องถิ่นมีหลาย ด้าน เช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม สภาพปัญหาในท้องถิ่นด้านสังคมแก้ไขโดย หลักไตรสิกขา สภาพปัญหาในท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจแก้ไขโดยหลักธรรมของราชสังคหวัตถุ 4 ประการ สภาพปัญหาในท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมแก้ไขโดยหลักธรรมของราชสังคหวัตถุ 4 และจักร 4 ประการ

ไพบูลย์ สุขเจตนี ยุทธนา ปราณีต สุรพล สุยะพรหม (ไพบูลย์ สุขเจตนี ยุทธนา ประณีต สุรพล สุยะพรหม 2564, หน้า 234) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักการเมือง ($\bar{X}$=3.62) ด้านนโยบาย ($\bar{X}$=3.59) ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น (อปท.) ($\bar{X}$=3.51) และด้านการสื่อสารทางการเมือง ($\bar{X}$=3.44) ตามลำดับ

เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ 2561, หน้า 187-196) ได้วิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี” พบว่า 1) ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ และด้านการจัดองค์การ 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการสั่งการหรือการอำนวยการ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านงบประมาณ

ธิติวุฒิ หมั่นมี (ธิติวุฒิ หมั่นมี 2560, หน้า 298) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำจะต้องมีองค์ความรู้ขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญ หรือความชำนาญต่อไปนี้ คือ องค์ความรู้ทางด้านความเป็นผู้นำ องค์ความรู้ทางด้านการบริหาร และองค์ความรู้ทางด้านการบริหารตามหลักธรรมมาภิบาล ซึ่งต้องอาศัยหลักการดังต่อไปนี้ หลักการด้านนิติธรรม ผู้นำจะต้องมีความเที่ยงตรง และเที่ยงธรรมในการบริหาร และที่สำคัญจะต้องไม่ยึดติดกับตำแหน่งแต่ต้องยึดติดกับหลักการด้านหลักคุณธรรม ผู้นำจะต้องเป็นมีความประพฤติทั้งภายใน และภายนอกให้อยู่ในหลักเกณฑ์ของการบริหารและความประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเห็น หลักการด้านความโปร่งใส ผู้นำจะต้องบริหารงานโดยไม่มีความลับต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และจะต้องทำตัวเสมอต้นเสมอปลาย มีหลักการด้านการมีส่วนร่วม โดยผู้นำจะต้องใจกว้าง และต้องเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา อีกทั้งจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา หลักการด้านหลักความรับผิดชอบ ผู้นำจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายหรือความสำเร็จขององค์กรโดยรวม และหลักการด้านหลักความคุ้มค่า ผู้นำต้องเป็นผู้นำที่มีการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความรู้ด้านการบริหารสมัยใหม่ โดยที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีทางการบริหาร

ธีรวิทย์ ทองนอก (ธีรวิทย์ ทองนอก 2562, หน้า 1) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิงพุทธบูรณาการของเทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรีมีการนำหลักพุทธธรรมาบูรณาการเข้ากับการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหนองปรือให้สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการองค์การด้วยการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของเทศบาลเมืองหนองปรือให้มีการยึดมั่น และประพฤติปฏิบัติดำรงตนอยู่ในหลักพุทธธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับหลักสังคหวัตถุ 4 หลักอิทธิบาท 4 และหลักโลกบาลธรรม 2) การบริหารจัดการองค์การแบบมุ่งเน้นการมีส่วนร่วม โดยการพัฒนาศักยภาพและสร้างโอกาสให้ภาคประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ซึ่งสอดคล้องกับหลักอปริหานิยธรรม 7 หลักสัปปุริสธรรม 7 และหลักอริยสัจ 4 3) การบริหารจัดการองค์การด้วยการ

เสริมสร้างจริยธรรมโดยกำหนดให้มีการสอดแทรกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหลักพุทธธรรมไว้ในโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ครั้งละน้อย ๆ แต่บ่อย ๆ และต่อเนื่องตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับหลักพรหมวิหาร 4 สำหรับองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผลสำเร็จที่เทศบาลเมืองหนองปรือได้รับนั้นมาจากการที่เทศบาลเมืองหนองปรือได้มีการนำหลักโลกบาลธรรมไปใช้ในการบริหารจัดการองค์การให้สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุด

2.8.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสรางภาพลักษณทางการเมือง

การสรางภาพลักษณทางการเมืองเป็นประเด็นที่มีผู้สนใจศึกษาอยู่อย่างมากมาย ดังนั้น จึงมีผู้ทำวิจัยไว้จำนวนมาก ผู้วิจัยในฐานะมีความสนใจทำวิจัยในประเด็นนี้จึงค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาแสดงไว้พอสมควรแก่ความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

จิณณพัต ตั้งดวงมานิตย์ (จิณณพัต ตั้งดวงมานิตย์, 2563 หน้า 211) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับสื่อและภาพลักษณ์นักการเมืองท้องถิ่นในการรับรู้ของประชาชนเขตเทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับภาพลักษณ์นักการเมืองท้องถิ่น โดยอันดับ 1 คือ สื่อบุคคล ($\bar{X}$= 3.17, S.D. = 1.19) อันดับ 2 คือ สื่อเฉพาะกิจ ($\bar{X}$= 2.52, S.D. = 1.61) และอันดับ 3 คือ สื่อมวลชนท้องถิ่น ($\bar{X}$ = 2.49, S.D. = 1.24) และภาพลักษณ์นักการเมืองท้องถิ่นในการรับรู้ของประชาชนเขตเทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ประชาชนมีการรับรู้อันดับ 1 คือ ภาพลักษณ์ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X}$= 2.10,S.D. = 0.53) อันดับ 2 ภาพลักษณ์ด้านผลงาน/การบริหารงาน ($\bar{X}$ = 2.06, S.D. = 0.56) และอันดับ 3 ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X}$ = 2.03, S.D. = 0.53)

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเปิดรับของประชาชนเขตเทศบาลนครนครราชสีมา ด้านสื่อบุคคล สื่อมวลชนท้องถิ่น สื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่ เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเปรียบเทียบภาพลักษณ์นักการเมืองท้องถิ่นในการรับรู้ของประชาชนเขตเทศบาลนครนครราชสีมา เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัย พรรคการเมืองหรือนักการเมือง สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขและพัฒนาภาพลักษณ์ของนักการเมืองเพื่อให้มีคุณสมบัติของนักการเมืองที่ดี และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ฉัตรสุรางค์ กองภา และคณะ (ฉัตรสุรางค์ กองภา และคณะ 2562, หน้า 237) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์พรรคการเมืองอันพึงประสงค์และภาพลักษณ์พรรคชาติพัฒนาตามการรับรู้ของประชาชนจังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของภาพลักษณ์พรรคการเมืองอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =2.62,S.D.=0.60) และรายด้านที่อยู่ในอันดับหนึ่ง คือ ด้านที่ทำคุณประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่ส่วนร่วม ($\bar{X}$=2.64,S.D.=0.59) มีความสอดคล้องกับ

การสนทนากลุ่มในเรื่องการสร้างความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตอบสนองต่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นหลัก สำหรับภาพรวมของภาพลักษณ์พรรคชาติพัฒนาตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =1.97, S.D.=0.63) และรายด้านที่อยู่ในอันดับหนึ่งคือ ด้านที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน ($\bar{X}$ =2.01, S.D.=0.65) มีความสอดคล้องกันกับการสนทนากลุ่มในเรื่องการเป็นพรรคการเมืองที่เน้นประนีประนอม เดินทางสายการทางการเมือง และไม่มีปัญหาเรื่องความขัดแย้งและการกระทำผิดกฎหมาย

นัฐพล แก้วกรรณิพากร (นายนัฐพล แก้วกรรณิพากร 2561,หน้า 77) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาภาพลักษณ์ของกองทัพบกในทัศนคติของประชาชน”จากการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ต่อความจงรักภักดี ถือเป็นความซื่อสัตย์ โดยรวมประชาชนจะมีระดับความคิดเห็นด้วยว่ากองทัพบกมีความจงรักภักดีต่อสถาบันต่างๆ ของประเทศโดยความคิดเห็นว่ามีความจงรักภักดีต่อสถาบันกษัตริย์ระดับสูงมาก ภาพลักษณ์ต่อความยึดมั่นในเกียรติยศและศักดิ์ศรี โดยรวมประชาชนมีความคิดเห็นหรือมีความเชื่อมั่น ว่ากองทัพบกมีความยึดมั่นในเกียรติยศและศักดิ์ศรี แต่มีประเด็นที่ควรปรับปรุงและพัฒนาภาพลักษณ์ในด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งกองทัพบกสามารถพัฒนาภาพลักษณ์ทางด้านนี้ได้โดยสร้างอุดมการณ์ความซื่อสัตย์ โปร่งใสในการดำเนินงานให้กำลังพลทั้งหมดของกองทัพบก ภาพลักษณ์ต่อความรับผิดชอบต่อหน้าที่โดยรวมประชาชนมีความคิดเห็นด้วยว่ากองทัพบกมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยเฉพาะความรับผิดชอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย แต่มีประเด็นที่ควรปรับปรุงและพัฒนาภาพลักษณ์ในด้านนี้ คือ ความรับผิดชอบต่อประชาชน ที่ปัจจุบันกองทัพบกเข้าไปมีส่วนรับผิดชอบมากขึ้นทั้งในด้านการเมืองการปกครองและการบริหารประเทศ แต่ประชาชนยังมีความรู้สึกที่เห็นด้วยน้อยกว่าความรับผิดชอบด้านอื่นๆ ซึ่งทางกองทัพบกสามารถพัฒนาภาพลักษณ์ทางด้านนี้ได้ โดยสร้างความใกล้ชิดและความเป็นกันเองกับประชาชนให้มากขึ้น และภาพลักษณ์ต่อความเสียสละของกองทัพบก โดยรวมประชาชนมีความคิดเห็นและเชื่อถือว่ากองทัพบกมีความความเสียสละอุทิศเวลาในการทำงานให้แก่ประเทศ

ฐิติภา คูประเสริฐ (ฐิติภา คูประเสริฐ 2560, หน้า 300) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ของบุคคลสาธารณะในการตอบคำถามของสื่อมวลชน : กรณีความขัดแย้ง” ผลการศึกษาพบว่า บุคคลสาธารณะใช้หลักการความร่วมมือในการสนทนา 2 รูปแบบในการตอบคำถามเกี่ยวกับกรณีความขัดแย้ง ได้แก่ การปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือในการสนทนา และการไม่ปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือในการสนทนา ส่วนกลวิธีความสุภาพที่ใช้ในการตอบคำถามนั้น บุคคลสาธารณะใช้กลวิธีความสุภาพที่แสดงด้วยหลักการความร่วมมือในการสนทนา เพื่อรักษาหน้าของนักข่าวและของตนเอง และให้ความสำคัญกับการรักษาหน้าตนเองมากกว่าการรักษาหน้าของนักข่าว

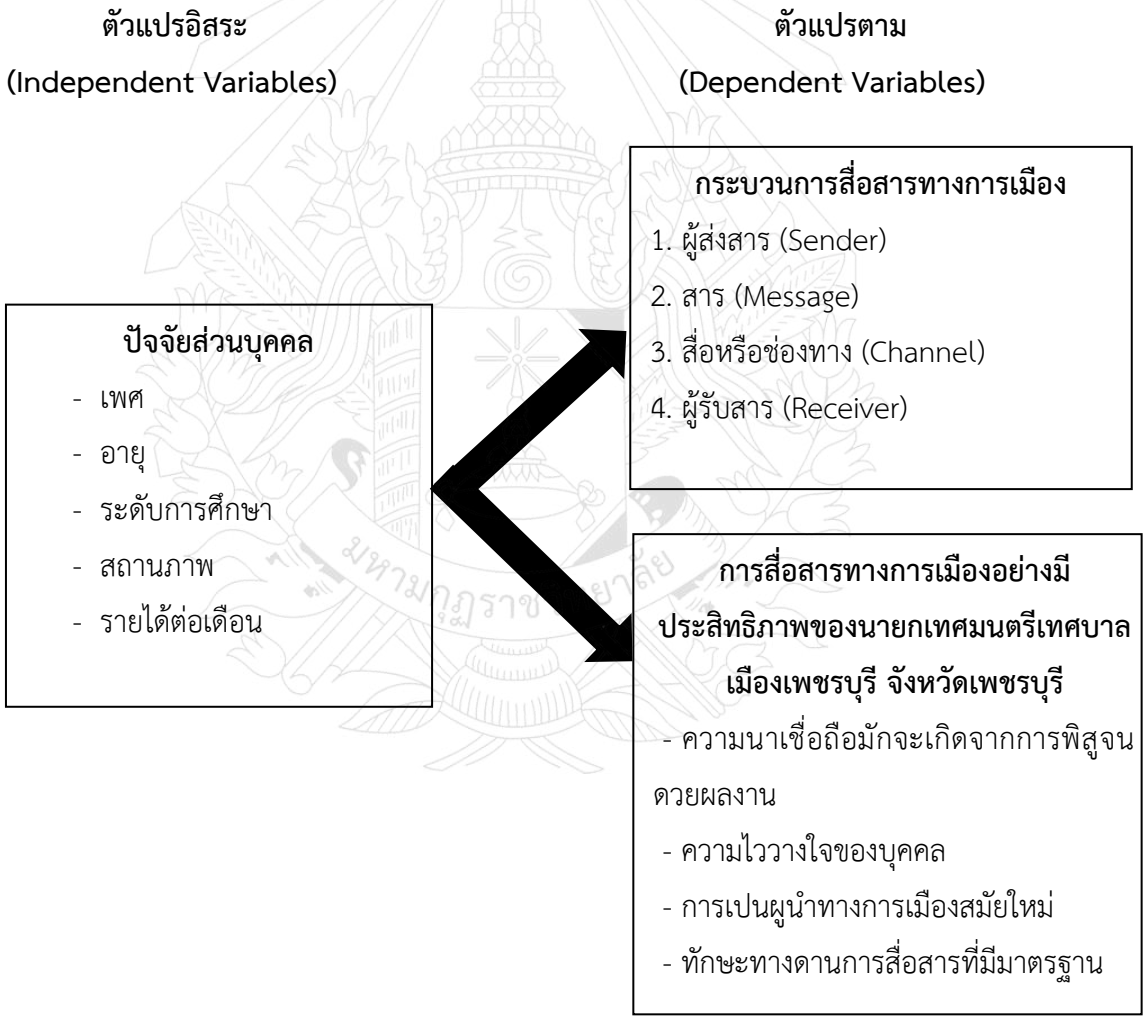
ในด้านของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้หลักการความร่วมมือในการสนทนากับการนำเสนอภาพลักษณ์และค่านิยมของสังคมไทย พบว่า ภาพลักษณ์ที่บุคคลสาธารณะนำเสนอด้วยหลักการความร่วมมือในการสนทนาส่วนใหญ่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทย

ในส่วนของการใช้หลักการความร่วมมือในการสนทนาและกลวิธีความสุภาพของบุคคลสาธารณะที่แปรไปตามอาชีพ เพศ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งพิจารณาเฉพาะด้านเพศของผู้พูดที่สัมพันธ์กับผู้ฟังนั้นพบว่า ปัจจัยทางด้านอาชีพและเพศมีผลต่อการแปรของการใช้หลักการความร่วมมือในการสนทนาและกลวิธีความสุภาพเพียงเล็กน้อย ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการแปรของการใช้ลักษณะภาษาดังกล่าวได้ชัดเจนกว่าอาชีพและเพศ

สุรีพร คลังพระศรี (สุรีพร คลังพระศรี 2561, หน้า 73) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม.” ผลการวิจัย พบวา ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการสื่อสารการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านสื่อบุคคล ได้แก บุคคลในครอบครัว บุคคลในสถานศึกษา บุคคลในที่ทำงาน และด้านสื่อมวลชน ได้แก สื่อสิ่งพิมพสื่ออิเล็กทรอนิกส และ สื่อเฉพาะกิจตามลำดับ ทั้งนี้ สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ดานความคาดหวังตอตัวนักการเมือง ดานความคาดหวังตอกระบวนการทางการเมือง ด้านความคาดหวังตอผลที่เกิดจากการเมือง และด้านความคาดหวังในการมีสวนรวมทางการเมือง พบวา อยู่ในระดับมากทุกดานเชนเดียวกัน

2.9 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้นำหลักการสื่อสารทางการเมือง ประกอบด้วย 1) ผู้ส่งสาร (Sender), 2) สาร (Message), 3) สื่อหรือช่องทาง (Channel), 4) ผู้รับสาร (Receiver) (David K. Berlo อ้างใน นันทนา นันทวโรภาส, 2558 หน้า 15) เพื่อเป็นแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน 2) ความไว้วางใจของบุคคล 3) การเปนผู้นำทางการเมืองสมัยใหม่ และ 4) ทักษะทางด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน (กาญจนา แก่วเทพ, 2549 หน้า 17) โดยมีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพและรายได้ต่อเดือน เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงเป็นรูปแบบ ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.13 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีเป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย เชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.1.1 แบบสอบถาม
- 3.1.2 แบบสัมภาษณ์

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2.3 ผู้ให้สัมภาษณ์

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถาม
- 3.5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสัมภาษณ์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม
- 3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.1.1 แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ ได้จำนวน 400 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้แต่ละชั้นเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นตามสัดส่วน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และตามดุลยพินิจ (Judgment Sampling) (สุจินต์ ธรรมชาติ, 2548, หน้า 224) ของผู้วิจัยด้วยการแจกแบบสอบถาม

3.1.2 แบบสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยกำหนดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นายอำเภอเมืองเพชรบุรี, คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี, ผู้นำชุมชน, เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง, นักวิชาการทางรัฐศาสตร์, สื่อมวลชน จำนวน 8 ท่าน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี ได้จำนวนประชากรทั้งหมด 16,379 คน โดยมีสูตรคำนวณดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+ N (e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างซึ่งในงานวิจัยที่กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 หรือ 0.05

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$= \frac{16,379}{1+16,379\ (0.05)^2}$$

$$= \frac{16,379}{1+\ (0.5)^2}$$

$$= 400$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด = 16,379 คน

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ = 95% หรือ 0.05

n = 400 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณของ “ทาโร่ ยามาเน่” (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 43) จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนประชากรทั้งสิ้นจำนวน 400 คน ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

เขตการปกครอง	**เทศบาลเมืองเพชรบุรี**	**ประชากรเขตการเลือกตั้ง**	**สูตร** $n = \frac{n_1 \times N_1}{N}$	**กลุ่มตัวอย่าง (ประชากร)**
๑	ตำบลท่าราบ	8,394	$\frac{399 \times 8,394}{16,379}$	205
๒	ตำบลคลองกระแชง	7,985	$\frac{399 \times 7,985}{16,379}$	195
รวม		16,379		400

3.2.3 ผู้ให้สัมภาษณ์

ได้แก่ นายอำเภอเมืองเพชรบุรี, นายกเทศมนตรี, นายกองค์การบริหารส่วนตำบล, ผู้นำชุมชน, เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง, นักวิชาการทางรัฐศาสตร์ จำนวน 8 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ประกอบด้วย

1. ข้าราชการประจำ 1 คน
2. ผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี 3 คน
3. สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี 1 คน
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง 1 คน
5. นักวิชาการทางรัฐศาสตร์ 1 คน
6. สื่อมวลชน 1 คน

ตารางที่ 3.2 รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Performance)

ลำดับ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง
	ข้าราชการประจำ	
1	นายอำเภอเมืองเพชรบุรี	
	ผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี	
2	นายกิตติพงษ์ เทพพานิช	นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี
3	จ่าสิบเอก ประภาส อินทนู	รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ตารางที่ 3.3 รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Performance) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง
4	นายเชลล์ ชโยวรรณ	เลขานุการนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี
	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี	
5	นายฐิติพงษ์ นุชถาวร	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี
	เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง	
6	นายทวีศักดิ์ นักเบศร์	หัวหน้างานจัดการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี
	นักวิชาการทางรัฐศาสตร์	
7	ดร. อนุชา พละกุล	อาจารย์ประจำหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี
	สื่อมวลชน	
8	นายศักดิ์สิทธ์ วิบูลศิลป์โสภณ	บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เพชรภูมิจังหวัดเพชรบุรี

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามมีคำตอบให้เลือก โดยสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน.

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารทางการเมือง ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ผู้ส่งสาร (Sender), 2) สาร (Message), 3) สื่อหรือช่องทาง (Channel), 4) ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ชนิด 5 ระดับคะแนน ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดน้ำหนัก คือ

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในน้อยที่สุด

สำหรับการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ (สมชัย วงษ์นายะ และ รศ.ดร. ทวนทอง เชาวกีรติพงศ์, 2551, หน้า 229) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับการสื่อสารทางการเมือง ในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับการสื่อสารทางการเมือง ในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับการสื่อสารทางการเมือง ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับการสื่อสารทางการเมือง ในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับการสื่อสารทางการเมือง ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Opened-Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระเกี่ยวกับแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ศึกษาเนื้อหาและข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำแบบสอบถาม

3.4.2 กำหนดขอบเขตของคำถามและร่างให้ครอบคลุมองค์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

3.4.3 นำแบบสอบถามที่สร้าง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

3.4.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรง ของเนื้อหา ถูกต้องตามหลักวิชาการและในด้านภาษาที่ใช้ เพื่อครอบคลุมเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ได้คะแนนเท่ากับ 1 เกือบทุกข้อ.

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนนอกพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน

3.4.6 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจสอบให้คะแนน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น จำนวนค่า

3.4.7 นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยทำการขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ของประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี

3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรีด้วยตัวเองให้ครบตามจำนวนตามที่กำหนดไว้โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบสะดวก (Convenience Sampling) และตามดุลยพินิจ (Judgment Sampling) (สุจินต์ ธรรมชาติ, หน้า 224) ของผู้วิจัย โดยการนำแบบสอบถาม

4. เมื่อได้แบบสอบถามที่ตอบกลับเรียบร้อยคืนมาแล้วจำนวน 400 ชุด คิดเป็น 100% จึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดหมวดหมู่ของข้อมูลรวมทั้งลงรหัสและบันทึกข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

3.5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการขอหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราชมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขอทำการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยได้นำหนังสือรับรองขออนุญาตนำเสนอต่อผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ข้าราชการประจำ, คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี,สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี, ผู้นำชุมชน, เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง, นักวิชาการทางรัฐศาสตร์, สื่อมวลชน จำนวน 8 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

3. ผู้วิจัยทำการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ในการสัมภาษณ์แก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 ท่าน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 ท่าน

5. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อเป็นพหุกรณีศึกษา (Multi –case studies) ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

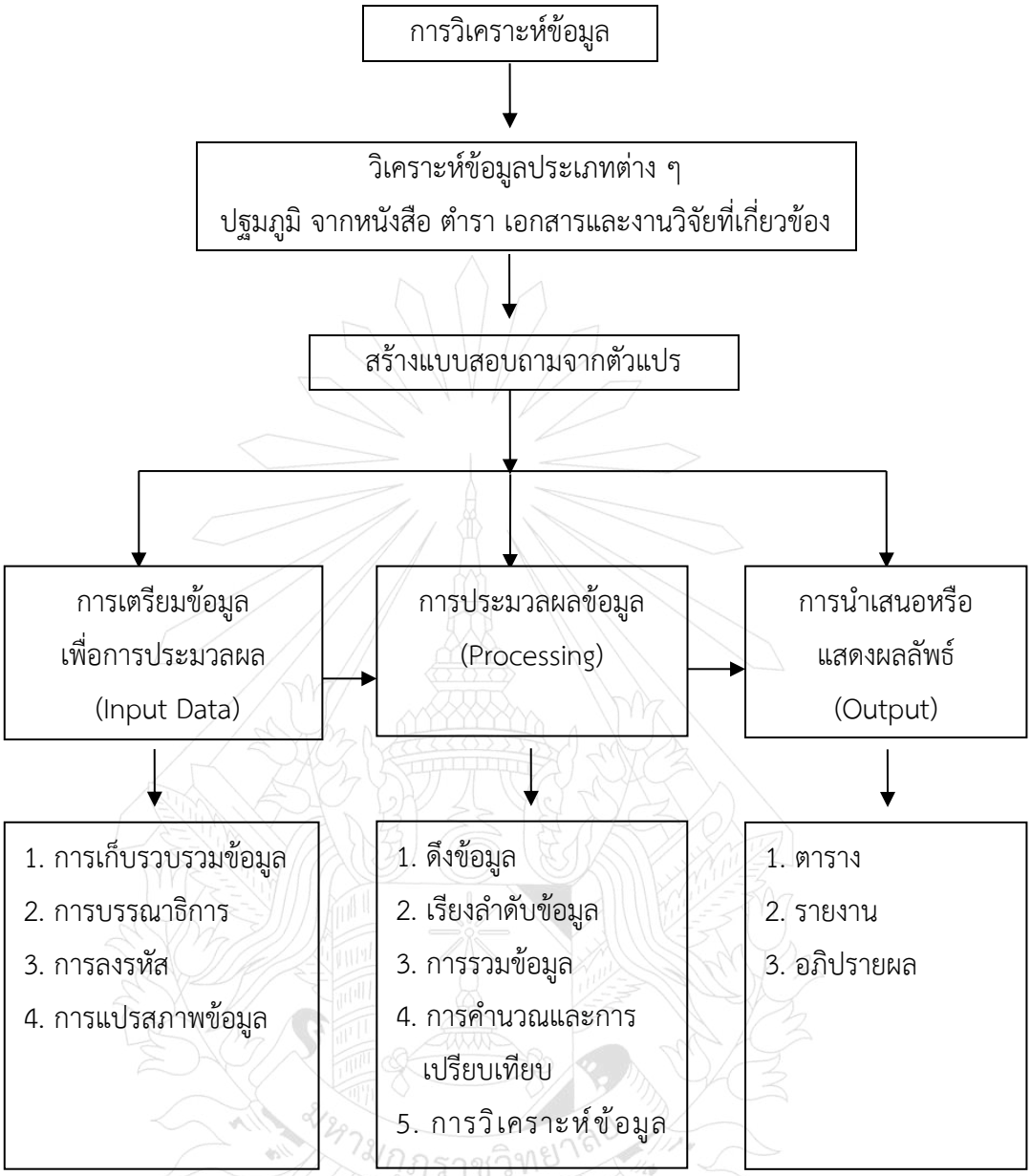
3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยการใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. การทดสอบสมมุติฐานโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี กับข้อมูลทั่วไปที่มีเพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว คือ (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ (Least Significant Difference) LSD.

แผนภูมิที่ 3.1 กระบวนการการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบบริบทและประมวลผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ นำมาเสนอในรูปแบบสรุปเนื้อหาโดยองค์รวมรายด้าน

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร (ส่งศรี ชมภูวงศ์ 2547 หน้า 31.)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ +1 = แน่ใจว่าสอดคล้อง

0 = ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

-1 = แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบสอบถามเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องแบบ IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ จึงบ่งชี้ให้เห็นว่าคำถามแต่ละข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำแบบทดสอบนี้ไปหาค่าความเชื่อมั่นได้โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.3 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC

ลำดับที่	ชื่อสกุล	ตำแหน่ง
1	พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร,ดร.	ประธานหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
2	รศ.ดร. เดชชาติ ตรีทรัพย์	ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3	ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ข. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์เอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ส่งศรี ชมภูวงศ์ 2547หน้า 69)

$$a = \frac{n}{n-1}\left\{1-\frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right\}$$

a แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum s_i^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

ก หาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สูตร

ร้อยละ = จำนวนที่ต้องการหา $\times$ 100
จำนวนทั้งหมด

ข ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ส่งศรี ชมภูวงศ์ 2547หน้า 70.)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากร

ค ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ส่งศรี ชมภูวงศ์ 2547 หน้า 74)

$$SD. = \sqrt{\frac{n\sum X^2-(\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

$\left(\sum X\right)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้แบบสอบถาม และใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

2. เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

3. เพื่อนำเสนอแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ “ทาโร่ ยามาเน่” ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้วิจัยกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้แต่ละชั้นเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกและตามดุลยพินิจของผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลออกเป็นหมวดหมู่และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน เพศ

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	201	50.20
หญิง	199	49.80
รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4. 1 พบว่า **เพศ** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 และเพศหญิง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	63	15.80
30-40 ปี	125	31.30
41-50 ปี	132	33.00
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	80	20.00
รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า **อายุ** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 อายุ 30-40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ประถมศึกษา	19	4.80
มัธยมศึกษา	11	2.80
ปวช./ปวส.	73	18.30
ปริญญาตรี	234	58.50
ปริญญาโท	55	13.80
ปริญญาเอก	8	2.00
รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า **ระดับการศึกษา** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 ปวช./ปวส. จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 ปริญญาโท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 ประถมศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 มัธยมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 และปริญญาเอก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	19	4.80
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	12	3.00
เกษตรกร	52	13.00
รับจ้างทั่วไป	173	43.30
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	114	28.50
พนักงานบริษัทเอกชน	12	3.00
อื่นๆ	18	4.50
รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4.4 พบว่า **อาชีพ** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรับจ้างทั่วไป จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 เกษตรกร จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 อื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้

(n=400)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000	38	9.50
10,001–20,000	207	51.70
20,001–30,000	71	17.80
ตั้งแต่ 30,001 ขึ้นไป	84	21.00
รวม	**400**	**100.00**

จากตารางที่ 4.5 พบว่า **รายได้** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001–20,000 บาท จำนวน 207 คนคิดเป็นร้อยละ 51.70 รายได้ ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 รายได้ 10,001–20,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน (S.D.)

จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยรวม

(n=400)

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้ส่งสาร S (Sender)	4.39	0.51	มาก
2. ด้านสาร M (Message)	4.34	0.52	มาก
3. ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel)	4.36	0.52	มาก
4. ด้านผู้รับสาร R (Receiver)	4.41	0.47	มาก
ภาพรวม	**4.37**	**0.46**	**มาก**

จากตารางที่ 4.6 พบว่า โดยภาพรวมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านด้านผู้ส่งสาร S (Sender) ด้านสาร M (Message) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) ด้านผู้รับสาร R (Receiver) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ ผ่านด้านผู้รับสาร R (Receiver) ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.47) ด้านผู้ส่งสาร S (Sender) ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.51) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.52) ด้านสาร M (Message) ($\overline{X}$ =

4.34, S.D. = 0.52) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านผู้ส่งสาร S (Sender) โดยรวม

(n=400)

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านผู้ส่งสาร S (Sender)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทักษะในการสื่อสาร ในการพูด การเขียน การคิด การใช้เหตุผล ในการโน้มน้าวจูงใจบุคคลอื่นๆ เป็นอย่างดี เพียงใด	3.68	0.85	มาก
2. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทัศนคติ แนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย เพียงใด	3.60	0.83	มาก
3. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้นเสมอ เพียงใด	3.78	0.74	มาก
4. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความเห็นว่าผู้ส่งสารควรสร้างความเข้าใจในการเมืองที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพียงใด	3.73	0.84	มาก
5. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีจะต้องไม่สร้างความขัดแย้ง และส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคี เพียงใด	3.92	0.93	มาก
ภาพรวม	**4.39**	**0.51**	**มาก**

จากตารางที่ 4.7 พบว่า โดยภาพรวมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีระสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี **ด้านผู้ส่งสาร S (Sender)** อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ

นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทัศนคติ แนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย ($\overline{X}$ = 3.60, S.D. = 0.85) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทัศนคติ แนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย ($\overline{X}$ = 3.68, S.D. =0.85) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความเห็นว่าผู้ส่งสารควรสร้างความเข้าใจในการเมืองที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม ($\overline{X}$ = 3.73, S.D. = 0.84) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้นเสมอ ($\overline{X}$ = 3.78, S.D. = 0.84) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีจะต้องไม่สร้างความขัดแย้ง และส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคี ($\overline{X}$ = 3.92, S.D. = 0.93) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านสาร M (Message) โดยรวม

(n=400)

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านสาร M (Message)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสาร และกระบวนการถ่ายทอดความคิด และทัศนคติทางการเมืองนั้นจะต้องมีความชัดเจนถูกต้อง เพียงใด	3.72	0.88	มาก
2. ท่านมีความเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง จะต้องมีเนื้อหาที่เป็นสาระ ซึ่งถ่ายทอดความคิด เจตนารมณ์ต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวม เพียงใด	3.74	0.86	มาก
3. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้ความสำคัญกับเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง คือสาระหรือประเด็นต่างๆ โดยนำเอาสาระหรือประเด็นต่างๆ มารวมกันเพื่อส่งออกไปภายนอก เพียงใด	3.73	0.84	มาก
4. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง หรือการเรียงลำดับเนื้อหาสาร เป็นการตัดสินใจของผู้ส่งสารในการเลือกและเรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นตอน เพียงใด	3.62	0.94	มาก
5. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดการเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองแล้ว ยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะ และลีลาของผู้ส่งสารแต่ละคน และความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้รับสารอีกด้วย เพียงใด	3.62	0.92	มาก
ภาพรวม	**4.34**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.8 พบว่า โดยภาพรวมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี **ด้านสาร M (Message)** อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.34, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดการเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองแล้ว ยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะ และลีลาของผู้ส่งสารแต่ละคน และความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้รับสารอีกด้วย ($\overline{X}$ = 3.62, S.D. = 0.92) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง หรือการเรียงลำดับเนื้อหาสาร เป็นการตัดสินใจของผู้ส่งสารในการเลือกและเรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นตอน ($\overline{X}$ = 3.62, S.D. = 0.94) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสาร และกระบวนการถ่ายทอดความคิด และทัศนคติทางการเมืองนั้นจะต้องมีความชัดเจนถูกต้อง ($\overline{X}$ = 3.72, S.D. = 0.88) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้ความสำคัญกับเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง คือสาระหรือประเด็นต่างๆ โดยนำเอาสาระหรือประเด็นต่างๆ มารวมกันเพื่อส่งออกไปภายนอก ($\overline{X}$ = 3.73, S.D. = 0.84) นายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง จะต้องมีเนื้อหาที่เป็นสาระ ซึ่งถ่ายทอดความคิด เจตนารมณ์ต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวม ($\overline{X}$ = 3.74, S.D. = 0.86) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) โดยรวม

(n=400)

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเคยรับสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เพียงใด	3.85	0.80	มาก
2. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทาง โปรเตอร์ ป้ายประกาศ เพียงใด	3.85	0.87	มาก
3. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เพียงใด	3.61	0.89	มาก
4. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำชุมชน เพียงใด	3.73	0.94	มาก
5. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำทางศาสนาหรือบุคคลอื่นๆ เพียงใด	3.87	0.79	มาก
ภาพรวม	**4.36**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.9 พบว่า โดยภาพรวมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี **ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel)** อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ รับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ($\overline{X}$ = 3.61, S.D. = 0.89) รับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำชุมชน ($\overline{X}$ = 3.73, S.D. = 0.94) รับสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊กทวิตเตอร์ ($\overline{X}$ = 3.85, S.D. = 0.80) รับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทาง โปรเตอร์ ป้ายประกาศ ($\overline{X}$ = 3.85, S.D. = 0.87)

รับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำทางศาสนาหรือบุคคลอื่นๆ ($\overline{X}$ = 3.87, S.D. = 0.79) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านผู้รับสาร R (Receiver)โดยรวม

(n=400)

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ด้านผู้รับสาร R (Receiver)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีความเห็นด้วยกับปัจจัยของผู้รับสารที่ท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี สื่อสารจะต้องประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติที่ดี และความรู้ที่ดี เพียงใด	3.75	0.87	มาก
2. ท่านมีความเห็นด้วยกับกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารจัดได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพียงใด	3.79	0.77	มาก
3. ท่านมีความเห็นด้วยกับทัศนคติต่อตนเอง ความรู้สึกของผู้รับสารจะต้องแสวงหาความรู้ และมีความสนใจในการรับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ เพียงใด	3.86	0.78	มาก
4. ท่านมีความเห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องพยายามทำความเข้าใจในข้อมูลเนื้อหาสารที่ส่งมายังตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่แจ้งชัด เพียงใด	3.98	0.71	มาก
5. ท่านมีความเห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องเอาใจใส่ในข้อมูลเนื้อหาสาร และความรู้สึกในด้านต่างๆ ให้มีความเป็นกลางในการรับรู้สาร เพียงใด	3.93	0.73	มาก
ภาพรวม	**4.41**	**0.47**	**มาก**

จากตารางที่ 4.10 พบว่า โดยภาพรวมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี **ด้านผู้รับสาร R (Receiver)อยู่ในระดับมาก** ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ เห็นด้วยกับปัจจัยของผู้รับสารที่ท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี สื่อสารจะต้องประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติที่ดี และความรู้ที่ดี ($\overline{X}$ = 3.75, S.D. = 0.87) เห็นด้วยกับกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารจัดได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ($\overline{X}$ = 3.79, S.D. =0.77) ความเห็นด้วยกับทัศนคติต่อตนเอง ความรู้สึกของผู้รับสารจะต้องแสวงหาความรู้ และมีความสนใจในการรับ

ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ ($\overline{X}$ = 3.86, S.D. = ๐.๖๕) เห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องเอาใจใส่ในข้อมูลเนื้อหาสาร และความรู้สึกในด้านต่างๆ ให้มีความเป็นกลางในการรับรู้สาร ($\overline{X}$ = 3.93, S.D. = 0.73) เห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องพยายามทำความเข้าใจในข้อมูลเนื้อหาสารที่ส่งมายังตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่แจ้งชัด ($\overline{X}$ = 3.98, S.D. = 0.71) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่านจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) จำนวน 8 รูปหรือคนซึ่งครอบคลุมประเด็นเรื่องที่วิจัยโดยผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นผลการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เช่น ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจน ด่วยผลงาน ความไว่วางใจของบุคคลการเปนผู่นำทางการเมืองสมัยใหม่ ทักษะทางด่านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้คำตอบสรุปได้ดังนี้

1. การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด่วยผลงาน** พบผลดังนี้

ท่านที่ 1 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด่วยผลงาน ว่า เนื้อหาของการสื่อสารทางการเมืองที่ท่านนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรีจะส่งออกไปนั้น ประการแรก คือ จะต้องตรงใจผู้รับสารหรือประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี ต้องเป็นข้อมูลที่ก่อให้เกิดความรู้สึกและทัศนคติเชิงบวก ฟังแล้วผู้รับสารหรือประชาชนรู้สึกว่าตนเองได้ประโยชน์ จึงจะพร้อมที่จะรับฟังชุดข้อมูลต่อ ๆ ไปเพื่อตอบสนองนโยบายที่วางแผนไว้อย่างชัดเจน

ท่านที่ 2 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด่วยผลงาน ว่า นายกเทศมนตรีมอบนโยบายให้ผู้บริหารและสมาชิกเทศบาลเมืองเพชรบุรีลงพื้นที่สร้างการตื่นรู้เรื่องความเป็นอยู่ของประชาชนโดยยึดหลักนโยบายที่ได้ให้กับประชาชนไว้ขณะที่หาเสียงเลือกตั้ง โดยยึดหลักในการพัฒนาในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มี “ความสะอาดและปลอดภัย” และกระจายความมั่งคั่งสู่พื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ท่านที่ 3 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสู

จนด้วยผลงาน ว่า ท่านนายกเทศมนตรีได้มอบนโยบายให้กับผู้บริหารที่มีความชำนาญในการทำงานด้านนั้น ๆ เพื่อให้งานต่างที่ได้มอบหมายไปประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางแผนไว้ โดยยึดหลักแผนการพัฒนาให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข และปลอดภัยในทรัพย์สิน

ท่านที่ 4 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน ว่า การสื่อสารของท่านนายกเทศมนตรีที่จะส่งออกไปนั้น ต้องเป็นสารที่ถูกต้องชัดเจนต่อความเป็นจริง ไม่ได้เติมแต่ง หรือว่าเสแสร้งเพิ่มเนื้อหาเข้ามาให้เกิดความเข้าใจผิดของผู้ที่รับสารนั้น ๆ ปัญหาและอุปสรรคในปัจจุบันนี้ โดยส่วนใหญ่แล้วไม่เป็นไปตามความเป็นจริง ส่วนใหญ่จะมี Fake News ทำให้เกิดปัญหาความเข้าใจผิดพลาดได้ ทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นของผู้ที่จะรับฟังข่าวสารนั้น ๆ

ท่านที่ 5 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน ว่า เนื้อหาของการสื่อสารของท่านนายกเทศมนตรีที่ส่งออกไป สร้างทัศนคติ สร้างความสนใจในทางการเมือง สร้างความรู้ และความเข้าใจในส่วนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนโดยผ่านการวางแผนที่ชัดเจนส่งต่อไปถึงการพัฒนาพื้นที่ที่เข้มแข็ง

ท่านที่ 6 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน ว่า การสื่อสารของท่านนายกเทศมนตรีเรื่องที่พูดนั้นจะต้องเป็นเรื่องที่จริง เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ มีความตรงเวลา และเป็นเรื่องที่ชอบธรรม ถือว่าเป็นหลักสำคัญของเนื้อหาการสื่อสารทางการเมืองที่จำเป็นจะต้องยึดหลักนี้เป็นสำคัญ

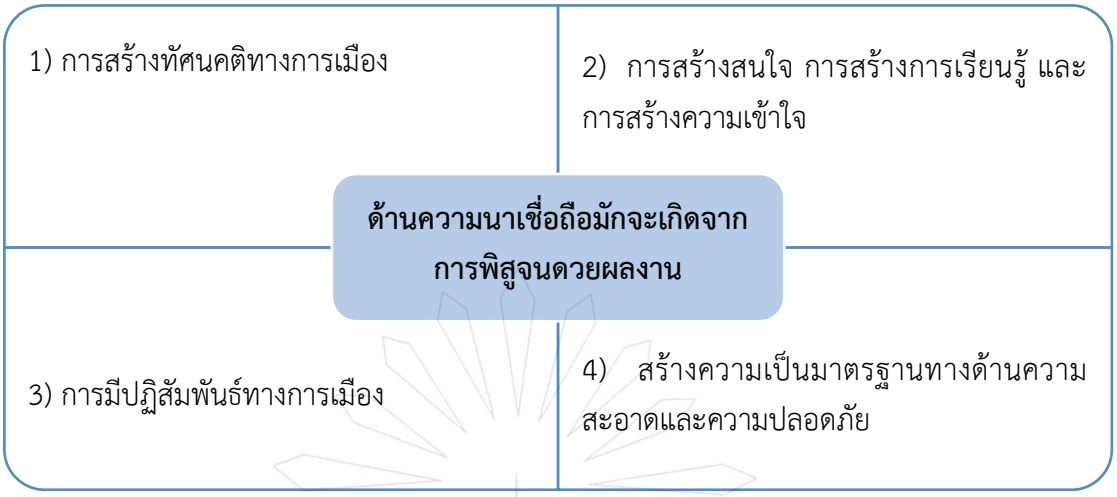
ท่านที่ 7 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน ว่า เนื้อหาหรือข้อมูลต่าง ๆ ในการสื่อสารของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่จะส่งออกไปนั้น ประการแรก คือ จะต้องตรงใจผู้รับสาร ต้องเป็นสารที่ก่อให้เกิดความรู้สึกและทัศนคติเชิงบวก ฟังแล้วผู้รับสารรู้สึกว่าตนเองได้ประโยชน์ จึงจะพร้อมที่จะรับฟังชุดข้อมูลต่อๆ ไป

ท่านที่ 8 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน ว่า นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรีและเสียงข้างมากของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรีชุดปัจจุบันเป็นกลุ่มการเมืองเดียวกัน (กลุ่มก้าวใหม่ใจเพชร) ประกอบกับตัวนายกเทศมนตรีฯ (นายกิตติพงษ์ เทพพานิช) เคยดำรงตำแหน่งเป็นรองนายกเทศมนตรีของคณะผู้บริหารชุดเดิม (กลุ่มผาด) จึงรู้ถึงปัญหาแทบทุกตารางนิ้วของเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี เมื่อได้มีโอกาสเข้ามาเป็นผู้นำฝ่าย

บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรีและต้องการดำรงสภาวะทางการเมืองในเทศบาลเมืองเพชรบุรีต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยผ่านกระบวนการทางการเมืองให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มเข้ามารับตำแหน่ง โดยอาศัยสื่อมวลชนในท้องถิ่นทุกช่องทาง เพื่อนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในเขตเทศบาล อาทิ เร่งระดมการขุดลอกท่อระบายน้ำในจุดที่เกิดการอุดตันและเป็นปัญหาน้ำท่วมขังในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรีที่เคยเกิดต่อเนื่องมาเป็นประจำทุกปี, ปัญหาการจราจรติดขัดอย่างหนักในช่วงเร่งด่วนของถนนบางสายในเขตเทศบาลฯ ก็ได้จัดให้มีการทดลองเดินรถทางเดียว(วันเวย์) ช่วง ถ.นอก ถ.ดำเนินเกษม แต่เมื่อหลังการทดลองมีเสียงสะท้อนถึงความไม่สะดวกและเกิดความเดือดร้อนของร้านค้า ก็ยอมยกเลิกวันเวย์, รวมถึงการริเริ่มโครงการใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีมาก่อน อาทิ การจัดทำถนนคนเดินและดนตรีเปิดหมวก ทุกวันเสาร์ ที่ ถ.พานิชเจริญ, โครงการจัดทำสะพานข้ามแม่น้ำเพชรบุรี(เฉพาะให้คนเดินข้าม) จากฝั่งวัดพลับพลาชัย ต.คลองกระแชง เชื่อมไปยังฝั่งตลาดทรัพย์สิน(ตลาดริมน้ำ) ต.ท่าราบ จะลงมือดำเนินการในอีกไม่นานนี้, เตรียมปรับปรุงคลองบัวที่ ถ.ราชดำเนิน ตลอดทั้งสายเพื่อให้ความสำคัญกับถนนสายประวัติศาสตร์ที่มีต้นมะฮ็อกกานีพระราชทานจากล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 5 และคลองบัวแห่งนี้มีปูนปั้นฝีมือช่างปูนปั้นเมืองเพชรเรียงรายเป็นระยะตั้งแต่หน้าวัดคงคารามไปถึงหน้ามณฑลทหารบกที่ 15 (ค่ายรามราชนิเวศน์) เป็นการทำงานต่อยอดจากผลงานของคณะผู้บริหารเดิม ฯลฯ

ที่กล่าวมาข้างต้นนายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรีคนปัจจุบันพร้อมด้วยคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี ได้สรรค์สร้างผลงานด้วยการกระทำและเป็นแนวทางการสื่อสารทางการเมืองในเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ปัจจุบันผ่านกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานเป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีและ“ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมโดยผ่านกระบวนการวางแผนที่ชัดเจนส่งต่อไปถึงการพัฒนาพื้นที่ที่เข้มแข็ง

แผนภาพที่ 4.1 ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนดวยผลงาน

2. การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ด้านความไววางใจของบุคคล** พบผลดังนี้

ท่านที่ 1 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านควาความไววางใจของบุคคล ว่า ทัศนคติของผู้รับข้อมูลข่าวสารจากนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ในการสื่อสารหรือในการทำงานเป็นทีมนั้นค่อนข้างมีความสำคัญมาก เนื่องจากหากผู้รับข้อมูลข่าวสารหรือในสิ่งที่ได้รับมอบหมายนั้นมีความรู้สึกในทางที่ไม่ดี มีอคติ (Bias) ในทางลบกับองค์ประกอบของการสื่อสารจากนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี แล้วจะทำให้เกิดการหลีกเลี่ยง ขาดความสนใจ และปฏิเสธการรับข่าวสารต่าง ๆ จากนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ทัศนคติของผู้รับข้อมูลข่าวสารจะมีผลต่อความสำเร็จในการทำงานนั้น ๆ อย่างมาก

ท่านที่ 2 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไววางใจของบุคคล ว่า สิ่งสำคัญของนายกเทศมนตรี คือ จะต้องมีความเป็นกลาง ไม่เชื่อข้อมูลเพียงด้านเดียว ยึดประโยชน์ขององค์กรและประชาชนเป็นหัวใจสำคัญ และต้องทำความเข้าใจในระบบสังคมและวัฒนธรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจาก ผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นบุคคลเช่นเดียวกันกับผู้นำองค์กร และอาศัยอยู่ในสังคมที่มีระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความรู้ ประสบการณ์ ความเข้าใจ ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล รวมทั้งอิทธิพล ของความเป็นกลุ่มก็จะมีผลต่อสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นเดียวกัน บุคคลที่อยู่ในระบบสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกันย่อมมีความชื่นชอบมีการคัดเลือกให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ

ท่านที่ 3 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว้วางใจของบุคคล ว่า ทัศนคติ

ต่อตนเองหรือ ความรู้สึกของผู้รับข้อมูลข่าวสารที่ท่านนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่มีการสื่อสารออกไปซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางที่ดี หรือความรู้สึกในทางที่ไม่ดีก็ได้ ความรู้สึกในทางที่ดีเป็นความรู้สึกที่ถูกสะสมมาจากประสบการณ์ที่สำเร็จในชีวิต ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลท่านนายกฯ จะยกตัวอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาให้เข้าใจ ว่า เช่น คนที่ประสบผลสำเร็จในชีวิตมักเป็นบุคคลที่เปิดตัวเองออกสู่ภายนอก ชอบคบค้าสมาคมกับบุคคล รวมทั้งชอบหาความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ท่านที่ 4 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไววางใจของบุคคล ว่า ความรู้สึกในทางที่ดีและไม่ดีต่อท่านนายกฯ ที่มีต่อผู้บริหารหรือสมาชิก ซึ่งส่วนใหญ่มีความประทับใจชื่นชมต่อท่านนายกฯ ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัย รูปร่างหน้าตา ความมีชื่อเสียง หรือการเป็นคนที่มีความรู้ดี ในเรื่องนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้บริหารและสมาชิก มักมีแนวโน้มที่จะทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ท่านที่ 5 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว่วางใจของบุคคล ว่า ปัจจุบันสื่อต่าง ๆ เป็นช่องทางการนำเสนอข้อมูลให้ดูและฟังนั้นมีหลากหลาย ผู้นำองค์กรจึงควรเลือกที่จะดูและฟัง เลือกที่จะรับข้อมูลเหล่านั้นให้มีความเหมาะสม และเมื่อได้รับข้อมูลแล้วต้องรู้จัก คิดวิเคราะห์ แยกแยะ วิจารณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ รู้จุดหมายของการปฏิบัติหน้าตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ และเข้าใจ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

ท่านที่ 6 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว่วางใจของบุคคล ว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีฯ ทัศนคติของผู้รับรู้ข่าวสารในการปฏิบัติหน้าที่นั้นค่อนข้างมีความสำคัญมาก เนื่องจากหากผู้รับข้อมูลข่าวสารหรือคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาจะส่งผลต่อ ทัศนคติของผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานนั้น ๆ

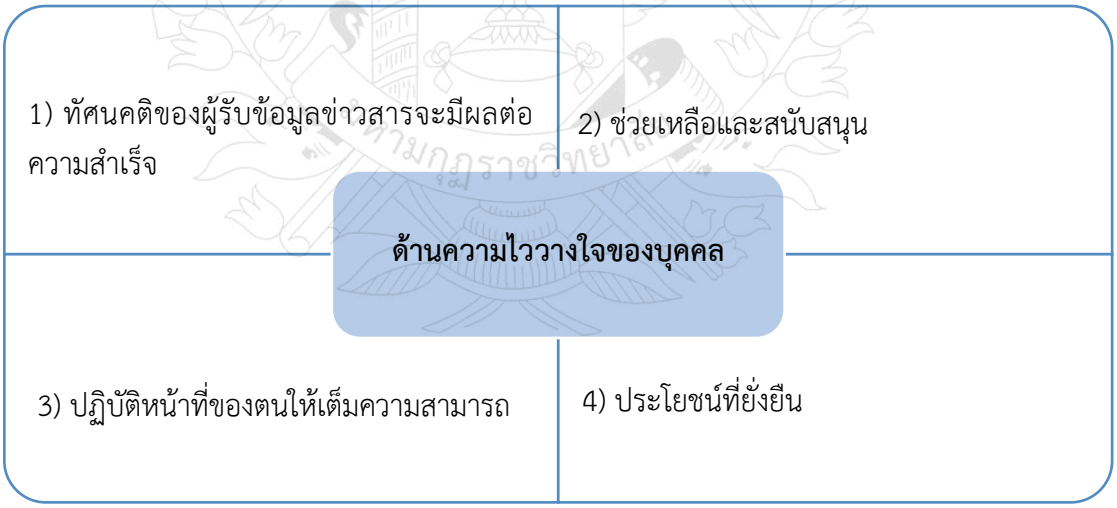
ท่านที่ 7 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว่วางใจของบุคคล ว่า ผู้รับข้อมูลข่าวสารหรือใต้บังคับบัญชานั้น ในทางพระพุทธศาสนาให้นึกถึงหลักอคติ 4 ประการ ว่า ไม่ลำเอียงเพราะรัก ไม่ลำเอียงเพราะไม่ชอบกัน ไม่ลำเอียงเพราะกลัว ไม่ลำเอียงเพราะเขลา ไม่ลุในอำนาจต้องตั้งความเที่ยงตรงเที่ยงธรรมเอาไว้ในใจ ไม่ลุในอคติ 4 คือ ฟังรับรู้แล้วก็นำมาใช้วิจารณญาณเพื่อจะไตร่ตรองใคร่ครวญหาความจริงในสิ่งนั้น ๆ ดีอย่างไรไม่ดีอย่างไรแล้วปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้เต็มความสามารถเพื่อประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ท่านที่ 8 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว่วางใจของบุคคล ว่า

นายกเทศมนตรีต้องมีพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และ อุเบกขา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และประชาชนทั่วไป โดยไม่เลือกว่าผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจะเคยสนับสนุนตนหรือกลุ่มพวกตัวเองในห้วงของการเลือกตั้งหรือไม่ ทั้งยังต้องมีความหนักแน่น ไม่เอนเอียงเข้ากับฝ่ายใดโดยไม่มีเหตุผล

เท่าที่ติดตามนายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรีคนปัจจุบัน บริหารงานแบบกระจายงานให้แก่รองนายกเทศมนตรี, เลขานุการนายกเทศมนตรีฯ รวมถึงฝ่ายข้าราชการและลูกจ้างประจำในสำนักปลัดเทศบาลฯ โดยไม่รวบอำนาจมาไว้ที่ตนแต่ผู้เดียว และไม่เลือกว่าบุคคลที่ตนให้ความไว้วางใจจะเคยผูกพันแนบแน่นกับผู้บริหารเทศบาลฯชุดเดิมหรือไม่ ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนย่อมมีโอกาสเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เหมือนเรือที่ออกจากท่า ลำนี้ไป ลำใหม่ก็เข้ามาเทียบ แต่ท่าก็ยังต้องอยู่เหมือนเดิม ถ้าทุบท่าทิ้งแล้วสร้างท่าเทียบเรือใหม่ ก็มิใช่เหตุผลของนักบริหารหรือนักปกครองจะกระทำ แต่เมื่อมอบหมายงานให้แก่ผู้ใดแล้ว ก็ยังต้องติดตามไปคลุกคลีกับงาน ไปรับฟังปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหา

สรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว้วางใจของบุคคล นายกเทศมนตรีต้องมีพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และ อุเบกขา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และประชาชนทั่วไป โดยไม่เลือกว่าผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจะเคยสนับสนุนตนหรือกลุ่มพวกตัวเอง โดยการรักษาระบบสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ รู้จุดหมายของการปฏิบัติหน้าตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ และเข้าใจ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

แผนภาพที่ 4.2 ด้านความไววางใจของบุคคล

3. การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่** พบผลดังนี้

ท่านที่ 1 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า ในปัจจุบันถือว่าได้ลดความนิยมที่น้อยลง เมื่อแต่ก่อนถือว่าเป็นเบอร์หนึ่งของสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ รวมไปถึงหนังสือพิมพ์ด้วย แต่ก็ยังมีประมาณสัก 30-40 เปอร์เซ็นต์ที่ยังนิยมอยู่ ก็ยังไม่ถือว่าหมดเลย เมื่อก่อนซึ่งถือว่าสื่อเหล่านี้ได้รับความนิยมมาก แต่ว่ามีความจำเป็นมากถ้าใครสามารถยึดสื่อได้ถือว่าเป็นผู้ที่ชนะ โดยสามารถรับรู้เห็นได้ทั่วกันทั้งหมดโดยผ่านสื่อ Social Media ที่เป็นการเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วอิทธิพลของอำนาจสื่อเป็นช่องทางยุคใหม่ในยุคดิจิตอล

ท่านที่ 2 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า การสื่อสารทางการเมืองถึงประชาชนก็มีหลายวิธีการ ที่จะส่งสารถึงประชาชนให้รับรู้รับทราบในเรื่องนโยบายทางการเมืองหรือเป็นนโยบายหลังเข้ารับตำแหน่ง ส่วนใหญ่ผู้นำทางการเมืองในปัจจุบันนี้ก็จะใช้วิธีลักษณะประชุมเป็นกลุ่ม (Group) ไป ในช่วงที่ลงหาเสียงของในเขตพื้นที่เทศบาลโดยเน้นเน้นเอาในกลุ่มเป้าหมายว่าต้องการหาเสียงกลุ่มใด และต้องการแก้ปัญหาเรื่องไหนโดยเอาประเด็นนั้น ๆ มาขับเคลื่อนนโยบายของกลุ่มการเมืองของตนเอง ปัจจุบันการหาเสียงกับกลุ่มวัยรุ่นจะเน้นที่ตัวบุคคลโดยเน้นนโยบายที่จับต้องได้ที่ชัดเจน

ท่านที่ 3 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า ท่านนายกเทศมนตรีฯ จะต้องมีซื่อสัตย์จริงใจมีไหวพริบ และมีทักษะการสื่อสาร ความชำนาญในการพูด การเขียน การคิด การใช้เหตุผล ในการโน้มน้าวจูงใจ ผู้บริหาร ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิด แล้วนำเสนอด้วยบุคลิก สีหน้า กิริยาท่าทาง น้ำเสียง ที่น่าเชื่อถือ โดยการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อพัฒนาเขตพื้นที่ให้มีความเจริญก้าวหน้าเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข

ท่านที่ 4 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า ยุคสมัยของท่านนายกฯ ปัจจุบัน Social Media เป็นเรื่องสำคัญ ฉะนั้นการสื่อสารเรื่องการร้องทุกข์หรือสายตรงถึงท่านนายกฯ เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารของเทศบาลผ่าน **www.phetchaburicity.go.th** หรือ LINE Official ของเทศบาลเมืองเพชรบุรีเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในเรื่องต่างๆ นี้ Social Media ในปัจจุบันมีประโยชน์มากกว่า เช่น ทาง LINE ทาง Facebook ทาง Twitter เป็นต้น เป็นที่นิยมโดยเฉพาะวัยรุ่นจะได้ใจ

มากกว่า นักการเมืองรุ่นใหม่มักจะใช้สื่อทาง Social Media ในการหาเสียง ในการสื่อสารทางการเมืองเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองและการปฏิบัติงานของกลุ่มและสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นการให้นโยบายต่าง ๆ จะได้ประโยชน์รวดเร็วครอบคลุมมากกว่า

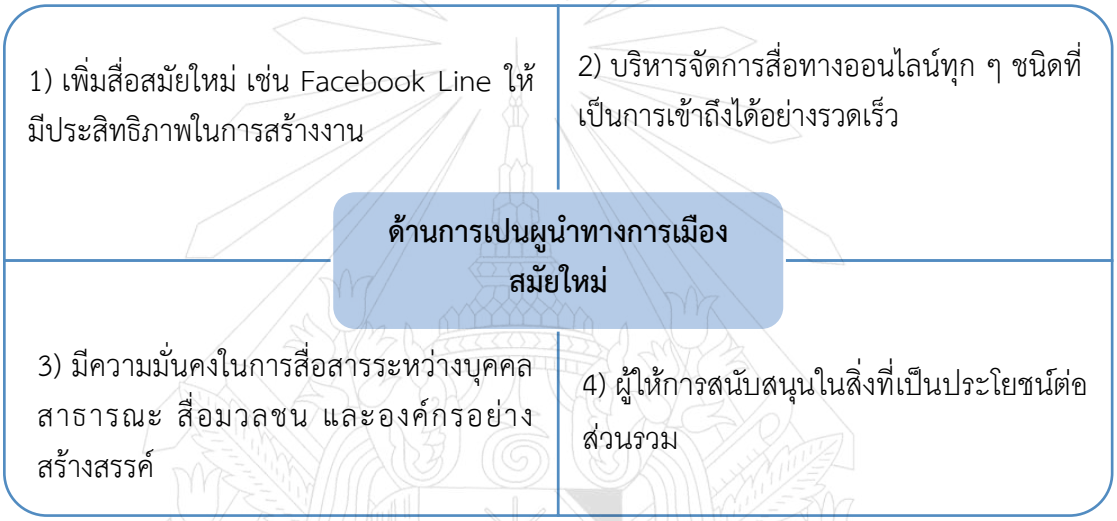
ท่านที่ 5 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไววางใจของบุคคล ว่า ปัจจุบันนี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าที่จะใช้เทคโนโลยี หรือ Social Media นำมาใช้เป็นช่องทางในการสื่อสาร และถือว่าเป็นช่องทางที่สะดวกทันสมัยส่งไปยังผู้รับได้ เช่น ส่งผ่านทาง Facebook E-mail Line Live เป็นต้น ที่ทำให้ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ท่านที่ 6 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า การสื่อสารภายในองค์กร เป็นการสื่อสารที่ท่านนายกฯ กับผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานภายในองค์กรเดียวกันและ มีเป้าหมายเพื่อสร้างเอกภาพภายในองค์กร

ท่านที่ 7 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า การสื่อสารภายในตนเอง คือ การที่บุคคลคิด ตัดสินใจวิเคราะห์ปัญหา แล้วสื่อสารจากความคิดผ่านไปเป็นการกระทำ และสื่อหรือช่องทางสื่อสารควรส่งผ่านสื่อออนไลน์ทุก ๆ ชนิด เพื่อให้ประชาชนตื่นรู้เรื่องการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับประชาชนได้อย่างเท่าเทียมและมีความเสมอภาค

ท่านที่ 8 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ว่า นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรีคนปัจจุบัน ค่อนข้างเป็นคนติดดิน ไม่สั่งการอยู่แต่ในห้องทำงาน พูดจาสุภาพต่อทุกคน ไม่วางอำนาจ นอกจากเป็นนายกเทศมนตรีแล้ว นายกิตติพงษ์ยังมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการโรงเรียนสุวรรณรังสฤษฏ์วิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนามานานหลายปี โดยมีวัดมหาธาตุ วรวิหาร อ.เมือง จ.เพชรบุรี เป็นผู้ให้การสนับสนุนโรงเรียนตลอดห้วงหลายสิบปีที่ผ่านมา ปัจจุบันเทศบาลเมืองฯสนับสนุนให้โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี ทั้ง 4 โรงเรียนได้รับการพัฒนาในด้านการศึกษามิให้น้อยหน้าโรงเรียนอื่นในจังหวัดฯ นอกจากนี้ยังใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เข้ามามีส่วนในการพัฒนาบ้านเมือง อาทิ มีโครงการติดตั้งไวไฟฟรีในย่านชุมชนสำคัญของเขตเทศบาลเมืองฯ, ตั้งเวทีให้เยาวชนได้แสดงความสามารถในโอกาสต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับจังหวัดในด้านการพัฒนา อาทิ การมีส่วนในการดูแลอุทยาน ร.4 ที่สนามหน้าเขาวัง, จัดตลาดสินค้าให้แก่ชาวบ้านได้มีโอกาสหารายได้เลี้ยงครอบครัวที่ถนนริมน้ำหลังจวนผู้ว่าราชการจังหวัดฯ และที่หน้าศาลหลักเมือง ถ.ราชวิถี, สนับสนุนกิจกรรมเพชรบุรีดีจังของกลุ่มลูกหว้าเพชรบุรี

สรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผู้นำทางการเมืองสมัยใหม่ ยุคสมัยของท่านนายกฯ ปัจจุบัน Social Media เป็นเรื่องสำคัญ ฉะนั้นการสื่อสารเรื่องการร้องทุกข์หรือสายตรงถึงท่านนายกฯ เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารของเทศบาลผ่าน www.phetchaburicity.go.th หรือ LINE Official ของเทศบาลเมืองเพชรบุรีเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในเรื่องต่าง ๆ และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับประชาชนได้อย่างเท่าเทียมและมีความเสมอภาค

แผนภาพที่ 4.3 ด้านการเปนผู้นำทางการเมืองสมัยใหม่

4. การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน** พบผลดังนี้

ท่านที่ 1 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลของท่านนายกฯ เป็นการสื่อสารที่มีผู้รับสารหรือผู้บริหารตลอดถึงผู้ใต้บังคับบัญชาตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป เป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้าที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง และผู้รับสารมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง

ท่านที่ 2 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า ปัจจุบันมีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทาง เช่น การสื่อสารผ่านทาง Facebook Twitter YouTube เป็นต้น ถือว่าเป็นสื่อสมัยใหม่ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก สำหรับผู้ที่มีอุปกรณ์การรับข่าวสารที่ครอบคลุม แต่สำหรับบางอาชีพเช่นพี่น้องประชาชนที่ไม่ได้มีอุปกรณ์ที่พร้อมก็จะต้องอาศัยการสื่อสาร

ช่องทางอื่น เช่น ป้ายโฆษณา เป็นต้น ที่มีตัวหนังสือที่ชัดและมีความเข้าใจง่ายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่ฝ่ายบริหารของเทศบาลเมืองเพชรบุรี จัดสรรให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ได้อย่างเสมอภาค

ท่านที่ 3 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า ปัจจุบันช่องทางการสื่อสารทางการเมืองของท่านนายกฯ ที่เข้าถึงประชาชนในยุค 2021 คือ สื่อดิจิตอล ที่มาในรูปแบบ มือถือ โทรทัศน์ เพราะคนส่วนใหญ่จะเน้นการรับข่าวสารที่ง่าย เข้าถึงไว ส่วนสื่อรองจะเป็นพวกสื่อบุคคล สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ ใบปลิว โปสเตอร์ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตามค่านิยม และสิ่งแวดล้อมรอบด้านของทุกคนได้อย่างทั่วถึง

ท่านที่ 4 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า ปัจจุบันท่านนายกฯ ใช้เครื่องมือสื่อสารหรือช่องทางสื่อสารในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ต่าง ๆ โดยการประชุมทีมงานฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการทางทั้ง 2 ช่องทาง คือ Online และ Onsite ผ่านดาวเทียม ผ่านทาง Internet Video Link และ Zoom Meeting เป็นต้น การสื่อสารไปถึงส่วนงานต่างๆ ทำให้เกิดการทำงานที่มีความคล่องตัวมากขึ้นเป็นมาตรฐานสูงในขณะนี้

ท่านที่ 5 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า การสื่อสารทางเดียว (One-way Communication) เป็นการส่งข่าวสารหรือการสื่อความหมายไปยังผู้รับแต่ฝ่ายเดียว โดยที่ผู้รับสารหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถโต้กลับได้ในทันที ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ผิดพลาด เพื่อรักษาภาพลักษณ์และความสัมพันธ์ของผู้ปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

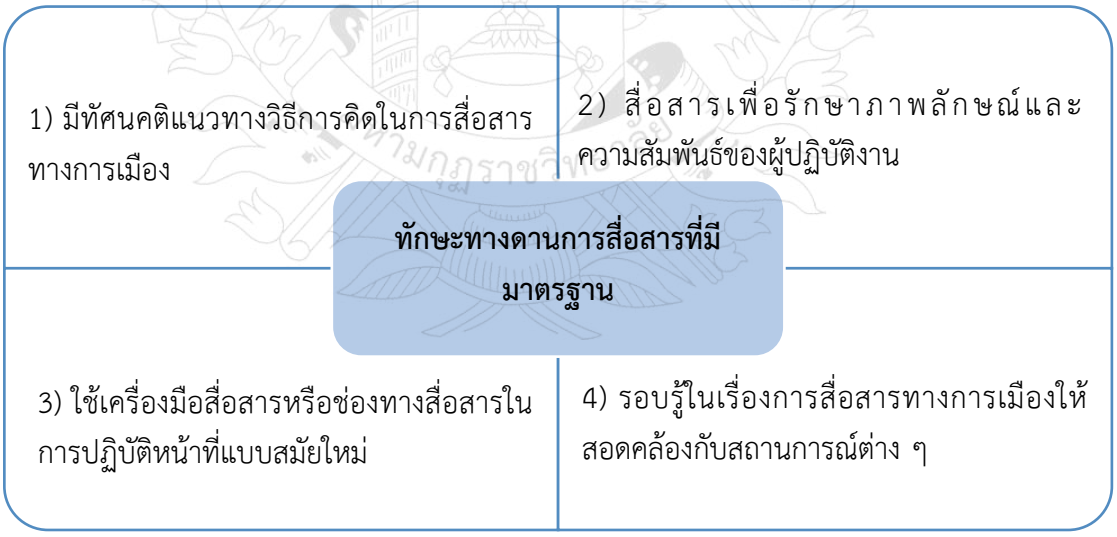
ท่านที่ 6 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางด่านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า การมีทัศนคติแนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรี ที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย มีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเมืองและการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคีและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งปราศจากอบายมุขทุกประการ

ท่านที่ 7 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางด่านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า ช่องทางการสื่อสารเมื่อสมัยโบราณก็จะใช้การบันทึก ส่วนสมัยปัจจุบันนี้ก็จะเริ่มมีการเขียนเป็นเบื้องต้น โดยเฉพาะหัวใจหลักสำคัญก็คือ สุ จิ ปุ ลิ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของนักปราชญ์ ก็จะเริ่มมี

การเขียนเกิดขึ้น การสื่อสารที่สำคัญในปัจจุบันที่มีอิทธิพลมาก อาทิ หนังสือพิมพ์ สื่อทางทีวี สื่อทางวิทยุ เป็นต้น ต่อมาก็มาสู่การใช้เครื่องมือทางดิจิตอลเพื่อการสื่อสาร สื่อออนไลน์ เช่น Facebook LINE Twitter Instagram Clubhouse เป็นต้น

ท่านที่ 8 ได้ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ว่า นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรีได้เชิญให้สื่อมวลชนทุกแขนงในจังหวัดได้เข้าร่วมกลุ่มไลน์กับทีมงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ของเทศบาลฯเพื่อช่วยนำเสนอสิ่งที่เป็นผลงานของเทศบาลเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่คณะผู้บริหารชุดปัจจุบันเข้ารับตำแหน่ง ทุกครั้งที่นายกเทศมนตรีฯและผู้เกี่ยวข้องไปลงพื้นที่ ก็จะแจ้งให้สื่อทราบถึงกำหนดการเพื่อติดตามไปทำข่าวเผยแพร่เป็นผลงานของคณะผู้บริหารเทศบาลในช่องทางสื่อต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน การมีทัศนคติแนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรี ที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย มีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเมืองและการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคีและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งปราศจากอบายมุขทุกประการ

แผนภาพที่ 4.4 ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน

4.4 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” โดยได้ตอบวัตถุประสงค์ครบทั้งสามข้อที่มาจาก การวิจัยแบบผสานวิธีดังกล่าวข้างต้น ซึ่งบัดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลการวิจัย ทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็นองค์ความรู้ได้ 2 ประเภท กล่าวคือ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย และองค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์การวิจัย องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยเป็นผลมาจากการศึกษาแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยสามารถสรุป วิเคราะห์ในรูปแบบของแผนภาพและมีคำอธิบายขยายความได้ดังนี้

แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
ด้านผู้ส่งสาร (Sender)
1. สามารถเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดี
2. สร้างความเข้าใจในการเมืองที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม
3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคี
ด้านสาร (Message)
1. ทัศนคติทางการเมืองนั้นจะต้องมีความชัดเจนถูกต้อง
2. ถ่ายทอดความคิด เจตนารมณ์ต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวม
3. มีการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีลำดับขั้นตอน
ด้านสื่อหรือช่องทาง (Channel)
1. รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออนไลน์
2. รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทาง โปรเตอร์ ป้ายประกาศ
3. รับข้อมูลข่าวสารจากผู้นำชุมชน
ด้านผู้รับสาร (Receiver)
1. มีทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติที่ดี และความรู้ที่ดี
2. มีความสนใจในการรับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ
3. มีความรู้สึกในด้านต่าง ๆ ให้มีความเป็นกลางในการรับรู้สาร
ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจน์ด้วยผลงาน
1. มีการสร้างทัศนคติทางการเมือง
2. การสร้างสนใจ การสร้างการเรียนรู้ และการสร้างความเข้าใจ
3. มีการสร้างความเป็นมาตรฐานทางด้านความสะอาดและความปลอดภัย
ด้านความไววางใจของบุคคล
1. มีทัศนคติของผู้รับข้อมูลข่าวสารจะมีผลต่อความสำเร็จ
2. มีการช่วยเหลือและสนับสนุน
3. มีการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มความสามารถ
ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่
1. มีการเพิ่มสื่อสมัยใหม่ เช่น Facebook Line ให้มีประสิทธิภาพในการสร้างงาน
2. มีการบริหารจัดการสื่อทางออนไลน์ทุก ๆ ชนิดที่เป็นการเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว
3. มีความมั่นคงในการสื่อสารระหว่างบุคคล สาธารณะ สื่อมวลชน และองค์กรอย่างสร้างสรรค์
ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน
1. มีการสื่อสารเพื่อรักษาภาพลักษณ์และความสัมพันธ์ของผู้ปฏิบัติงาน
2. มีการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือช่องทางสื่อสารในการปฏิบัติหน้าที่แบบสมัยใหม่
3. รอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ
กระบวนการที่เข้มแข็ง
สู่การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้มาจากแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ได้ดังต่อไปนี้

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรี ผ่านด้านผู้ส่งสาร (Sender) ด้านสาร (Message) ด้านสื่อหรือช่องทาง (Channel) ด้านผู้รับสาร (Receiver) **มาส่งเสริมให้มีกระบวนการที่เข้มแข็ง สู่การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ** ผ่านด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจน ด้วยผลงาน, ด้านความไว้วางใจของบุคคล, ด้านการเปนผู้นำทางการเมืองสมัยใหม่, ด้านทักษะทางด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ย่อมส่งผลให้ การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีความมั่นคงและยั่งยืนในการปฏิบัติหน้าที่ในเส้นทางการเมืองและพัฒนาเทศบาลเมืองเพชรบุรีได้อย่างมีมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการที่เข้มแข็ง

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทางด้านกระบวนการที่เข้มแข็ง ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ปัจจุบันผ่านกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีและมี**“ความสะอาดและปลอดภัย”** ที่ดีเยี่ยมโดยผ่านกระบวนการวางแผนที่ชัดเจนส่งต่อไปถึงการพัฒนาพื้นที่ที่เข้มแข็ง

2. สู่การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จะต้องมีทักษะทางด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน มีทัศนคติแนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผล โดยสามารถเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดี ในเรื่องที่สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเมืองและการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคีและเสริมสร้างให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็งปราศจากอบายมุขทุกประการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในรูปแบบทางสังคมที่ดี

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีและ (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 16,379 คน โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ “ทาโร่ ยามาเน่” ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้วิจัยกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยใช้แต่ละชั้นเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกและตามดุลยพินิจของผู้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ คือ หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่าง ๆ มากำหนดเป็นข้อคำถาม ได้แก่

1) แบบสอบถามแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย (1) ด้านผู้ส่งสาร (Sender) (2) ด้านสาร (Message) (3) ด้านสื่อหรือช่องทาง (Channel) และ (4) ด้านผู้รับสาร (Receiver)

2) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสอบถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาได้จำนวน 8 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ (1) รวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด/คน กระจายไปยังกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตการปกครองเทศบาลเมืองเพชรบุรี (2) รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ, ผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี, เจ้าหน้าที่ผู้มี

ส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง, นักวิชาการทางรัฐศาสตร์, และสื่อมวลชน รวมจำนวน 8 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (2) แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ, ผู้บริหารเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี, เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง, นักวิชาการทางรัฐศาสตร์, และสื่อมวลชน จำนวน 8 ท่าน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยเชิงปริมาณตามข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” นั้น พอสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 และเพศหญิง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 ตามลำดับ

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 อายุ 30-40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 ตามลำดับ

3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 ปวช./ปวส. จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 ปริญญาโท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 ประถมศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 มัธยมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 และปริญญาเอก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีรับจ้างทั่วไป จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รับราชการ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 เกษตรกร จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 นักเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 อื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ค้าขาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และพนักงานบริษัท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

5) จำแนกตามรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 รายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ดังนี้

กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านด้านผู้รับสาร R (Receiver) ด้านสาร M (Message) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ ผ่านด้านผู้รับสาร R (Receiver) ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.47) ด้านผู้ส่งสาร S (Sender) ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.51) ด้านสื่อหรือช่องทาง C (Channel) ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.52) ด้านสาร M (Message) ($\overline{X}$ = 4.34, S.D. = 0.52) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน**

พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ปัจจุบันผ่านกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานเป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีและ“ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมโดยผ่านกระบวนการวางแผนที่ชัดเจนส่งต่อไปถึงการพัฒนาพื้นที่ที่เข้มแข็ง

แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ด้านความไววางใจของบุคคล**

พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไววางใจของบุคคล นายกเทศมนตรีต้องมีพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และ อุเบกขา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และประชาชนทั่วไป โดยไม่เลือกว่าผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจะเคยสนับสนุนตนหรือกลุ่มพวกตัวเอง โดยการรักษาระบบสังคมวัฒนธรรม ที่แตกต่าง เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ รู้จุดหมายของการปฏิบัติหน้าตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ และเข้าใจ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่**

พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ยุคสมัยของท่านนายกฯ ปัจจุบัน Social Media เป็นเรื่องสำคัญ ฉะนั้นการสื่อสารเรื่องการร้องทุกข์หรือสายตรงถึงท่านนายกฯ เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารของเทศบาลผ่านwww.phetchaburicity.go.th หรือ LINE Official ของเทศบาลเมืองเพชรบุรีเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในเรื่องต่าง ๆ และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับประชาชนได้อย่างเท่าเทียมและมีความเสมอภาค

แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี **ทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน**

พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางด้านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน การมีทัศนคติแนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรี ที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย มีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเมืองและการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคีและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งปราศจากอบายมุขทุกประการ

สรุปได้ว่า แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทางด้านกระบวนการที่เข้มแข็ง ความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด่วยผลงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ปัจจุบันผ่านกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีและมี“ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมโดยผ่านกระบวนการวางแผนที่ชัดเจนส่งต่อไปถึงการพัฒนาพื้นที่ที่เข้มแข็ง ส่งต่อไปถึงมีทัศนคติแนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผลโดยสามารถเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดี ในเรื่องที่สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเมืองและการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคีและเสริมสร้างให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เข้มแข็งปราศจากอบายมุขทุกประการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในรูปแบบทางสังคมที่ดี

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

ผลจากการวิจัย พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจน ดวยผลงาน, ด้านความไววางใจของบุคคล, ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่, ด้านทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน ย่อมส่งผลให้ ซึ่งมีผลอย่างมากเนื่องจากการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรีปัจจุบันผ่านกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน โดยผ่านกระบวนการที่เข้มแข็งส่งต่อไปถึงความมั่งคั่งในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีและมี“ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กฤติยา รุจิโชค** (กฤติยา รุจิโชค 2564, หน้า 25) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล” ผลจากการวิจัยพบว่า โดยรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ทั้ง 8 ท่านมีความสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีประเด็นนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจน ดวยผลงาน พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนดวยผลงาน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรีปัจจุบันผ่านกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานเป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีและ“ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมโดยผ่านกระบวนการวางแผนที่ชัดเจนส่งต่อไปถึงการพัฒนาพื้นที่ที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธิติวุฒิ หมั่นมี** (ธิติวุฒิ หมั่นมี 2560, หน้า 298) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำจะต้องมีองค์ความรู้ขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญ หรือความชำนาญต่อไปนี้ คือ องค์ความรู้ทางด้านความเป็นผู้นำ องค์ความรู้ทางด้านการบริหาร และองค์ความรู้ทางด้านการบริหารตามหลักธรรมมาภิบาล ซึ่งต้องอาศัยหลักการดังต่อไปนี้ หลักการด้านนิติธรรม ผู้นำจะต้องมีความเที่ยงตรง และเที่ยงธรรมในการบริหาร และที่สำคัญจะต้องไม่ยึดติดกับตำแหน่งแต่ต้องยึดติดกับหลักการด้านหลักคุณธรรม ผู้นำจะต้องเป็นมีความประพฤติทั้งภายใน และภายนอกให้อยู่ในหลักเกณฑ์ของการบริหารและความประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเห็น หลักการด้านความโปร่งใส ผู้นำจะต้องบริหารงานโดยไม่มีความลับต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และจะต้องทำตัวเสมอต้นเสมอปลาย มีหลักการด้านการมี

ส่วนร่วม โดยผู้นำจะต้องใจกว้าง และต้องเชื่อมั่นในความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา อีกทั้งจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา หลักการด้านหลักความรับผิดชอบ ผู้นำจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายหรือความสำเร็จขององค์กรโดยรวม และหลักการด้านหลักความคุ้มค่า ผู้นำต้องเป็นผู้นำที่มีการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความรู้ด้านการบริหารสมัยใหม่ โดยที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีทางการบริหาร

2. ด้านความไววางใจของบุคคล พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านความไว้วางใจของบุคคล นายกเทศมนตรีต้องมีพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และ อุเบกขา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และประชาชนทั่วไป โดยไม่เลือกว่าผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจะเคยสนับสนุนตนหรือกลุ่มพวกตัวเอง โดยการรักษาระบบสังคมวัฒนธรรม ที่แตกต่าง เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ รู้จุดหมายของการปฏิบัติหน้าตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ และเข้าใจ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์** (2561, หน้า 66-67) ได้วิจัยเรื่อง “พุทธวิธีเชิงบูรณาการแก้ปัญหาความขัดแย้งในการเมืองไทยปัจจุบัน” ผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาความขัดแย้งสามารถอาศัยทุนที่ยิ่งใหญ่ของสังคมไทย 2 ประการคือ พระพุทธศาสนาและพระราชปรีชาญาณแห่งองค์พระบาทสมเด็จ พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ในการใช้ “เศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพุทธปรัชญาเป็นเครื่องเชื่อมโยงคุณค่าของประชาธิปไตยให้สอดคล้องกับรากฐานทางศีลธรรมและ “ความเป็นไทย” ควบคู่กับพระราชดำรัสเรื่องการใช้ประชาธิปไตยขั้นหมู่บ้านเป็นรากฐานรองรับประชาธิปไตยขั้นประเทศเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งการเมืองไทยอย่างเป็นระบบ

3. ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ ยุคสมัยของท่านนายกฯ ปัจจุบัน Social Media เป็นเรื่องสำคัญ ฉะนั้นการสื่อสารเรื่องการร้องทุกข์หรือสายตรงถึงท่านนายกฯ เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารของเทศบาลผ่าน www.phetchaburicity.go.th หรือ LINE Official ของเทศบาลเมืองเพชรบุรีเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในเรื่องต่างๆ และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับประชาชนได้อย่างเท่าเทียมและมีความเสมอภาค สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระอธิการแสงอารุณ ชยาภินนฺโท (อ้อยผดุง) พระครูโสภณปริยัติสุธีและสหัทยา วิเศษ** (2565, หน้า 1) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนเขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา” ผลการวิจัยพบว่า 1) เครือข่ายสังคมออนไลน์เกิดจากความก้าวหน้าของระบบอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารก่อให้เกิดเครือข่ายสังคมใหม่ที่รู้จักกันแพร่หลายว่า ที่ผ่านมาการเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดพะเยา มีพรรคการเมืองและนักการเมืองได้ใช้สังคมออนไลน์เพื่อสื่อสารทางการเมืองผ่านเฟสบุ๊คไลน์ และอินสตราแกรม โดยผู้สมัครโพสต์ข้อความประวัติส่วนตัว นโยบายพรรคผ่านไปยังกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อให้เลือกตนเองเป็นผู้แทนของตน 2) กระบวนการสื่อสารทางการเมือง โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์เป็นสังคมที่กว้างขวาง และมีความรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารที่สื่อสารออกไปนั้น หากไม่ตรวจสอบของ

แหล่งที่มาของข้อมูลอาจทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นบิดเบือนจากข้อเท็จจริงได้ และ 3) การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดพะเยานั้น ได้ใช้หลักธรรมโยนิโมมานสิการ กับหลักธรรมปรโตโฆสะ ในการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองนั้นมีทั้งกลุ่มนักการเมืองที่หวังผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง หากผู้รับข้อมูลข่าวสารไม่มีการพิจารณาหรือไตร่ตรองให้ดีอาจตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มคนเหล่านี้ดังนั้นรัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนผู้รับข้อมูลข่าวสาร มีการคิด วิเคราะห์แยกแยะ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารโดยการบูรณาการหลักพุทธธรรมตามวิถีการดำเนินชีวิตแบบชาวพุทธ

4. ด้านทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน พบว่า การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ทักษะทางด านการสื่อสารที่มีมาตรฐาน การมีทัศนคติแนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองของนายกเทศมนตรี ที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย มีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเมืองและการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรี ที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคีและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งปราศจากอบายมุขทุกประการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุรพล สุยะพรหม** (2562, หน้า 1) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที” (เจ้าคุณพิพิธ) : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540- 2560 ผลการวิจัยพบว่า 1) ช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2540 – 2543 เป็นช่วงเวลาที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนที่มีผลต่อการปฏิรูปการเมืองไทยอย่างกว้างขวางด้วยการมีองค์กรอิสระเกิดขึ้น มีการจัดให้มีการเลือกตั้งแบบใหม่ อีกทั้งในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2544 – 2549 เป็นช่วงที่รัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ได้เข้ามาบริหารประเทศตามกติกาของรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2540 มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และห้วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2540 – 2560 เป็นช่วงวิกฤตการณ์ทางการเมืองอย่างรุนแรง ซึ่งสามช่วงเวลาดังกล่าวมีบริบททางสังคม เศรษฐกิจและทางการเมืองที่มีผลต่อการสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณพิพิธ) 2) กระบวนการสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณพิพิธ) ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2550-2560 นั้น เจ้าคุณพิพิธในฐานะผู้ส่งสารที่เป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาได้นำเทคนิคและวิธีการสื่อสารของพระพุทธเจ้ามาใช้ คือ สื่อสารได้อย่างแจ่มแจ้ง จูงใจ แกล้วกล้าและ ร่าเริง อีกทั้งเป็นผู้ส่งสารทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างตรงไปตรงมานับเป็นพระภิกษุที่มีฝีปากแกล้วกล้าด้วยการใช้ภาษาไทยทั้งรูปแบบของร้อยแก้วและร้อยกรอง ส่วนสารนั้นเจ้าคุณพิพิธได้ใช้เนื้อหาของหลักพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้เพื่อเสนอเป็นแนวทางแก้ปัญหาสังคมและปัญหาทางการเมือง โดยผ่านช่องทางของสื่อทั้งสื่อกระแสหลัก คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือและในรูปแบบของการบรรยาย ปาฐกถา การเทศนา รวมถึงการใช้สื่อบุคคลผ่านสื่อใหม่ทั้งยูทูป เฟซบุ๊ค และเพจ รวมเป็นรูปแบบของมัลติมีเดียที่มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และผู้รับสารของเจ้าคุณพิพิธ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและในตัวเมืองที่ เป็นผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองและเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

1.1 ด้านความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน นายกเทศมนตรีฯ จะต้องใช้อำนาจบริหารงานโดยยึดแนวทางของระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด และนำแบบอย่างของเทศบาลในท้องที่อื่นๆ ที่ได้รับการยอมรับมาปรับใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านการพัฒนาเทศบาลเมืองเพชรบุรีต่อไป

1.2 ด้านความไววางใจของบุคคล นายกเทศมนตรีฯ จะได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงานในทุกระดับ ย่อมต้องเปิดใจรับข้อมูลหรือข้อเสนอแนะและ ข้อสรุปเป็นมติร่วมกัน

1.3 ด้านการเปนผูนำทางการเมืองสมัยใหม่ การพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลให้ยั่งยืน นายกเทศมนตรีฯ จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานทั้งในรูปแบบออนไซต์และออนไลน์ เพื่อทุกฝ่ายแสดงความเห็นร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

1.4 ด้านทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน นายกเทศมนตรีฯ มีการพัฒนาแบบฟอร์มในการรับรู้ข่าวสารการส่งเสริม การสนับสนุน การช่วยเหลือ และ การปฏิบัติงาน ให้มีความใหม่อยู่เสมอเพื่อยกระดับไปสู่การรับรางวัลการบริหารที่ดีเยี่ยมต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ยังมีประเด็นที่น่าศึกษาอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับสหปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองเพื่อการส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทุกภาคส่วนของเทศบาลเมืองเพชรบุรี

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเมืองและการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหามกุฏราชวิทยาลัย, มูลนิธิ. (2552). พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปลฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย (91 เล่ม). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามหามกุฏราชราชวิทยาลัย.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(1) หนังสือ :

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2543). สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรส.

จรูญ สุภาพ. (2514). ประชาธิปไตยกับการพัฒนาเศรษฐกิจและระบบการเมือง. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

จรูญ สุภาพ. (2522). การเมืองการปกครองยุโรป. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา. (2536). หลักการรายงานข่าว.กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ชัยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2549). วาทกรรมการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิภาษา.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2517). ความคิดอิสระ : รวมบทความทางการเมืองระหว่างปี 2511-2516. กรุงเทพมหานคร: พิฆเณศ.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2535). รัฐ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์ สินสวัสดิ์. (2539). การเมืองไทย: การวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: วัชรินทร์การพิมพ์.

ธงชัย สันติวงษและคณะ. องคการกับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร.

นันทนา นันทวโรภาส. (2554). ชนะเลือกตั้งด้วยพลังการตลาด. กรุงเทพฯ: แมสมีเดีย.

นันทนา นันทวโรภาส. (2558). สื่อสารการเมือง : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร: แมสมีเดีย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). วิถีทางสถิติสำหรับการวิจัย. เล่ม ๑ กรุงเทพมหานคร : สุวิริยาสาสน์.

ปรมะ สตะเวทิน. (2539). การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

พัชนีเชยจรรยา และคณะ. (2541). แนวคิดหลักนิเทศศาสตร. กรุงเทพฯ: ขาวฟาง.

พุทธทาสภิกขุ. (2546). ธรรมะกับการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 2. สุราษฎร์ธานี: ธรรมทานมูลนิธิ.

ระวีวรรณ ประกอบผล.(2530). การสื่อสารทางการเมือง : เอกสารประกอบการบรรยาย. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. 2554. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

เรืองกิตติ์เหลืองสกุลทอง. (2542). ความรูเบื้องตนเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ. นครราชสีมา: โรงพิมพ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

ลิขิต ธีรเวคิน. (2552). การเมืองไทยและประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: มิสเตอรก็อปป.

วาสนา จันทรสวาง และคณะ. (2547). สื่อสารการประชาสัมพันธ. กรงเทพฯ: สามเจริญพานิชย.

สิน พันธ์พินิจ. (2554). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.

สุขุม นวลสกุลและโกศล โรจนพันธุ์. (2544). ทฤษฎีการเมืองสมัยโบราณและสมัยกลาง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุจินต์ ธรรมชาติ. (2549). การวิจัยภาคปฏิบัติวิธีลัด. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2545). การสื่อสารกับการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์ พริ้นติ้ง.

สุรพงษ์โสธนเสถียร. (2544). การสื่อสารทางการเมืองกับการสร้างภาพลักษณ์ของนักการเมือง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรพงษโสธนเสถียร. (2545). แนวคิดในการหาเสียงเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: ประสิทธิภัณฑพริ้นติ้ง.

เสถียร เชยประดับ. (2540). การสื่อสารกับการเมือง : เน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสถียร เชยประทับ. (2526). การสื่อสารการเมืองเน่นสังคมและประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: จุฬาลง กรณมหาวิทยาลัย.

เสถียร เชยประทับ. (2540). การสื่อสารกับการเมือง : เน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส. (2549) การจัดการความขัดแย้งอย่างสันติวิธีและการสื่อสารทางการเมือง ในภาวะวิกฤต. การสื่อสารทางการเมืองหน่วยที่ 13. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริง (คอป.), โครงการศึกษาวิจัยรากเหง้าของความขัดแย้งสู่ทางออกเพื่อความปรองดอง. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี เอส พริ้นติ้ง แอนด์ ดีไซน์จำกัด, ๒๕๕๕

(2) บทความ :

กฤติยา รุจิโชค (2564). การสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณรัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล. **วารสาร** มจร พุทธปญญาปริทรรศน ปที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน).

กฤติยา รุจิโชค. (2564).“การสื่อสารการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณ์รัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล”. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน.

กาญจนา แก่วเทพ และคณะ. (2549). ใต้ฟากฟ้าแห่งการศึกษาสื่อบุคคลและเครือขายการสื่อสาร ภาพรวมจากงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

จิณณพัต ตั้งดวงมานิตย์ เนตรชนก บัวนาค (2563). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อและภาพลักษณ์นักการเมืองท้องถิ่นในการรับรู้ของประชาชนเขตเทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมาจังหวัดนครราชสีมา. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ ปีที่ 27 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน).

ฉัตรสุรางค์ กองภา (2562). ภาพลักษณ์พรรคการเมืองอันพึงประสงค์และภาพลักษณ์พรรคชาติพัฒนาตามการรับรู้ของประชาชนจังหวัดนครราชสีมา. วารสารชุมชนวิจัย ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม).

ชัยนัท สุขไชยะ. (2562). “การสื่อสารทางการเมืองไทยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ กรณีศึกษา เฟซบุ๊กเพจ SUTHEP THAUGSUBAN (สุเทพ เทือกสุบรรณ) ช่วงเวลา 31 ตุลาคม 2556 ถึง 22 พฤษภาคม 2557”. วารสาร มมร วิชาการล้านนา. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน.

เชือก โชติช่วย. (2560). “กลยุทธ์การสื่อสารของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา”. วารสารรัชต์ภาคย์. ปีที่ 11 ฉบับที่ 24 กันยายน-ธันวาคม.

(3) วิทยานิพนธ์:

ฐิติภา คูประเสริฐ (2560). กลวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ของบุคคลสาธารณะในการตอบคำถามของสื่อมวลชน: กรณีความขัดแย้ง. อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสถียร เชยประทับ. (2551). การสื่อสาร การเมืองและประชาธิปไตยในสังคมพัฒนาแลว. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

เสถียร เชยประทับ. (2551). การสื่อสาร การเมืองและประชาธิปไตยในสังคมพัฒนาแล้ว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

อรวรรณ ปลันธนโอวาท. (2549). การสื่อสารเพื่อการโนมน่าวใจ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

อรวรรณ ปลันธนโอวาท. (2552). การสื่อสารเพื่อการโนมนาวใจ.

นัฐพล แก้วกรรณิพากร. (2561). การพัฒนาภาพลักษณ์ของกองทัพบกในทัศนคติของประชาชน. หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 60. บัณฑิตวิทยาลัย : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

พระอธิการแสงอารุณ ชยาภินนฺโท (อ้อยผดุง) พระครูโสภณปริยัติสุธี และสหัทยา วิเศษ (2565). การสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนเขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา. วารสารวิจัยวิชาการ ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน).

ไพบูลย์ สุขเจตนี ยุทธนา ประณีต สุรพล สุยะพรหม (2564). ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2564 Vol. 10 No. 1 (January – March).

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์. (2561). “พุทธวิธีเชิงบูรณาการแก้ปัญหาความขัดแย้งในการเมืองไทยปัจจุบัน”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ 14 ฉบับที่ 2. พฤษภาคม-สิงหาคม.

สุรพล สุยะพรหม. (2562).“การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณพิพิธ) : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540-2560”. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง. วิทยาลัยสื่อสารทางการเมือง : มหาวิทยาลัยเกริก.

สุรีพร คลังพระศร (2561). ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม. ทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

(4) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

(5) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบุรี. (2563) “สรุปข้อมูลหน่วยเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิ ประชากร ครัวเรือน ณ. วันที่ 31 ธันวาคม 2563”. เพชรบุรี : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบุรี. สืบค้นเมื่อ 16 กันยายน 2565. จาก https://www.ect.go.th/phetchaburi/main.php?filename=index

(6) สัมภาษณ์ :

ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสงขลา, 23 พฤษภาคม 2565.

ผู้อำนวยการส่วนควบคุม, 5 พฤษภาคม 2565.

ผู้อำนวยการส่วนทัณฑปฏิบัติ, 21 เมษายน 2565.

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาจิตใจและฝึกวิชาชีพ, 22 เมษายน 2565.

2. ภาษาอังกฤษ

Andrew Heywood. Political Theory. (3rded). New York: Palgrave Macmillan. (2005).

Aristotle. On Man In Univers. New York: Walter J. Black. (1943).

Aristotle. The Politics of Aristotle. Translated with an Introduction notes by Ernest. Barker London: Oxford University Press. (1975).

Arterton, Christopher F. and Harlan Hahn. Political Participation. Washington D.C. : The American Political Science Association. (1975).

Berelson. Bernard and Gray A. Steiner. Human Behavior. New York: Harcourt Brace and World. (1964).

Berlo, David K. The Process of Communication. New York: The Free Press. (1960).

Brian McNair. An Introduction To Political Communication. New York: Routledge. (1999)

Bruce I. Newman. The Mass Marketing of Politics : Democracy In An Age Of. United State: Blackwell Publishers Ltd. (1994).

Cutlip S. M. & Center. “Effective public relation”. New Jersey: Englewood Cliffs. 1978).

David K. Berlo. The Process of Communication. New York: Holf. Rinehart and Winston Inc. (1960).

Denton. R.E. and Woodward, G.C.,The New Public Service: Serving not Streering. New York: M.E. Sharpe Inc. (1990).

Eulau Heinz. The Behavioral Persuation in Politics. New York: Random House. (1963).

Everett M. Rogers with F. Floyd Shoemaker Communication of Innovation. New York: The Free Press. (1971).

George A. Miller. Language an Communication. New York: McGraw-Hill. (1996).

Gurevitch & J.A.Blumler.“Linkage Between The Mass Media and Politics” in J. Curran et al (end) Mass Communication and Society. London: Arnold. (1977).

Ithiel de Sola Pool. “Communication Political”, in International Encyclopedia of Social Science, ed. David L. Sills. New York: The Macmillan. (1968).

John P. Kotter. Leading Change. Boston: Harvard Business School. (1996).

Karl W. Deutch. “The Nerves of Government; Model of Communication and Control”.in Contemporary Political Analysis. New York: Free Press. (1966).

Katz, E., Blumler, J. G., & Gurevitch, M. Utilization of Mass Communications by the Individual. London: Sage. (1983).

Lasswell, Harold D. and Kaplan. Abraham. Power and Society. New Heaven: Yale University Press. (1950)

Lillger, Darren G. Key Concept in Political Communication. (London: Publication. (2006).

Maicas. Manual Pares I. Introduction a la Communication Social. Barcelona: ESRPPPU. (1992).

McNair Brian. An Introduction to Political Communication. London: Routledge. (1995).

McNair, Brian. An Introduction to Political Communication, 2 ndedition. New York: Routledge. (1999).

Pennock Roland J. and Smith David G. Political Science. New York: McMillan. (1964).

R.E. Denton. Jr. & G.C. Woodward. Political Communication in America. New York: Praeger, (1990).

Robert E. Denton and Gary C. Woodward. Political Communication in America. New York: Praeger. (1990).

Samuel C.Certo. Modern Management. New Jersey: Prentice-Hall International. (1997).

Warren K. Agee. Phillip H. Ault and Edwin Emery, Introduction to Mass Communications. New York: Harper & Row. (1976).

Warren W. Weaver in Claude E. Shanon and Warren W. Weave. The Mathematical Theory of Communication. Urbana. III: University of Illinois Press. (1949).

Elisabeth Noelle-Neumann. “The Spiral of Silence: A Theory of Public Opinion”. The Journal of Communication. 24 (1974): pp. 43-51.

George Grebner. “Won Defining Communication: Still another View”. W Journal of Communication. 16 (102) (June 1996): p. 6.

McCombs, M.E. and Shaw D. “The Agenda Setting Function of Mass Media". Public Opinion Quarterly, 36 (1972), p.176-187.

McCombs, M.E. and Shaw, D. “The Agenda Setting Function of Mass Media." Public. Opinion Quarterly. 36 (1972): 176-187.

White D.M., “The ‘Gatekeepers’: a Case Study in The Selection of News.” Journalism Quarterly. (1950): 25.

บุคลานุกรม

1. นายอำเภอเมืองเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2566.
2. นายกิตติพงษ์ เทพพานิช, นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2566.
3. จ่าสิบเอก ประภาส อินทนู, รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2566.
4. นายเชลล์ ชโยวรรณ, เลขานุการนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2566.
5. นายฐิติพงษ์ นุชถาวร, สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2566.
6. นายทวีศักดิ์ นักเบศร์, พนักงานชำนาญการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566.
7. ดร. อนุชา พละกุล, อาจารย์ประจำหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28กุมภาพันธ์ 2566.
8. นายศักดิ์สิทธ์ วิบูลศิลป์โสภณ, บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เพชรภูมิจังหวัดเพชรบุรี, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2566.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.

ประวัติการศึกษา

ปริญญาเอก ปร.ด. (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ
ประธานหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตและ
หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต

2. รองศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตรีทรัพย์

ประวัติการศึกษา

ปริญญาเอก Ph.D. (Sociology), University of Pune, India

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา

ประวัติการศึกษา

ปริญญาเอก ปร.ด. (สื่อสารการเมือง)

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตและ
หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๒๘๘ **วันที่** ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (THE POLITICAL COMMUNICATION AS THE EFFECTIVENESS OF PHETCHABURI MUNICIPALITY MAJOR, PHETCHABURI PROVINCE)" โดยมี ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตรวจแล้ว
๒๘/พ.ย./๖๕

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๘ **วันที่** ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร รศ.ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (THE POLITICAL COMMUNICATION AS THE EFFECTIVENESS OF PHETCHABURI MUNICIPALITY MAJOR, PHETCHABURI PROVINCE)" โดยมี ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์)
๒๕ พ.ย. ๖๕

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๒๙๔ **วันที่** ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (THE POLITICAL COMMUNICATION AS THE EFFECTIVENESS OF PHETCHABURI MUNICIPALITY MAJOR, PHETCHABURI PROVINCE)" โดยมี ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวมรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๒๘๕

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out)

เจริญพร นายอำเภอบ้านแหลม

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (THE POLITICAL COMMUNICATION AS THE EFFECTIVENESS OF PHETCHABURI MUNICIPALITY MAJOR, PHETCHABURI PROVINCE)”โดยมี ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการทำสารนิพนธ์เรื่องนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out) บุคคลากรในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้ประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีจากท่าน จึงขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๑๑๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายอำเภอเมืองเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)" โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(นายประสูตร หอมบรรเทิง)
นายอำเภอเมืองเพชรบุรี
๒๖ ก.พ. ๖๖

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๕๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายกิตติพงษ์ เทพพานิช นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)" โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(นายกิตติพงษ์ เทพพานิช)
นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรี
๒๑ ก.พ. ๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๕๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายอำเภอเมืองเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)” โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(นายประสูตร หอมบรรเทิง)
นายอำเภอเมืองเพชรบุรี
๑๓ ก.พ. ๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๕๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร จ่าสิบเอก ประภาส อินทนู รองนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)” โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขอเชิญเป็นวิทยากร

จ.ส.อ.
(ประภาส อินทนู)
รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรี
25 ก.พ. 66

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๖๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายเชลล์ ชโยวรรณ เลขานุการเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)” โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ยินดีในการให้สัมภาษณ์
(นายเชลล์ ชโยวรรณ)
๒๕ ก.พ. ๖๖
บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายฐิติพงษ์ นุชถาวร สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)" โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร ดร. อนุชา พละกุล อาจารย์ประจำหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)” โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๙๕

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายทวีศักดิ์ นักเบศร์ หัวหน้างานจัดการเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)” โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ยินดีในการให้สัมภาษณ์
นายทวีศักดิ์ นักเบศร์
หน้างานการเลือกตั้ง ชำนาญการ
๒๔ ก.พ. ๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๖๕๔

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายศักดิ์สิทธิ์ วิบูลศิลป์โสภณ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เพชรภูมิจังหวัดเพชรบุรี

ด้วย พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (The Political Communication As The Effectiveness Of Muang Phetchaburi Municipality Major, Phetchaburi Province)” โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช) ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รับที่ ๒๐๐๐ สิงหาคม ๒๕๖๖
๐๙.๓๓ น.
๒๘ ก.พ. ๖๖

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี

เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง :

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงลึก และการส่งเสริมการสื่อสารทางการเมือง เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์สำหรับประชาชนจังหวัดเพชรบุรี คำตอบของท่านจะถือว่าเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด ดังนั้นใคร่ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความจริงของท่านให้มากที่สุดและครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ

พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช)
นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดตอบแบบสอบถามโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 30 – 40 ปี
☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา
☐ ปวช./ปวส. ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

4. อาชีพ/ตำแหน่ง

☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
☐ เกษตรกร ☐ รับจ้างทั่วไป
☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัทเอกชนฯ
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้โดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านซึ่งเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ลำดับที่	กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
	S (Sender) ผู้ส่งสาร					
1	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทักษะในการสื่อสาร ในการพูด การเขียน การคิด การใช้เหตุผล ในการโน้มน้าวจูงใจบุคคลอื่นๆ เป็นอย่างดี เพียงใด					
2	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทัศนคติ แนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย เพียงใด					
3	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้นเสมอ เพียงใด					
4	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความเห็นว่าผู้ส่งสารควรสร้างความเข้าใจในการเมืองที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพียงใด					

ลำดับที่	กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีจะต้องไม่สร้างความขัดแย้ง และส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคี เพียงใด					
M (Message) สาร						
6	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสาร และกระบวนการถ่ายทอดความคิด และทัศนคติทางการเมืองนั้นจะต้องมีความชัดเจนถูกต้อง เพียงใด					
7	ท่านมีความเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองจะต้องมีเนื้อหาที่เป็นสาระ ซึ่งถ่ายทอดความคิดเจตนารมณ์ต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวม เพียงใด					
8	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้ความสำคัญกับเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง คือสาระหรือประเด็นต่างๆ โดยนำเอาสาระหรือประเด็นต่างๆ มารวมกันเพื่อส่งออกไปภายนอก เพียงใด					
9	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองหรือการเรียงลำดับเนื้อหาสาร เป็นการตัดสินใจของผู้ส่งสารในการเลือกและเรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นตอน เพียงใด					

ลำดับที่	กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10	ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดการเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองแล้ว ยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะ และลีลาของผู้ส่งสารแต่ละคน และความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้รับสารอีกด้วย เพียงใด					
	C (Channel) สื่อหรือช่องทาง					
11	ท่านเคยรับสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เพียงใด					
12	ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทาง โปรเตอร์ ป้ายประกาศ เพียงใด					
13	ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เพียงใด					
14	ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำชุมชน เพียงใด					
15	ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำทางศาสนาหรือบุคคลอื่นๆ เพียงใด					
	R (Receiver) ผู้รับสาร					
16	ท่านมีความเห็นด้วยกับปัจจัยของผู้รับสารที่ท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี สื่อสารจะต้องประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติที่ดี และความรู้ที่ดี เพียงใด					
๓		**ระดับความคิดเห็น**				

	กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
17	ท่านมีความเห็นด้วยกับกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารจัดได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพียงใด					
18	ท่านมีความเห็นด้วยกับทัศนคติต่อตนเอง ความรู้สึกของผู้รับสารจะต้องแสวงหาความรู้ และมีความสนใจในการรับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ เพียงใด					
19	ท่านมีความเห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องพยายามทำความเข้าใจในข้อมูลเนื้อหาสารที่ส่งมายังตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่แจ้งชัด เพียงใด					
20	ท่านมีความเห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องเอาใจใส่ในข้อมูลเนื้อหาสาร และความรู้สึกในด้านต่างๆ ให้มีความเป็นกลางในการรับรู้สาร เพียงใด					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี

1) S (Sender) ผู้ส่งสารทางการเมือง ควรจะประกอบด้วยหลักการอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

2) M (Message) สารเนื้อหาของสารที่ส่งออกไป ควรมีลักษณะเช่นไร

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

3) C (Channel) สื่อหรือช่องทางสื่อสารควรจะส่งผ่านช่องทางใด ที่เหมาะสมกับสภาพของสังคมปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

4) R (Receiver) ผู้รับสารควรจะมีลักษณะเช่นไร

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

****

ขอเจริญพร/ขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามนี้

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

****

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....เวลา..... .....น.

ชื่อ/นามสกุล..... .....

อายุ.....ปี ตำแหน่ง..... .....

ตอนที่ 2 แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีต่อไปนี้ควรเป็นอย่างไรบ้าง

๑) ท่านคิดว่าการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี มีความนาเชื่อถือมักจะเกิดจากการพิสูจนด้วยผลงาน เป็นอย่างไรบ้าง และมีตัวอย่างให้ศึกษาจากที่ใดได้บ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

2) การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี มีความไววางใจของบุคคล (มีเจตนาดีต่อกลุ่มบุคคลส่วนร่วม) มีลักษณะเช่นไร และมีตัวอย่างให้ศึกษาจากที่ใดได้บ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

3) การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี มีความเปนผู้นำทางการเมืองสมัยใหม่ เป็นอย่างไรบ้าง และมีตัวอย่างให้ศึกษาจากที่ใดได้บ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

4) การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี มีทักษะทางดานการสื่อสารที่มีมาตรฐาน มีลักษณะเช่นไร และมีตัวอย่างให้ศึกษาจากที่ใดได้บ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

****

ขอเจริญพร/ขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

ภาคผนวก จ
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามและการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย
เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

---

1. ผู้วิจัยขอความกรุณาผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ช่วยพิจารณาแบบสอบถามว่ามีความสอดกับงานวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ ด้วยการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามในระบบ IOC โดยจะทำการประเมินความเที่ยงตรงในแบบสอบถาม กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรงตามระดับความสอดคล้อง ดังนี้

1 = สอดคล้อง

0 = ไม่แน่ใจ

-1 = ไม่สอดคล้อง

2. ผู้วิจัยขอความกรุณาผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในกรณีที่เครื่องมือนี้ยังไม่สมบูรณ์ โดยให้เขียนระบุไว้หลังข้อความนั้น ๆ

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

(พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช))
นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

จากการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม
(IOC : Index of Congruency)
จากผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยจำนวน 3 ท่าน

กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี	ความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
S (Sender) ผู้ส่งสาร					
1. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทักษะในการสื่อสาร ในการพูด การเขียน การคิด การใช้เหตุผล ในการโน้มน้าวจูงใจบุคคลอื่นๆ เป็นอย่างดี เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีทัศนคติ แนวทางวิธีการคิดในการสื่อสารทางการเมืองที่ดีมีเหตุผล ย่อมทำให้มีความสามารถในการเรียบเรียงจัดระบบความคิดที่ดีด้วย เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความรอบรู้ในเรื่องการสื่อสารทางการเมืองสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้นเสมอ เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีความเห็นว่าผู้ส่งสารควรสร้างความเข้าใจในการเมืองที่ถูกต้องชอบธรรมให้แก่บุคคลในสังคม เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีจะต้องไม่สร้างความขัดแย้ง และส่งเสริมให้ประชาชนมีความปรองดองสามัคคี เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
M (Message) สาร					
6. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสาร และกระบวนการถ่ายทอดความคิดและทัศนคติทางการเมืองนั้นจะต้องมีความชัดเจนถูกต้องเพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี	ความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
7. ท่านมีความเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง จะต้องมีเนื้อหาที่เป็นสาระ ซึ่งถ่ายทอดความคิด เจตนารมณ์ต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวม เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้ความสำคัญกับเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง คือสาระหรือประเด็นต่างๆ โดยนำเอาสาระหรือประเด็นต่างๆ มารวมกันเพื่อส่งออกไปภายนอก เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดเนื้อความการสื่อสารทางการเมือง หรือการเรียงลำดับเนื้อหาสาร เป็นการตัดสินใจของผู้ส่งสารในการเลือกและเรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นตอน เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. ท่านเห็นว่าท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีมีการจัดการเนื้อความการสื่อสารทางการเมืองแล้ว ยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะ และลีลาของผู้ส่งสารแต่ละคน และความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้รับสารอีกด้วย เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
C (Channel) สื่อหรือช่องทาง					
11. ท่านเคยรับสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านช่องทาง โปรเตอร์ ป้ายประกาศ เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำชุมชน เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี	ความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
15. ท่านเคยรับข่าวสารของท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี ผ่านผู้นำทางศาสนาหรือบุคคลอื่นๆ เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
R (Receiver) ผู้รับสาร					
16. ท่านมีความเห็นด้วยกับปัจจัยของผู้รับสารที่ท่านนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี สื่อสารจะต้องประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติที่ดี และความรู้ที่ดี เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17. ท่านมีความเห็นด้วยกับกระบวนการสื่อสาร ผู้รับสารจัดได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18. ท่านมีความเห็นด้วยกับทัศนคติต่อตนเอง ความรู้สึกของผู้รับสารจะต้องแสวงหาความรู้ และมีความสนใจในการรับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19. ท่านมีความเห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องพยายามทำความเข้าใจในข้อมูลเนื้อหาสารที่ส่งมายังตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่แจ้งชัด เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20. ท่านมีความเห็นด้วยว่าผู้รับสารจะต้องเอาใจใส่ในข้อมูลเนื้อหาสาร และความรู้สึกในด้านต่างๆ ให้มีความเป็นกลางในการรับรู้สาร เพียงใด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

มหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

คำถามข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี S (Sender) ผู้ส่งสาร						
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี M (Message) สาร						
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี C (Channel) สื่อหรือช่องทาง						
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

คำถามข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
กระบวนการการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี						
S (Sender) ผู้ส่งสาร						
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์

เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

คำถามข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี						
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามและ แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ต่อข้อมีค่าระหว่าง 1.00

ความเห็น

.....

.....

(ดร. สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ฉายา/นามสกุล : พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช)

วัน/เดือน/ปีเกิด : วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2530

ภูมิลำเนา : 99 ถนนพานิชเจริญ ตำบลท่าราบ อำเภอเมืองเพชรบุรี
จังหวัดเพชรบุรี 76000

การศึกษา : นักธรรมชั้นเอก,
: ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (การจัดการเชิงพุทธ)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
: ปริญญาโท พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการเชิงพุทธ)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
: ปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อุปสมบท : 3 เมษายน 2554
พระอุปัชฌาย์ พระครูพิศาลวัชรกิจ เจ้าอาวาสวัดนาพรม
รองเจ้าคณะอำเภอเมืองเพชรบุรี
พระกรรมวาจารย์ พระครูพิพัฒน์วัชโรทัย
เจ้าอาวาสวัดดอนบ้านใหม่
พระอนุสาวนาจารย์ พระครูวิสิฐวัชรธรรม เจ้าอาวาสวัดโพธิ์ลอย
เจ้าคณะตำบลหนองกะปุ

ประสบการทำงาน : ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม
: วิทยากรอบรมธรรมศึกษา และครูพระสอนศีลธรรมประจำโรงเรียน
: เลขานุการกรรมการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ (ส่วนกลาง)
: นักวิชาการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ผลงานทางวิชาการ - พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช), **"รัฐศาสตร์แนวพุทธ : วิเคราะห์ภาวะผู้นำทางการเมืองที่พึงประสงค์"** นิตยสารพุทธจักรฉบับพิเศษ เนื่องในงานสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาสีหนุราชประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา (27 มีนาคม 2564) : 96-105.

- พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช), **“คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน”** วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2563) : 99-113.

- พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช), **“หลักพุทธธรรมกับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองไทย”** วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิชาการล้านนาปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2563).

พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช), **“การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรี”**วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มีนาคม 2565) หน้า 46-63.

PhrakhruvinaithonAthit Suvaddho (Sookpanich), “ Enhancing Democracy through Political Socialization of People in Phetchaburi Province"International Journal of Early Childhood Special (INT-JECSE) Volume 14 No 1 (2022): International **Journal of Early Childhood Special Education** pp. 2060-2068.

Phrakhruvinaithon Athit Suvaddho (Sookpanich).(2022). Buddhism and Hinduism in Sociological Perspectives: A Similar Comparative Study. **Journal of Positive School Psychology** 2022, Vol. 6, No. 4, 10188-10192.

ปีที่เข้าศึกษา : ปีการศึกษา 2564

ที่อยู่ปัจจุบัน : วัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ติดต่อ : โทร. 092–596–1955

E–Mail. athit.sookpanieh@gmail.com